

Forslag

til

Lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler

Kapitel 1

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Loven har til formål i forbindelse med overgangen til et nyt feriesystem, jf. ferielovens § 49, stk. 2, at sikre lønmodtagernes krav på tilgodehavende feriemidler og at give arbejdsgiverne mulighed for at beholde de tilgodehavende feriemidler, indtil de forfalder til betaling.

Stk. 2. Til sikring af lovens formål oprettes Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler (fonden) som en særskilt økonomisk enhed i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, der forestår midlernes indbetaling, forvaltning og udbetaling.

Stk. 3. Ved tilgodehavende feriemidler, jf. stk. 1, forstås feriebetaling opgjort efter § 2.

Stk. 4. Fonden indtræder ved indberetning efter § 3 i lønmodtagerens indberettede krav på tilgodehavende feriemidler, jf. stk. 3, mod arbejdsgiveren, hvorefter arbejdsgiveren alene kan betale med frigørende virkning til fonden, og lønmodtageren alene kan rette sit krav mod fonden. Indtil fonden er indtrådt i lønmodtagerens indberettede krav på tilgodehavende feriemidler, er kravet et forhold imellem lønmodtager og arbejdsgiver, som forældes efter § 4 i forældelsesloven.

Kapitel 2

Opgørelse og indberetning af tilgodehavende feriemidler

§ 2. Feriedage og feriebetaling optjent i perioden fra 1. september 2019 til 31. august 2020 efter lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015, og ved det samtidigt fremsatte forslag til lov om ferie opgøres for hver enkelt lønmodtager pr. den 31. august 2020.

Stk. 2. Feriebetalingen beregnes som feriegodtgørelse med 12,5 pct. af lønnen i optjeningsperioden, jf. § 26 i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015, og ved det samtidigt fremsatte forslag til lov om ferie, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. For en lønmodtager, der er antaget månedsvis eller for længere tid, og som i den i stk. 1 nævnte periode under ansættelsen har haft orlov efter barselsloven, hvor arbejdsgiveren skal betale delvis løn, beregnes feriebetalingen for orlovsperioden på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de seneste 4 uger, hvor fuld løn er udbetalt.

Stk. 4. I det omfang en lønmodtager, der har ret til ferie med løn, ifølge kollektiv aftale har krav på pensionsbidrag af feriegodtgørelse ved fratræden, indgår disse midler i opgørelsen efter stk. 1.

§ 3. Der skal for hver enkelt lønmodtager ske indberetning til fonden af tilgodehavende feriemidler opgjort efter § 2 senest den 31. december 2020. Arbejdsgiver kan ved undskyldelige fejl gøre indsigelse imod indberetningen på samme måde som angivet i §4, stk. 3.

Stk. 2. Indberetningen foretages af den arbejdsgiver, hos hvem optjeningen af de tilgodehavende feriemidler er sket. For tilgodehavende feriemidler, som er indberettet til FerieKonto i henhold til § 28 i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015, eller som er indberettet til en privat feriekasse i henhold til en kollektiv overenskomst, foretages indberetningen dog af henholdsvis FerieKonto og den private feriekasse.

Stk. 3. Indberetningen skal for hver enkelt lønmodtager indeholde oplysning om

- 1) navn og CPR-nummer eller anden entydig identifikation,
- 2) det beløb, de tilgodehavende feriemidler er opgjort til, samt
- 3) antallet af opsparede feriedage.

Stk. 4. Fonden kan afvise indberetningen, hvis arbejdsgiveren ikke ved påkrav kan dokumentere, at de tilgodehavende feriemidler er opgjort i overensstemmelse med §2.

Stk. 5. Undlader arbejdsgiver at foretage indberetning i overensstemmelse med stk. 1-4, kan fonden pålægge arbejdsgiveren straks at indsende de manglende oplysninger. Undlader arbejdsgiver på trods af pålæg herom at indsende de manglende oplysninger, kan fonden træffe afgørelse om, at arbejdsgiveren skal foretage indbetaling af tilgodehavende feriemidler inden for en frist på fire uger, hvorved arbejdsgiver mister retten efter § 6, stk. 1, til at beholde midlerne. Rykkerskrivelsen vil blive pålagt gebyr.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indberetningen, herunder om dens indhold og form, samt nærmere regler om opkrævning af et administrationsbidrag ved indberetning af et krav, der kan afvises efter stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan desuden fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden og vilkårene for sanktioner og håndhævelse i forbindelse med mangelfuld indberetning af tilgodehavende feriemidler, jf. stk. 5, herunder om opkrævning af gebyrer for rykkerskrivelser og niveauet herfor.

§ 4. Fonden underretter arbejdsgiveren og efterfølgende lønmodtageren om de indberettede oplysninger m.v., jf. §§ 3 og 28.

Stk. 2. Forud for underretningen af arbejdsgiver efter stk. 1 skal fonden undersøge, om arbejdsgiver har foretaget fuldstændig indberetning for alle lønmodtagere. Hvis fonden identificerer lønmodtagere, for hvilke der må antages ikke at være indberettede oplysninger om tilgodehavende feriemidler, foretager fonden høring af arbejdsgiveren og lønmodtageren over den manglende indberetning.

Stk. 3. En lønmodtager, der er uenig i en opgørelse efter stk. 1 eller 2, skal gøre indsigelse senest den 30. juni 2025. Ved orientering af fonden om indsigelsen skal lønmodtageren dokumentere, at lønmodtageren og arbejdsgiveren er enige om en anden opgørelse af de tilgodehavende feriemidler, eller dokumentere, at lønmodtageren har foretaget de i § 35, stk. 2, i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015, nævnte skridt.

§ 5. FerieKonto og private feriekasser skal til fonden overføre de tilgodehavende feriemidler, der er indberettet til fonden, jf. § 3, stk. 2, 2. pkt., senest den 31. december 2020, jf. dog stk. 2. Tilgodehavende feriemidler, som en arbejdsgiver har indberettet til, men i strid med reglerne ikke har indbetalt til FerieKonto eller en privat feriekasse, kan fonden forlange betalt inden fire uger med tillæg af renter efter § 28, stk. 2, i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015. Om arbejdsgiverens ret og pligt til at foretage indbetaling af en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler gælder reglerne i kapitel 3.

Stk. 2. FerieKonto skal til fonden overføre de feriemidler, der er indbetalt til FerieKonto for perioden 1. september 2019 til 31. december 2019, senest den 1. april 2020.

Kapitel 3 *Arbejdsgivers betaling*

§ 6. Arbejdsgiver indbetaler i forbindelse med indberetningen efter § 3 tilgodehavende feriemidler for hver lønmodtager til fonden, medmindre arbejdsgiver i forbindelse med indberetningen efter § 3 tilkendegiver, at denne ønsker at beholde tilgodehavende feriemidler i virksomheden, indtil de forfalder til betaling efter §§ 8 og 9 jf. dog § 3, stk. 5, 2. pkt.

Stk. 2. En arbejdsgiver, der ikke har indbetalt samtlige tilgodehavende feriemidler til fonden, skal årligt senest den 31. august bekræfte over for fonden, at arbejdsgiver fortsat vil beholde ikke forfaldne, tilgodehavende feriemidler i virksomheden.

Stk. 3. En arbejdsgiver, der ikke har indbetalt samtlige tilgodehavende feriemidler til fonden, kan til enhver tid frivilligt indbetale en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler tillagt de foretagne årlige indekseringer, jf. §7.

Stk. 4. Frivilligt indbetalte tilgodehavende feriemidler, jf. stk. 3, indekseres efter § 7. Indekseringen er forholdsmæssig for perioden fra den seneste indeksering efter § 7 og frem til og med den måned, hvori indbetaling finder sted.

Stk. 5. Ved arbejdsgivers fulde indbetaling af en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler med tillæg af indeksering, jf. stk. 4 og § 7, ophører arbejdsgivers forpligtelser over for fonden vedrørende den pågældende lønmodtager.

§ 7. Beskæftigelsesministeren eller den, som beskæftigelsesministeren bemyndiger hertil, fastsætter hvert år den senest den 31. maj størrelsen af den indeksering, arbejdsgiverne skal anvende til at regulere de tilgodehavende feriemidler, som arbejdsgiverne skal indbetale til fonden.

Stk. 2. Fondens giver arbejdsgiver meddelelse om størrelsen af indekseringen af de tilgodehavende feriemidler.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om fondens meddelelse til arbejdsgiver.

§ 8. Fondens træffer hvert år inden udgangen af juli måned afgørelse om, at tilgodehavende feriemidler, jf. herved § 28, stk. 4, som er udbetalt eller skal udbetales til lønmodtageren i perioden fra den 1. marts i afgørelsesåret og frem til udgangen af februar måned i det følgende år, jf. § 15, stk. 1, 1. pkt., skal indbetales af arbejdsgiver til fonden senest den 1. september i afgørelsesåret. I

2021 træffes endvidere afgørelse om indbetaling af andre tilgodehavende feriemidler, som i medfør af § 15, stk. 1. 1. pkt., jf. § 15, stk. 5, kan kræves udbetalt den 1. oktober 2021.

Stk. 2. Fonden træffer hvert år inden udgangen af juli måned afgørelse om, at tilgodehavende feriemidler, jf. herved § 28, stk. 4, som i perioden fra den 1. marts i det forudgående år og frem til udgangen af februar måned i afgørelsesåret er blevet udbetalt til lønmodtager efter § 15, stk. 2-4, skal indbetales af arbejdsgiver til fonden senest den 1. september i afgørelsesåret. I 2021 træffes endvidere afgørelse om indbetaling af tilgodehavende feriemidler, hvorom fonden inden udgangen af februar måned 2021 har bestemt, at der skal ske udbetaling efter § 15, stk. 2-4, den 1. oktober 2021, jf. § 1515, stk. 5.

Stk. 3. Fonden træffer hvert år inden udgangen af juli måned afgørelse om, at forholdsmæssig indeksering efter § 6, stk. 4, som vedrører perioden fra den 1. juni i det forudgående år til den 31. maj i afgørelsesåret, skal indbetales af arbejdsgiver til fonden senest den 1. september.

§ 9. Tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiver forfalder, uanset § 8, til betaling til fonden senest samtidig med, at arbejdsgivers virksomhed opløses, ophører eller opgiver den tilknytning til Danmark, som udløste de registrerede krav på tilgodehavende feriebetaling, og i øvrigt ved arbejdsgivers konkurs eller arbejdsgivers død, såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling, eller boet slutes ved boudlæg uden skiftebehandling. Arbejdsgiveren skal endvidere indbetale tilgodehavendet ved afvikling af sine aktiviteter.

Stk. 2. I forbindelse med hel eller delvis overdragelse af en virksomhed kan overdrager og erhverver i fælleskab meddele fonden, at erhverver overtager overdragets forpligtelse vedrørende tilgodehavende feriemidler over for fonden.

§ 10. Unnlader arbejdsgiver, der ikke har indbetalt tilgodehavende feriemidler, at tilkendegive, at denne ønsker at beholde tilgodehavende feriemidler i virksomheden, jf. § 6, stk. 1, eller at bekræfte, at denne fortsat ønsker at beholde ikke forfaldne, tilgodehavende feriemidler i virksomheden, jf. § 6, stk. 2, skal fonden umiddelbart efter fristen for indberetning, jf. § 3, stk. 1, eller fristen for bekræftelse jf. § 6, stk. 2, sende en rykkerskrivelse til den pågældende arbejdsgiver. Foreligger der ikke svar inden fire uger fra modtagelse af rykkerskrivelsen, forfalder samtlige tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiveren, medmindre manglende tilkendegivelse eller rettidig bekræftelse er undskyldelig og uden betydning for udsigten til, at der vil ske betaling. Fonden kan fastsætte en frist for dokumentation heraf. Rykkerskrivelsen vil blive pålagt gebyr.

Stk. 2. Unnlader arbejdsgiver at indbetale tilgodehavende feriemidler, der er forfaldne, jf. § 3, stk. 5, 2. pkt., § 5, 2. pkt., §§ 8-9 og § 10, stk. 1, skal fonden, når dette ikke allerede er sket, sende en rykkerskrivelse til arbejdsgiveren med krav om indbetaling af samtlige tilgodehavende feriemidler inden fire uger. Dette krav om rykkerskrivelse gælder dog ikke ved forfald som følge af arbejdsgivers konkurs eller arbejdsgivers død, såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling, eller hvor boet slutes ved boudlæg uden skiftebehandling. Rykkerskrivelsen vil blive pålagt gebyr.

§ 11. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsgivers indbetaling af tilgodehavende feriemidler efter §§ 3, 5-6 og 8-10, herunder om de oplysninger der skal ledsage indbetalingen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsgivers meddelelse til fonden om, at arbejdsgiver vil beholde ikke forfaldne, tilgodehavende feriemidler i virksomheden, efter § 6, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden og vilkårene for sanktioner og håndhævelse i forbindelse med mangelfuld indbetaling af tilgodehavende feriemidler, herunder om, hvornår der foreligger undskyldelighed efter § 10, stk. 1, 2. pkt., samt om opkrævning af gebyrer for rykkerskrivelser efter § 10 og niveauet herfor.

Kapitel 4

Lønmodtagers krav

§ 12. Lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler efter denne lov omfatter indberettede tilgodehavende feriemidler, jf. § 3, med tillæg af den årligt tilskrevne regulering efter § 13, jf. dog § 28, stk. 3.

§ 13. Fondens resultat tilskrives én gang årligt pr. 30. juni de enkelte lønmodtagers tilgodehavende feriemidler i forhold til deres andel i den samlede formue.

§ 14. Fonden oplyser hvert år en saldoopgørelse af de tilgodehavende feriemidler inklusiv den årlige regulering, jf. § 13, til hver enkelt lønmodtager, uanset om de tilgodehavende feriemidler beror hos arbejdsgiver eller er indbetalt til fonden.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold af og formkrav til saldoopgørelser efter stk. 1.

Kapitel 5

Udbetaling til lønmodtager

§ 15. Fonden udbetaler tilgodehavende feriemidler med tillæg af årlige reguleringer, jf. § 13, til lønmodtager, når lønmodtager har nået folkepensionsalderen i henhold til kapitel 1 i lov om social pension, jf. dog stk. 2-5. Lønmodtageren og fonden kan aftale, at tilgodehavende feriemidler udbetales på et senere tidspunkt.

Stk. 2. Fonden kan efter ansøgning udbetale tilgodehavende feriemidler til lønmodtagere, der har forladt arbejdsmarkedet, når lønmodtageren

- 1) har fået tildelt førtidspension i henhold til kapitel 3 i lov om social pension,
- 2) har fået tildelt efterløn i medfør af reglerne i kapitel 11a i lov om arbejdsløshedsforsikring,
- 3) har fået tildelt fleksydelse efter kapitel 2 i lov om fleksydelse,
- 4) har fået udbetalt alderspension oprettet som led i et ansættelsesforhold eller
- 5) har taget varigt ophold i udlandet.

Stk. 3. Ved lønmodtagers død udbetaler fonden tilgodehavende feriemidler til dødsboet.

Stk. 4. Fonden skal udbetale tilgodehavende feriemidler til lønmodtagere, hvis samlede tilgodehavende feriemidler på indberetningstidspunktet ikke overstiger 1.500 kr.

Stk. 5. Fonden har ikke pligt til at opfylde krav på udbetaling af tilgodehavende feriemidler efter stk. 1-4, før den 1. oktober 2021.

Stk. 6. Fonden kan kræve udbetalte tilgodehavende feriemidler, som lønmodtageren ikke har krav på, tilbagebetalt.

§ 16. Lønmodtagers krav på udbetaling efter § 15, stk. 1 og 3, forældes som fordringer omfattet af forældelseslovens § 4, dog tidligst 5 år efter, at opgørelsen af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler er blevet endelig, jf. § 4.

§ 17. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling af tilgodehavende feriemidler, jf. § 15.

Kapitel 6

Administration m.v.

§ 18. Fonden drives af Lønmodtagernes Dyrtingsfond, jf. kapitel 3 i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Lønmodtagernes Dyrtingsfond forvalter de tilgodehavende feriemidler i overensstemmelse med reglerne i kapitel 3, 4 og 5 i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, så de berettigede lønmodtageres interesser varetages bedst muligt.

Stk. 2. Fondens forvaltning og administration af midler efter denne lov indgår i Lønmodtagernes Dyrtingsfonds regnskabs- og revisionsmæssige forpligtelser efter kapitel 5 i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Fondens administration og kapitalforvaltning vedrørende de opsparede feriemidler skal være specificeret i årsrapporten for Lønmodtagernes Dyrtingsfond.

§ 19. Driften af fonden varetages med teknisk og administrativ bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Arbejdsmarkedets Tillægspension yder bistand på omkostningsdækket basis. Der indgås en administrationsaftale mellem fonden og Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. Udgifter til dækning af teknisk og administrativ bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension finansieres af bidrag fra de arbejdsgivere, der indbetaler ATP-bidrag for deres ansatte til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Opkrævning af bidrag fra arbejdsgiverne sker ved fælles opkrævning sammen med de øvrige bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension i henhold til lov opkræver fra arbejdsgiverne. Øvrige udgifter dækkes af fonden.

Stk. 3. Sker indbetaling af bidrag efter stk. 2 ikke rettidigt, skal arbejdsgiveren betale renter af bidraget fra forfaldsdatoen med den rentesats, der til enhver tid er fastsat i medfør af § 5 i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling.

Stk. 4. I tilfælde af fejl under udførelsen af administrationen bærer arbejdsgiverne, jf. stk. 2, det økonomiske ansvar. Arbejdsmarkedets Tillægspension har pligt til at begrænse det økonomiske tab og berigtige fejlen. Arbejdsmarkedets Tillægspension underretter hurtigst muligt bestyrelsen for fonden om væsentlige fejl.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om bidragets størrelse, jf. stk. 2, efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse. Ministeren fastsætter desuden regler om beregning af bidraget og nærmere regler om opkrævning af bidraget og modregning.

§ 20. Fonden kan indhente og behandle oplysninger om lønmodtagere og arbejdsgivere til brug for administration af og kontrol med overholdelsen af denne lov, herunder foretage registersamkøring. Arbejdsgivere, lønmodtagere, faglige organisationer og a-kasser skal efter anmodning give fonden alle oplysninger, der er nødvendige for fondens administration og kontrol efter denne lov.

Stk. 2. Fonden kan til brug for administration af og kontrol med denne lov få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister § 7. Denne adgang omfatter alle oplysninger om indkomst, herunder modtagelse af offentlige ydelser, løn- og ansættelsesperiode og ferie m.v.

Stk. 3. Fonden kan indhente nødvendige person- og virksomhedsoplysninger fra andre offentlige myndigheder i elektronisk form til brug for administration og kontrol, herunder fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 4. Fonden kan til brug for administration af denne lov foretage registersamkøring i kontroløjemed af data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af stk. 1-3.

Kapitel 7

Beskyttelse af tilgodehavende feriemidler

§ 21. Lønmodtagernes Garantifond sikrer fondens krav på tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiver i tilfælde omfattet af § 3, stk. 5, § 5 og § 10, efter reglerne i lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Stk. 2. Lønmodtagernes Garantifond foretager indbetaling af tilgodehavende feriemidler til fonden. Det er uden betydning, om betingelserne for udbetaling af de tilgodehavende feriemidler til lønmodtager er indtrådt.

§ 22. Fonden anmelder krav på tilgodehavende feriemidler til Lønmodtagernes Garantifond snarest efter, at fonden er blevet bekendt med forhold omfattet af § 3, stk. 5, § 5 og § 10. Fonden vedlægger dokumentation for kravet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om fondens anmeldelse af krav til Lønmodtagernes Garantifond, herunder om hvilket materiale, der kan udgøre dokumentation for kravet.

§ 23. Lønmodtager kan ikke gyldigt overdrage sit krav på tilgodehavende feriemidler, og kravet kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning.

Kapitel 8

Digital kommunikation

§ 24. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at fondens kommunikation med myndigheder, juridiske personer og borgere skal ske i elektronisk form (digital kommunikation) i forbindelse med varetagelse af opgaver efter denne lov. Ministeren kan herunder fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation. Ministeren kan fastsætte regler om, at digitale meddelelser anses for at være kommet frem, når de er tilgængelige for modtageren.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at visse borgere helt eller delvis skal være undtaget fra kravet om digital kommunikation.

Kapitel 9

Tilsyn og klageadgang

§ 25. Beskæftigelsesministeren fører tilsyn med, at bestyrelsen for fonden udfører sit hverv i overensstemmelse med lovgivningen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet påser, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond overholder § 18, stk. 1, ved forvaltningen af midlerne. Reglerne i kapitel 5 a i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond finder tilsvarende anvendelse.

§ 26. Afgørelser efter denne lov kan inden 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for det efter reglerne i kapitel 10 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension nedsatte ankenævn.

Kapitel 10

Straf

§ 27. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov, straffes med bøde den arbejdsgiver, der uden rimelig grund undlader at betale tilgodehavende feriemidler efter § 6, stk. 1 og 2, og §§ 8-9.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel (Straffeansvar for juridiske personer).

Stk. 3. Der kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af forskrifter udstedt i henhold til denne lov.

Kapitel 11

Særlig mulighed for fondsferiedage for nye på arbejdsmarkedet i 2019

§ 28. En lønmodtager, som ønsker at benytte sig af retten efter § 48 a, stk. 3, i lov om ferie, til at afholde op til 8,3 feriedage optjent i 2019 som særlige fondsferiedage med feriebetaling fra fonden, skal indgive ansøgning til fonden herom. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for opgørelse og afholdelse af fondsferiedage.

Stk. 2. Den feriebetaling, som fonden kan udbetale, udgør 12,5 pct. af lønindkomsten i optjeningsperioden fra den 1. september 2019 til den 31. december 2019. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Udbetaling efter stk. 2 fratrækkes lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler efter § 12 mod fonden. Forud for underretning efter § 4, stk. 1, af lønmodtageren skal fonden undersøge,

om lønmodtageren har fået udbetalt feriebetaling efter stk. 2, som skal fratrækkes ved opgørelsen af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler.

Stk. 4. Udbetaling efter stk. 2 og fradrag efter stk. 3 er uden betydning for arbejdsgiverens pligt til indberetning, opgørelse og betaling af tilgodehavende feriemidler vedrørende den pågældende lønmodtager. Ved opgørelsen af, hvad arbejdsgiveren skal indbetale til fonden, ses der bort fra det efter stk. 3 foretagne fradrag i, hvad lønmodtageren har krav på at få udbetalt.

Stk. 5. Feriebetalingen medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang den træder i stedet for ferie med løn eller feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser. Feriebetalingen medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, den træder i stedet for øvrig feriegodtgørelse. Udbetalingen som nævnt i 1. pkt. henregnes til A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, og medregnes til grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag efter arbejdsmarkedsbidragsloven. Kildeskattelovens § 49 B finder tilsvarende anvendelse.

Ikrafttræden og ændringer i anden lovgivning

§ 29. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

§ 30. I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014, som ændret ved § 7 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, § 3 i lov nr. 1531 af 27. december 2014, § 2 i lov nr. 1569 af 15. december 2015, § 12 i lov nr. 395 af 2. maj 2016, § 12 i lov nr. 1549 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som nyt *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal endvidere drive Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler i henhold til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.«

§ 31. I lov om Lønmodtagernes Garantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 686 af 20. juni 2011, som ændret ved § 7 i lov nr. 1569 af 15. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. Før § 1 indsættes som ny *overskrift*:

»*Lovens formål*«

2. I § 1 indsættes som nyt *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Lønmodtagernes Garantifond skal endvidere sikre Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav på tilgodehavende feriemidler efter §§ 8 a-8 d.«

3. Før § 2 indsættes som ny *overskrift*:

»Lønmodtagerkrav«

4. Efter § 8 indsættes som ny *overskrift* og nye §§ 8 a-8 d:

»Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav

§ 8 a. Lønmodtagernes Garantifond sikrer Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav på tilgodehavende feriemidler i de tilfælde, hvor et krav ikke er indbetalt til fonden efter forfald i henhold til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Stk. 2. Garantien omfatter krav på tilgodehavende feriemidler med indeksering efter § 7 i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Garantien omfatter endvidere gebyrer efter § 3, stk. 5, og § 10, i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Garantien omfatter ikke, hvad der svarer til en fast afgift på 38 pct. af de tilgodehavende feriemidler, jf. pensionsbeskatningslovens § 14 B, stk. 2, 2. pkt.

§ 8 b. Fonden foretager udbetaling, når kravet er anmeldt og dokumenteret over for fonden.

§ 8 c. Fonden indtræder i Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav mod arbejdsgiveren.

Stk. 2. Krav jf. stk. 1, skal være påtegnet af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis dette er en forudsætning for, at kravet er eksigibelt i andre EU- og EØS-lande.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om fremgangsmåden og vilkårene for indbetaling af garantimidler, gebyr for mangelfuld betaling, omkostninger forbundet med inddrivelse og mulighederne for henstand og eftergivelse af sådanne krav mod arbejdsgiveren og dennes bo. Beskæftigelsesministeren kan efter indstilling fra Lønmodtagernes Garantifond fastsætte regler om fremgangsmåden ved opkrævning af garantimidler fra arbejdsgiveren eller dennes bo, herunder om anvendelse af en obligatorisk selvbetjeningsløsning.

Stk. 4. Ved indbetaling af garantimidler, der fastsættes med hjemmel i stk. 3, fastsættes en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats med tillæg på 5,75 pct. Som referencesats anvendes den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. 1. januar og 1. juli det pågældende år. Renten beregnes fra tidspunktet for fondens indbetaling til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler og til indbetaling af garantimidler er sket. Den maksimale løbetid for en afdragsordning, der fastsættes med hjemmel i stk. 3, er 3 år.

Stk. 5. Der er udpantningsret for tilgodehavender efter stk. 1, herunder for renter, gebyrer og omkostninger, der pålægges efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven.

§ 8 d. Offentlige myndigheder, arbejdsgivere og faglige organisationer skal efter anmodning give fonden de oplysninger, der har betydning for afgørelser om udbetaling fra fonden.

Stk. 2. Fonden kan til brug for administrationen af og kontrol med §§ 8 a-8 d få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister § 7.

Stk. 3. Stk. 2 omfatter alle oplysninger om indkomst m.v. til brug for beregning og udbetaling til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler af krav mod en ophørt eller insolvent arbejdsgiver, herunder oplysninger om hvem der har foretaget indberetningen, og identiteten af den, oplysningerne vedrører. Der kan ske samkøring og sammenstilling af oplysninger for at supplere og kontrollere Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers oplysninger i forbindelse med udbetaling af krav anmeldt over for fonden.

Stk. 4. Fonden kan indhente nødvendige person- og virksomhedsoplysninger fra andre offentlige myndigheder i elektronisk form til brug for administration af §§ 8 a-8 d, herunder fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 5. Fonden kan til brug for administration af §§ 8 a-8 d foretage registersamkøring i kontroløjemed at data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af stk. 1-4.«

5. Før § 9 indsættes som ny *overskrift*:

»Arbejdsgivers bidragspligt«

6. Før § 10 indsættes som ny *overskrift* og ny § 9 a:

»Administration, straf m.v.

§ 9 a. Staten indbetaler hvert år i perioden fra 2020 til 2078 et beløb til delvis dækning af udgifter i Lønmodtagernes Garantifond.«

7. Før § 14 indsættes som ny *overskrift*:

»Ikrafttræden m.v.«

§ 32. I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 1. januar 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 84 af 28. januar 2014, § 3 i lov nr. 737 af 25. juni 2014, § 16 i lov nr. 573 af 4. maj 2015 og § 3 i lov nr. 550 af 30. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 95, *stk. 1*, indsættes som et nyt *nr. 6*:

»6) Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav på tilgodehavende feriemidler.«

§ 33. I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som ændret senest ved § 14 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 A indsættes:

»§ 14 B. Udbetaling af tilgodehavende feriemidler med tillæg af årlige reguleringer, jf. § 15 i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang de hidrører fra indbetalinger til fonden omfattet af § 19, stk. 5, jf. dog stk. 2. Øvrige udbetalinger efter § 15 i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Krav på tilgodehavende feriemidler som nævnt i § 8 a, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Garantifond, som Lønmodtagernes Garantifond indbetaler til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler efter § 8 b i nævnte lov, medregnes ikke til lønmodtagerens skattepligtige indkomst. Af kravet betaler arbejdsgiveren en afgift på 38 pct. § 38 finder ikke anvendelse på denne afgift.

2. I § 19 indsættes som *stk. 5*:

”*Stk. 5.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for en arbejdstager medregnes ikke beløb, der indbetales af arbejdsgiveren til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler efter §§ 6, 8 og 9 i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.”

§ 34. I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 1531 af 27. december 2014, § 3 i lov nr. 1883 af 29. december 2015 og § 8 i lov nr. 1888 af 29. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 1, litra b*), indsættes efter ”Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), ”: ”herunder i Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavender Feriemidler,

2. I § 1, *stk. 2*, indsættes som *nr. 14*:

”14) Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler.

3. I § 6, *stk. 1*, ændres ”9 og 13” til: ”9, 13 og 14”

4. I § 6 indsættes som *stk. 9*:

”*Stk. 9.* Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler er ikke skattepligtig af indeksering efter § 7 i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.”

§ 35. I arbejdsmarkedsbidragsloven, jf. lov nr. 471 af 12. juni 2009, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 1888 af 29. december 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *nr. 6*:

”6) Udbetalinger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 14 B, stk. 1, 1. pkt.

§ 36. I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1884 af 29. december 2015 og senest ved § 11 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 43, *stk. 2, litra f*, indsættes før ” § 20, stk. 1 og 2”: ”§ 14 B,”

2. I § 49 A, *stk. 2*, indsættes som *nr. 13*:

”13) Udbetalinger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 14 B, stk. 1, 1. pkt.

3. I 49 B, stk. 1, 1. pkt. ændres ”og 12” til: ”, 12 og 13”.

§ 37. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslaget
 - 2.1. Lovens titel og formål
 - 2.2. Oprettelse af fonden og anvendelsesområde
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 2.2.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Opgørelse og indberetning af tilgodehavende feriemidler
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 2.3.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Indbetaling af tilgodehavende feriemidler
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 2.4.2.1. Likviditetssikring i virksomhederne
 - 2.4.2.2. Forrentning af tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiverne
 - 2.4.2.3. Opkrævning af tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiverne
 - 2.4.2.4. Sikkerhed for lønmodtagernes midler
 - 2.4.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 2.5.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Udbetaling til lønmodtager af tilgodehavende feriemidler
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 2.6.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Administration m.v.
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 2.7.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.8. Beskyttelse af tilgodehavende feriemidler
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 2.8.2.1. Lønmodtagernes Garantifond
 - 2.8.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.9. Omgåelse
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 2.9.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.10. Særlig mulighed for fondsferiedage for nye på arbejdsmarkedet i 2019
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Udvalgets overvejelser og forslag

- 2.10.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Ændringer i anden lovgivning
 - 3.1. Ændringer i lov om Lønmodtagernes Garantifond og Konkursloven
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 3.1.2.1. Bidrag til dækning af udgifter i Lønmodtagernes Garantifond
 - 3.1.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Ændringer i skattelovgivningen
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Udvalgets overvejelser og forslag
 - 3.2.2.1. Den skattemæssige behandling af lønmodtagernes tilgodehavende
 - 3.2.2.2. Beskatningen af afkastet i Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler
 - 3.2.3. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2.3.1. Den skattemæssige behandling af lønmodtagernes tilgodehavende
 - 3.2.3.2. Beskatningen af afkastet i Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 - 4.1. Konsekvenser for offentlige finanser
 - 4.1.1. Direkte virkninger af en ny ferieordning
 - 4.1.2. Midlertidige virkninger knyttet til overgangsordningen
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Konservative) og aftalepartierne (S, DF, ALT, R, og SF) indgik den [] aftale om en ny ferielov. Aftalepartierne er enige i Ferielovsudvalgets betænkning i sin helhed og udmønter på den baggrund de lovforslag og forslag til følgelovgivning, som indgår i udvalgets betænkning med følgende hovedpunkter:

- Samtidighedsferie for alle, også nyansatte og tilbagevendte på arbejdsmarkedet.
- Flytning af ferieåret og indførelse af en ny ferieafholdelsesperiode.
- Fortsat to former for feriebetaling.
- Et enkelt feriesystem baseret på almene og fælles løsninger.
- En ansvarlig overgangsordning med fokus på lønmodtagernes feriemønster og arbejdsgivernes likviditet.

Det fremgår af den politiske Aftale om ny ferieordning med samtidighedsferie, at aftalepartierne er enige om, at det i forlængelse af Ferielovsudvalgets anbefaling til en ny ferielov med overgang til samtidighedsferie er nødvendigt med en overgangsordning, der reducerer det likviditetstab, som arbejdsgiverne vil opleve ved indførelse af samtidighedsferie.

Ifølge aftalepartierne skal overgangsordningen skal desuden sikre, at samtlige lønmodtagere overgår til samtidighedsferie på samme tid, således at virksomhederne alene skal administrere én ferieordning. Der skal være en passende lang periode fra vedtagelse af ny ferielov med samtidighedsferie til ikrafttræden, således at arbejdsmarkedets parter får mulighed for at tilpasse overenskomsterne.

Overgangsordningen skal derudover blandt andet tage højde for, at feriemønsteret i den nuværende ferieordning så vidt muligt kan opretholdes i overgangsåret, samt at lønmodtagerne bevarer deres ret til den feriebetaling, som de har optjent.

Aftalepartierne er enige om, at der oprettes en fond til forvaltning og administration af lønmodtagernes tilgodehavende feriemidler, hvor de tilgodehavende feriemidler udbetales ved lønmodtagerens pension, eller når lønmodtageren forlader arbejdsmarkedet.

For en nærmere beskrivelse af aftalen om ny ferielov i øvrigt henvises der til det nævnte lovforslag. Lovforslaget har sammen med det samtidig fremsatte lovforslag om lov om ferie til formål at udmønte den politiske aftale om en ny ferielov, som aftalepartierne ønsker gennemført i indeværende folketingsår.

Med lovforslaget indføres en ny lov, der har til formål at sikre, at den beskrevne overgangsordning, der foreslås i det samtidig fremsatte lovforslag om lov om ferie, vil kunne gennemføres ansvarligt og med fokus på arbejdsgivernes likviditet og lønmodtagernes ret til den feriebetaling de har optjent.

Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1568/2017 om ny ferielov og overgang til samtidighedsferie (herefter ”betænkningen”). Betænkningen er afgivet af Ferielovsudvalget (herefter ”udvalget”).

2. Lovforslaget

2.1. Lovens titel og formål

Det foreslås, at der oprettes en fond med det formål at forvalte og administrere lønmodtagernes tilgodehavende feriemidler, som led i den foreslåede overgangsordning, jf. § 49, stk. 2, i det samtidig fremsatte forslag til ferielov.

Det foreslås, at lovens titel er: Lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Lovens titel afspejler, at lovens formål er at sikre lønmodtagernes krav på tilgodehavende feriemidler i forbindelse med overgangen til et nyt feriesystem.

2.2. Oprettelse af fonden og anvendelsesområde

2.2.1. Gældende ret

Efter den gældende ferielov optjener lønmodtagerne fem ugers betalt ferie pr. kalenderår til afholdelse i ferieåret, som løber fra den 1. maj året efter optjeningsåret til den 30. april i det næstfølgende år.

Så længe lønmodtageren er i ansættelse, vil lønmodtageren løbende optjene ny ferie frem til det tidspunkt, hvor lønmodtageren forlader arbejdsmarkedet. På det tidspunkt vil lønmodtageren få udbetalt den ferie, som ikke er afholdt, jf. ferielovens § 30, stk. 1. Lønmodtagere forlader fx arbejdsmarkedet ved pensionering eller ved fraflytning til udlandet. I de tilfælde, hvor en lønmodtager ophører i én ansættelse, men fortsætter i en ny ansættelse, vil lønmodtageren kunne få optjente feriepenge udbetalt via FerieKonto, når vedkommende holder ferie hos den nye arbejdsgiver, jf. ferielovens § 29. Desuden vil der i særlige tilfælde være mulighed for at få udbetalt

feriegodtgørelse, når lønmodtageren ikke er i et ansættelsesforhold og ikke modtager visse offentlige ydelser.

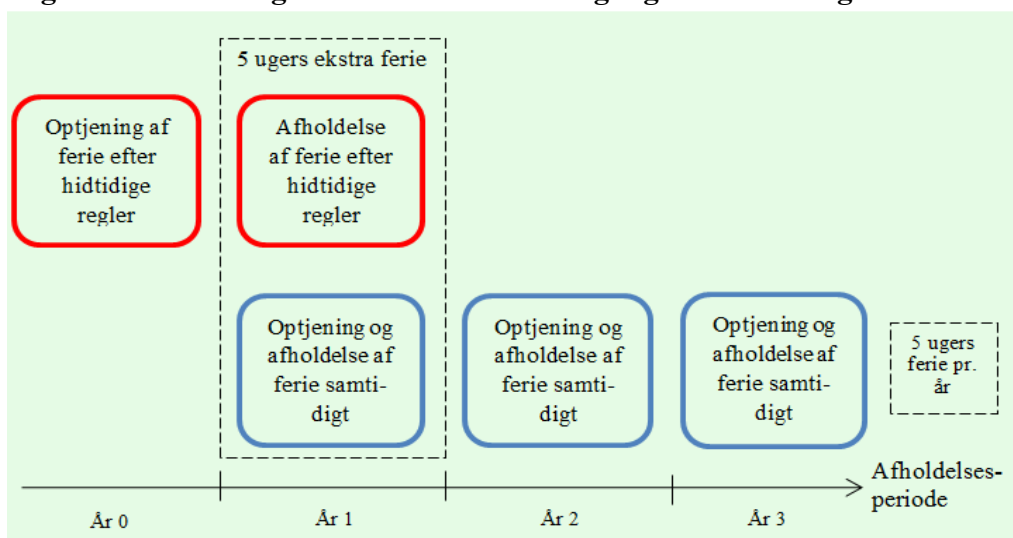
I den eksisterende ferieordning påvirkes lønmodtagerens ret til at afholde ferie med betaling således som udgangspunkt kun af forskydningen mellem optjening og afholdelse af betalt ferie ved indtræden på arbejdsmarkedet, samt når lønmodtageren forlader arbejdsmarkedet. Derudover vil der i forbindelse med længerevarende, midlertidigt fravær fra arbejdsmarkedet være situationer, hvor lønmodtageren igen vil skulle optjene ret til betalt ferie, før denne kan afholdes.

2.2.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget foreslår i sin betænkning, at der indføres samtidighedsferie. Konkret foreslås en model for samtidighed, hvor ferien optjenes i ferieåret fra den 1. september til den 31. august året efter, og afholdes samtidig, men med en forlænget afholdelsesperiode til den 31. december. Ferie optjenes således over en periode på et år, men kan afholdes over en periode på 16 måneder.

Som led i udvalgets forslag om samtidighedsferie, har udvalget overvejet, hvordan overgangen til et nyt feriesystem kan ske. Udvalget bemærker, at der ved overgangen til en ny ferieordning med samtidighed vil lønmodtageren have optjent ferie efter de gældende regler, som endnu ikke er afholdt, og på overgangstidspunktet samtidig begynde at optjene ny ferie, som kan afholdes løbende i takt med optjeningen. Det vil medføre, at en lønmodtager ville kunne optjene to års – i alt ti ugers – ferie til samtidig afholdelse i det første år med samtidighedsferie. Figur 1 nedenfor viser, hvordan den ferie, der optjenes efter de gældende regler, vil være i ”overskud”, når lønmodtageren får ret til at holde den ferie, der bliver optjent med samtidighedsferie.

Figur 1. Lønmodtagerens ferieret ved overgangen til samtidighedsferie



Udvalget bemærker, at det vil have stor betydning for samfundsøkonomien og for arbejdsgivernes likviditet, hvis der skal ske betaling af op til ti ugers ferie i løbet af ét år. Udvalget anfører på den baggrund, at det er nødvendigt at overveje en overgangsordning, som tager højde herfor. Desuden er det ifølge udvalget afgørende, at feriemønsteret i den nuværende ferieordning så vidt muligt kan

opretholdes i overgangsåret, samt at lønmodtagerne bevarer deres ret til den feriebetaling, som de har optjent.

Udvalget har overvejet en overgangsordning, som sikrer, at der som udgangspunkt skal være fem ugers betalt ferie til rådighed for lønmodtageren i overgangsåret, og at den feriebetaling, der optjenes forud for overgangsåret, kommer til udbetaling til lønmodtageren. Samtidig skal lønmodtagerne ifølge udvalgets overvejelser i videst muligt omfang have mulighed for at fastholde deres eksisterende feriemønster.

Udvalgets overvejelser om en overgangsordning berører desuden et overordnet princip om at søge økonomisk balance, herunder for arbejdsgiverne, hvilket samtidig indebærer, at udvalget anbefaler, at den enkelte arbejdsgiver skal kunne beholde den tilgodehavende feriebetaling indtil udbetalingen til lønmodtageren.

I henhold til udvalgets overvejelser, vil en overgangsordning betyde, at ferie optjent i det sidste år efter de gældende regler, hensættes indtil det tidspunkt, hvor lønmodtageren efter gældende regler ville få udbetalt sin ikke-afholdte ferie, dvs. ved lønmodtagerens afgang fra arbejdsmarkedet. Udvalgets overvejelser går desuden på, at lønmodtagernes feriemidler skal sikres mod fx arbejdsgivers konkurs frem til udbetalingen, og at der i den mellemliggende periode skal ske en forrentning af de hensatte midler.

Udvalget foreslår, at der oprettes en særlig fond, der får til opgave at forvalte og administrere de tilgodehavende feriemidler.

Fonden etableres som en særskilt enhed under Lønmodtagernes Dyrtingsfond, som varetager fondens opgaver med administrativ og teknisk bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), der således får til opgave at stå for den daglige drift af fonden.

Udvalget foreslår, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond selv vil skulle stå for kapitalforvaltning af de tilgodehavende feriemidler, der er indbetalt til fonden.

Fonden kaldes ”Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler” (fonden).

Der henvises til betænkningens s. 177-182.

2.2.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag.

Der henvises til lovforslagets § 1 og bemærkningerne hertil.

2.3. Opgørelse og indberetning af tilgodehavende feriemidler

2.3.1. Gældende ret

Der er tale om oprettelse af en ny fond, hvortil der skal opgøres og indberettes tilgodehavende feriemidler. Der er ikke i dag regulering heraf.

2.3.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget foreslår, at den enkelte arbejdsgiver på tidspunktet for overgang til en ny ferieordning den 1. september 2020 vil skulle opgøre det skyldige beløb for hver enkelt af arbejdsgiverens ansatte for perioden fra den 1. september 2019 til den 31. august 2020.

Der skal ske opgørelse af de skyldige beløb for både ansatte med løn under ferie og for ansatte med feriegodtgørelse i garantiordninger. For løn under ferie opgøres beløbet som feriegodtgørelse med 12,5 pct. efter de gældende regler.

For ansatte med feriegodtgørelse hos FerieKonto indbetaler arbejdsgiveren eventuelle udeståender til FerieKonto, som opgør den enkelte lønmodtagers samlede tilgodehavende hos FerieKonto og indberetter beløbet til fonden.

For lønmodtagere, hvor en såkaldt feriekasse står for administrationen af en feriekortordning, opgør feriekassen den enkelte lønmodtagers samlede tilgodehavende og indberetter beløbet til fonden.

Fonden skal orientere arbejdsgiverne og lønmodtagerne om deres individuelle opgjorte beløb.

Udvalgets forslag indebærer, at når fonden har modtaget en indberetning, vil fonden skulle underrette den enkelte arbejdsgiver om de samlede indberetninger, som arbejdsgiveren har foretaget for hver enkelt lønmodtager, som har tilgodehavende feriemidler til gode hos arbejdsgiveren.

Herefter vil fonden skulle underrette den enkelte lønmodtager om den indberetning af tilgodehavende feriemidler, der er foretaget for den enkelte lønmodtager.

Udvalget foreslår, at fonden først vil skulle indtræde i lønmodtagerens krav mod arbejdsgiveren, når fonden er blevet gjort bekendt med kravet og dets størrelse. Fondens vil således først indtræde i lønmodtagers krav ved indberetning. Det betyder, at det fortsat vil være lønmodtagerens ret at gøre krav på tilgodehavende feriemidler, der ikke er indberettet til fonden, gældende over for arbejdsgiveren.

Der henvises til betænkningens side 181-182.

2.3.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag.

Der henvises til lovforslagets §§ 2-5 og bemærkningerne hertil.

2.4. Indbetaling af tilgodehavende feriemidler

2.4.1. Gældende ret

Der er tale om oprettelse af en ny fond, hvortil arbejdsgiver, FerieKonto og private feriekasser skal indbetale tilgodehavende feriemidler. Der er ikke i dag regulering heraf.

2.4.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget foreslår, at arbejdsgiverne vil skulle indbetale tilgodehavende feriemidler for hver lønmodtager til fonden i forbindelse med indberetningen af midlerne til fonden.

2.4.2.1. Likviditetssikring i virksomhederne

Det overordnede princip om at søge balance, herunder for arbejdsgiverne, indebærer, at udvalget foreslår, arbejdsgiverne vil få mulighed for at beholde de opsparede feriemidler som likviditet i virksomhederne, således at de først skal indbetale feriemidlerne, når lønmodtageren når

folkepensionsalderen, forlader arbejdsmarkedet af helbredsmæssige årsager eller ved fraflytning til udlandet – på samme måde som efter de gældende regler, jf. ferielovens § 30.

Arbejdsgiveren kan på ethvert tidspunkt vælge at indbetale det skyldige beløb for en lønmodtager til fonden, herunder ved ordningens start. Indbetalingen frigør virksomheden fra betalingsforpligtelsen overfor fonden.

Udvalget foreslår, at midler, der er indbetalt til FerieKonto og private feriekasser efter den gældende ferielov, indbetales til fonden senest den 31. december 2020.

Der henvises til betænkningens s. 183.

2.4.2.2. Forrentning af tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiverne

Udvalget foreslår, arbejdsgivere, der har valgt at beholde opsparede feriemidler som likviditet i virksomhederne, vil skulle forrente det skyldige beløb med en årlig lønindeksreguleringsrate svarende til lønudviklingen, indtil beløbet indbetales, hvilket senest sker på det tidspunkt, hvor lønmodtageren skal have beløbet udbetalt. Dette vil være, når lønmodtageren når folkepensionsalderen eller fx forlader arbejdsmarkedet som følge af førtidspension, efterløn, udbetaling af en alderspension oprettet som led i et ansættelsesforhold eller ved fraflytning til udlandet.

Udvalget foreslår, at den årlige lønindeksring tilskrives af fonden og opgøres på baggrund af de seneste oplysninger om den årlige faktiske lønudvikling. Det foreslås, at fastlæggelse af lønudviklingen følger DA's strukturstatistik. Der anvendes én fælles procentregulering af de skyldige beløb.

I det omfang lønmodtagerens arbejdsgiver har indbetalt de tilgodehavende feriemidler til fonden, påhviler det fonden at forrente midlerne. Forrentningen vil afhænge af det årlige resultat af kapitalforvaltningen i Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Lønmodtagernes Dyrtdsfond vil skulle forvalte midlerne inden for rammerne af den gældende lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Den årlige tilskrivning til en lønmodtagers saldoopgørelse vil være den samlede forrentning på baggrund af arbejdsgivernes tilskrivning med lønudviklingen, samt fondens investeringsafkast af de indbetalte midler, med fradrag af administrations- og forvaltningsomkostninger m.v. Det samlede beløb vil blive fordelt ligeligt mellem alle lønmodtagere på baggrund af saldoopgørelsen hos fonden. Alle lønmodtagere vil årligt modtage oplysning om deres saldoopgørelse hos fonden via ATP.

2.4.2.3. Opkrævning af tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiverne

Såfremt en arbejdsgiver har valgt at beholde opsparede feriemidler som likviditet i virksomhederne, foreslår udvalget, at fonden vil skulle opkræve det skyldige beløb hos arbejdsgiveren, når en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler er forfaldet til udbetaling fra fonden. Der henvises til pkt. 2.6. nedenfor.

Udvalget foreslår, at fondens opkrævning hos arbejdsgiver sker én gang årligt via ATP. Opkrævningen skal indeholde opgørelse af arbejdsgiverens udestående efter indbetaling og indeksering.

Udvalget foreslår, at arbejdsgiver, der har valgt at beholde tilgodehavende feriemidler som likviditet i virksomhederne, under alle omstændigheder vil skulle indbetale, i tilfælde hvor arbejdsgivers virksomhed ophører, opløses eller opgiver sin tilknytning til Danmark.

Der vil være administrationsudgifter m.v. forbundet med driften af fonden. ATP's udgifter til teknisk og administrativ bistand til fonden dækkes af arbejdsgiverne. Øvrige udgifter til fondens administration og kapitalforvaltning dækkes af renteoverskud fra kapitalforvaltningen i fonden.

Der henvises til betænkningens side. 182-184.

2.4.2.4. Sikkerhed for lønmodtagernes midler

For at sikre lønmodtagerens tilgodehavende i virksomhederne foreslår udvalget, at fonden træder ind i lønmodtagerens krav overfor arbejdsgiveren, og at Lønmodtagernes Garantifond dækker det indberettede beløb samt den indeksering som arbejdsgiveren skylder fonden i tilfælde af konkurs eller anden manglende betaling fra arbejdsgiver. Dette forslag vil medføre krav om ændringer af lov om Lønmodtagernes Garantifond samt konkursloven. Der henvises til punkt 2.13. *Konsekvensændringer i andre love.*

Det forudsættes af udvalget, at alle arbejdsgivere – som det fremgår af de gældende regnskabsregler – skal opføre de tilgodehavende feriemidler som enten en kortfristet eller langfristet gældsforpligtelse i arbejdsgiverens regnskab, afhængigt af det forventede udbetalingstidspunkt.

Udvalget foreslår, at i forbindelse med eventuelle virksomhedsoverdragelser kan erhverver og overdrager i fællesskab meddele fonden, at erhverver overtager overdragets forpligtelse vedrørende de tilgodehavende feriemidler.

Det foreslås derudover, at de tilgodehavende feriemidler og forrentningen heraf omfattes af de samme regler ved konkurs som skyldige ferieforpligtelser efter gældende ret. Det betyder, at de tilgodehavende feriemidler – ligesom ferie med løn og ferietillæg, feriegodtgørelse m.v. – vil skulle være dækket af konkurslovens lønprivilegium og Lønmodtagernes Garantifond.

Der henvises til betænkningens side. 184-185.

2.4.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag.

Der henvises til lovforslagets §§ 6-11 og bemærkningerne hertil.

2.5. Lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler

2.5.1. Gældende ret

Der er tale om oprettelse af en ny fond, der skal dække lønmodtageres krav på tilgodehavende feriemidler. Der er ikke i dag regulering heraf.

2.5.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget foreslår, at arbejdsgiver på tidspunktet for overgang til en ny ferieordning den 1. september 2020 for hver enkelt af arbejdsgiverens ansatte vil skulle opgøre krav på tilgodehavende feriemidler for perioden fra den 1. september 2019 til den 31. august 2020. Der skal ske opgørelse af de skyldige beløb for både ansatte med løn under ferie og for ansatte med feriegodtgørelse i garantiordninger. For løn under ferie opgøres beløbet som feriegodtgørelse med 12,5 pct. efter de gældende regler.

For ansatte med feriegodtgørelse hos FerieKonto indbetaler arbejdsgiveren eventuelle udeståender til FerieKonto, som opgør den enkelte lønmodtagers samlede tilgodehavende hos FerieKonto.

For lønmodtagere, hvor en såkaldt feriekasse står for administrationen af en feriekortordning, vil der også ske indbetaling af det opgjorte beløb til fonden umiddelbart efter opgørelsen. Fondens skal orientere lønmodtagerne om deres individuelle opgjorte beløb.

Udvalget foreslår, at arbejdsgivere, der har valgt at beholde tilgodehavende feriemidler i virksomhed, vil skulle forrente det skyldige beløb med en årlig lønindeksreguleringssats svarende til lønudviklingen, indtil beløbet indbetales, hvilket senest sker på det tidspunkt, hvor lønmodtageren skal have beløbet udbetalt. Dette vil være, når lønmodtageren når folkepensionsalderen eller fx forlader arbejdsmarkedet som følge af førtidspension, efterløn, udbetaling af en alderspension oprettet som led i et ansættelsesforhold eller ved fraflytning til udlandet.

Den årlige lønindeksregulering tilskrives af fonden og opgøres på baggrund af de seneste oplysninger om den årlige faktiske lønudvikling. Det foreslås, at fastlæggelse af lønudviklingen følger DA's strukturstatistik. Der anvendes én fælles procentregulering af de skyldige beløb.

Udvalget foreslår desuden, at det i det omfang lønmodtagerens arbejdsgiver har indbetalt de tilgodehavende feriemidler til fonden, påhviler fonden at forrente midlerne. Forrentningen vil afhænge af det årlige resultat af kapitalforvaltningen i Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Lønmodtagernes Dyrtidsfond vil skulle forvalte midlerne inden for rammerne af den gældende lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Udvalget foreslår således, at lønmodtagernes krav på tilgodehavende feriemidler årligt vil skulle tilskrives den samlede forrentning på baggrund af arbejdsgivernes tilskrivning med lønudviklingen, samt fondens investeringsafkast af de indbetalte midler, med fradrag af administrations- og forvaltningsomkostninger m.v. Det samlede beløb vil blive fordelt ligeligt mellem alle lønmodtagere på baggrund af saldoopgørelsen hos fonden. Tilskrivningen vil fremgå af en saldoopgørelse, som alle lønmodtagere årligt vil modtage fra fonden via ATP.

Der henvises til betænkningens side 181-182 og 183-184.

2.5.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag.

Der henvises til lovforslagets §§ 12-14 og bemærkningerne hertil.

2.6. Udbetaling til lønmodtager af tilgodehavende feriemidler

2.6.1. Gældende ret

Der er tale om oprettelse af en ny fond, der skal udbetale lønmodtageres krav på tilgodehavende feriemidler. Der er ikke i dag regulering heraf.

2.6.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget foreslår, at der som foretages automatisk udbetaling ved opnået folkepensionsalder, og at der efter ansøgning kan foretages udbetaling, når lønmodtageren får tildelt førtidspension, efterløn eller fleksydelse, når lønmodtageren får udbetalt arbejdsmarkedspension, og når lønmodtageren tager varigt ophold i udlandet.

2.6.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag.

Der henvises til lovforslagets §§ 15-17 og bemærkningerne hertil.

2.7. Administration m.v.

2.7.1. Gældende ret

Der er tale om oprettelse af en ny fond, der skal udbetale lønmodtageres krav på tilgodehavende feriemidler. Der er ikke i dag regulering heraf.

2.7.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget foreslår, at der oprettes en særlig fond ”Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler” (fonden), der får til opgave at forvalte og administrere de tilgodehavende feriemidler.

Fonden etableres som en særskilt enhed under Lønmodtagernes Dyrtingsfond, som varetager fondens opgaver med administrativ og teknisk bistand fra ATP, der således får til opgave at stå for den daglige drift af fonden.

Udvalget foreslår, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond vil være ansvarlig for fonden, men som administrator vil ATP tegne den del af fonden, som arbejdsgivere og lønmodtagere kommer i kontakt med.

Fonden vil ved overgangen til samtidighedsferie modtage arbejdsgivernes indberetninger af tilgodehavende feriemidler, som skal kontrolleres og godkendes af lønmodtagerne. Indberetningen sker via ATP. Indbetalte beløb overføres til kapitalforvaltning i Lønmodtagernes Dyrtingsfond.

Fonden skal herefter foretage automatisk udbetaling af det opgjorte beløb reguleret med Lønmodtagernes Dyrtingsfonds afkast til den enkelte lønmodtager, når den pågældende når folkepensionsalderen, og i øvrigt efter ansøgning foretage udbetaling på et tidligere tidspunkt, når visse betingelser er opfyldt. Udbetalingen sker via ATP.

Fonden skal desuden opkræve det skyldige beløb hos arbejdsgiveren. Opkrævningen sker én gang årligt via ATP. Opkrævningen skal indeholde opgørelse af arbejdsgiverens udestående efter indbetaling og indeksering.

Der vil være administrationsudgifter m.v. forbundet med driften af fonden. ATP's udgifter til teknisk og administrativ bistand til fonden dækkes af arbejdsgiverne.

Øvrige udgifter til fondens administration og kapitalforvaltning dækkes af renteoverskud fra kapitalforvaltningen i fonden.

Der henvises til betænkningens side 182-183.

2.7.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag.

Der henvises til lovforslagets §§ 18-20 og bemærkningerne hertil.

2.8. Beskyttelse af tilgodehavende feriemidler

2.8.1. Gældende ret

Der er tale om oprettelse af en ny fond, der skal dække lønmodtageres krav på tilgodehavende feriemidler. Der er ikke i dag regulering heraf.

2.8.2. Udvalgets overvejelser og forslag

2.8.2.1. Lønmodtagernes Garantifond

For at sikre lønmodtagerens tilgodehavende i virksomhederne, foreslår udvalget, at fonden træder ind i lønmodtagerens krav overfor arbejdsgiveren, og at Lønmodtagernes Garantifond dækker det indberettede beløb samt den indeksering som arbejdsgiveren skylder fonden i tilfælde af konkurs eller anden manglende betaling fra arbejdsgiver.

Udvalget bemærker, at dette forslag vil medføre krav om ændringer af lov om Lønmodtagernes Garantifond samt konkursloven.

Udvalget foreslår, at hvis arbejdsgiveren ikke indbetaler en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler i henhold til afgørelse om, at arbejdsgiveren skal indbetale de pågældende midler, vil Lønmodtagernes Garantifond skulle dække kravet og søge det inddrevet.

Det foreslås derudover, at de tilgodehavende feriemidler og forrentningen heraf omfattes af de samme regler ved konkurs som skyldige ferieforpligtelser efter gældende ret. Det betyder, at de tilgodehavende feriemidler – ligesom ferie med løn og ferietillæg, feriegodtgørelse m.v. – vil skulle være dækket af konkurslovens lønprivilegium og Lønmodtagernes Garantifond.

Det bemærkes, at det er den foreløbige vurdering, at overgangsordningen i sammenhæng med forslag til en ny ferielov vil kunne rummes indenfor de eksisterende rammer i Lønmodtagernes Garantifond uden en udvidelse af ordningen.

Der henvises til betænkningens side 184-185.

2.8.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag.

Der henvises til lovforslagets §§ 18-20 og bemærkningerne hertil.

2.9. Omgåelse

2.9.1. Gældende ret

Der er tale om oprettelse af en ny fond, der skal dække lønmodtageres krav på tilgodehavende feriemidler. Der er ikke i dag regulering heraf.

2.9.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Adgangen til udbetalinger fra fonden kan medføre en risiko for misbrug eller omgåelse af ordningen.

Udvalget er opmærksomt på disse risici, og det forudsættes, at fondens administration og bestyrelsen løbende vurderer, om ordningen misbruges eller forsøges misbrugt, og om der er behov for tiltag i den forbindelse.

Udvalget foreslår, at fonden kan afvise en indberetning, hvis arbejdsgiveren ikke ved påkrav kan dokumentere, at de tilgodehavende feriemidler er opgjort i overensstemmelse med de foreslåede regler om opgørelse og indberetning.

Forslaget indebærer, at hvis fonden bliver opmærksomme på, at en indberetning, har til formål at misbruge eller omgå fonden, vil fonden kunne afvise den pågældende indberetning. Formålet hermed er at mindske risikoen for, at der sker omgåelse med krav på tilgodehavende feriemidler, som vil kunne betyde, at der sker uretmæssige udbetalinger fra fonden. Det bemærkes i den anledning, at handlinger, der har til formål at misbruge eller omgå fonden, efter omstændighederne vil kunne være strafbare efter straffeloven.

2.9.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag.

Der henvises til lovforslagets § 3, stk. 4 og bemærkningerne hertil.

2.10. Særlig mulighed for fondsferiedage for nye på arbejdsmarkedet i 2019

2.10.1. Gældende ret

Der er tale om en ny særlig mulighed for fondsferiedage for nye på arbejdsmarkedet i 2019. Der er ikke i dag regulering heraf.

2.10.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget har gjort sig overvejelser om, at der i overgangsåret vil være en særlig problemstilling for nye (og tilbagevendte) på arbejdsmarkedet, idet en gruppe af disse vil kunne opleve først at kunne afholde optjent betalt ferie senere, end de ville kunne efter de gældende regler. De vil til gengæld efter ikrafttrædelse af en ny ferielov have fuld samtidighedsferie og dermed kunne holde deres ferie tidligere end i dag.

Udvalget bemærker, at der vil være en mindre gruppe af lønmodtagere med begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet i 2019 (nye og tilbagevendte), der vil få mindre ferie i sommeren 2020, end

efter den gældende ferielov. F.eks. vil en lønmodtager, der starter på arbejdsmarkedet i en stilling den 1. september 2019 få indefrosset al ferie optjent i 2019, hvor vedkommende efter den gældende ferielov ville have kunnet afholde op til 8,3 feriedage med betaling fra den 1. maj 2020. Endvidere vil en lønmodtager, der ansættes f.eks. 1. august 2019, få indefrosset den ferie, der optjenes i perioden 1. september-31. december 2019, og kun kunne afholde de 2,08 dage, der optjenes i august 2019, i perioden 1. maj-31. august 2020, jf. forslaget til overgangsbestemmelse i § 48 a, stk. 1, i den gældende ferielov. Efter de gældende regler ville den pågældende have kunnet afholde op til 10,4 betalte feriedage i perioden fra den 1. maj 2020.

Udvalget foreslår, at denne gruppe skal have mulighed for at kunne afholde betalte feriedage i perioden fra 1. maj 2020 til 30. september 2020. Gruppen af lønmodtagere, der er omfattet af ordningen, afgrænses til lønmodtagere, der 1) optjener ret til indefrysning af feriemidler i perioden fra 1. september 2019 frem til 31. december 2019, og 2) i perioden fra 1. januar til 31. august 2019 optjener ret til mindre end 8,3 betalte feriedage, herunder personer der ingen ansættelse og dermed ingen optjening har forud for den 1. september 2019. Hvad der optjenes i perioden fra 1. januar 2019 til 31. august 2019 skal være mindre end 8,3 feriedage – om optjeningen sker f.eks. fra 1. juni til 31. august eller fra 1. marts til 31. maj er uden betydning.

Udvalget foreslår yderligere, at lønmodtagere ansat fra den 1. september 2019 i løbet af 2020 vil kunne afholde 8,3 ”fondsferiedage” med betaling optjent efter den gældende ferielov. Fondsferiedage dækker over, at der ikke er tale om feriebetaling svarende til ferielovens opgørelser, men en fremskudt udbetaling af tilgodehavende feriemidler. Gruppen vil desuden kunne optjene 8,3 feriedage efter den nye ferielov, hvor der i 2020 vil kunne afholdes 6,2 dage af disse – samlet set vil de kunne afholde 14,5 feriedage med betaling i 2020 – hvor de gældende regler giver mulighed for 8,3 feriedage. Det bemærkes, at det, der optjenes i perioden 1. januar-31. august 2019 udløser ferie i perioden fra 1. maj 2020 til 31. august 2020, uanset om muligheden for fondsferiedage udnyttes eller ej. Det betyder, at man kan afholde op til 8,3 fondsferiedage samt op til 8,3 almindelige feriedage med betaling i perioden 1. maj-31. august 2020.

Udbetalingen til brug for fondsferiedage foreslås at svare til 12,5 pct. af den opgjorte lønindkomst i perioden og følge opgørelsen af tilgodehavende feriemidler. Antallet af dage og opgørelsen af betalingen vil blive foretaget af fonden på baggrund af oplysninger i eIndkomst og hos ATP. Ordningen forudsætter således ikke nye eller yderligere indberetninger fra arbejdsgiver til eIndkomst.

Afholdelse og varsling vil følge den gældende ferielovs regler, dog således at det tilpasses perioden for afholdelse af fondsferiedage m.v. Ordningen indebærer heller ikke i øvrigt yderligere ferierettigheder i forhold til den gældende ferielov.

Det vil være frivilligt for lønmodtageren at benytte sig af den foreslåede ordning. Ønsker en lønmodtager at benytte sig af ordningen, skal denne give besked til fonden. Det foreslås, at lønmodtageren vil skulle rette henvendelse til fonden vedrørende opgørelse af mulig ret til betalte fondsferiedage pr. 1. maj 2020. Ansøgningstidspunktet fastlægges ud fra hensyn til ferieplanlægning og fondens administration.

Udbetaling til brug for de betalte fondsferiedage vil ske fra fonden. Fonden vil i den forbindelse kunne anvende overførte midler fra FerieKonto. Det praktiske arbejde med fondsferiedage forestås af ATP, som yder teknisk bistand til fonden.

Fonden vil skulle fratække det udbetalte beløb fra opgørelsen af lønmodtagerens tilgodehavende i fonden. Der vil således for lønmodtageren være et mindre beløb til forrentning i fonden.

Arbejdsgiveren vil som for de øvrige tilgodehavende feriemidler skulle indbetale disse til fonden, senest ved lønmodtagerens fratreden fra arbejdsmarkedet. Det fulde beløb vil fortsat blive indekseret hos arbejdsgiveren frem til indbetaling til fonden.

Der henvises til betænkningens side 179 og 190-191.

2.10.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag.

Skatteministeriet bemærker, at udbetalingen af fondsferiedage vil være arbejdsmarkedsbidragspligtig og vil skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, feriebetalingen træder i stedet for ferie med løn eller feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser, henset til at der er tale om en fremrykket udbetaling af tilgodehavende feriemidler fra fonden. Udbetalingen af fondsferiedage undergives således den samme skattemæssige behandling, som udbetalinger fra fonden i forbindelse med lønmodtagerens afgang fra arbejdsmarkedet. Fonden vil således skulle indeholde arbejdsmarkedsbidrag og kildeskat af udbetalingen på baggrund af lønmodtagerens skattekort.

Hvis fondsferiedagene træder i stedet for feriegodtgørelse under FerieKontosystemet eller feriegodtgørelse fra en feriekasse, vil udbetalingen derimod være skatte- og arbejdsmarkedsbidragsfri, jf. at udbetalingen af fondsferiedage undergives den samme skattemæssige behandling som udbetalinger fra fonden i forbindelse med lønmodtagerens afgang fra arbejdsmarkedet. Det sikres dermed, at der ikke indeholdes skat to gange af den samme indkomst, idet arbejdsgiveren i forbindelse med indbetalingen til FerieKonto eller feriekasse vil skulle indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Det bemærkes, at der - når fondsferiedagene træder i stedet for feriegodtgørelse under FerieKontosystemet eller feriegodtgørelse fra en feriekasse - ved opgørelsen af fondsferiedagene vil skulle tages højde for, at udbetalingen er skatte- og arbejdsmarkedsbidragsfri. Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om beregningen af feriebetalingen knyttet til fondsferiedage, herunder om denne korrektion.

Der henvises til lovforslagets § 28 og bemærkningerne hertil.

3. Ændringer i anden lovgivning

3.1. Ændringer i lov om Lønmodtagernes Garantifond og Konkursloven

3.1.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 1, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Garantifond sikrer fonden lønmodtageres krav på løn m.v. i tilfælde af konkurs, arbejdsgivers død, såfremt der træffes afgørende om insolvensbehandling eller boet sluttet ved boudlæg uden skiftebehandling, ved virksomhedens ophør, såfremt det godtgøres, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet, eller under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.

Efter gældende ret i konkursloven dækkes krav mod et konkursbo efter en særlig rækkefølge (privilegium). Efter gældende ret omfatter privilegiet i konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-4, krav på løn m.v., krav på erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, krav på godtgørelse og krav på feriegodtgørelse.

3.1.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget bemærker, at overgangsordningens fondsmodel forudsætter, at der er sikkerhed for, at de tilgodehavende feriemidler faktisk tilgår Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, således at fonden får de fornødne midler til at betale lønmodtagernes krav.

På den baggrund foreslår udvalget i tilknytning til fondsmodellen følgende ændringer i lov om Lønmodtagernes Garantifond og konkursloven:

Når Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler ikke kan få betaling fra en arbejdsgiver af forfaldne krav på tilgodehavende feriemidler omfattet af ordningen, kan fonden kræve betaling af Lønmodtagernes Garantifond. Der er ingen beløbsmaksimering af Lønmodtagernes Garantifonds garanti. Lønmodtagernes Garantifond indtræder i Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav mod arbejdsgiver. Udvalget foreslår, at der indsættes bestemmelser herom i lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Efter konkurslovens § 95, stk. 1, er der fortrinsret i konkursboet for følgende krav:

- 1) Krav på løn og andet vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste, som er forfaldet i tidsrummet fra 6 måneder før fristdagen indtil konkursdekretets afsigelse. Tilsvarende gælder krav ifølge en uforrentet opsparingsordning (frit valg-ordning), jf. stk. 3, der kræves udbetalt i samme tidsrum, eller som, uanset at kravet er optjent før konkursdekretets afsigelse, først kræves udbetalt efter dette tidsrum.
- 2) Krav på erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, men dog ikke erstatning for krav på løn og andet vederlag, som ville være forfaldet mere end 6 måneder før fristdagen.
- 3) Krav på godtgørelse, for så vidt opsigelsen eller afbrydelsen af arbejdsforholdet har fundet sted inden for de sidste 6 måneder før fristdagen.
- 4) Krav på feriegodtgørelse.
- 5) Krav som nævnt i nr. 1-3 for længere tid tilbage end angivet i disse bestemmelser, såfremt fordringshaveren efter skifterettens skøn har søgt kravet gennemført uden ugrundet ophold, men ikke har kunnet nå at foretage et udlæg, der opretholdes i forhold til konkursboet.

Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav på tilgodehavende feriemidler mod arbejdsgiver foreslås tillagt konkursprivilegium ved indsættelse af nyt nr. 6 herom i konkurslovens § 95, stk. 1.

Når Lønmodtagernes Garantifond betaler Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav mod arbejdsgiver, vil Lønmodtagernes Garantifond dermed indtræde i fondens privilegerede krav i konkursboet. Det følger allerede af konkurslovens § 99, at man ved overførelse af et privilegeret krav bevarer privilegiet. Når det foreslås eksplicit at medtage Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav i konkurslovens § 95, skyldes det primært, at kravet på

tilgodehavende feriemidler er en særlig type krav, og at der ikke må kunne rejses tvivl om, hvorvidt denne type krav er omfattet af konkurslovens § 95.

Som følge af kravets særlige karakter foreslås privilegiet ikke betinget af, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler har forfulgt kravet uden ugrundet ophold. Privilegium vil dog fortsat kunne nægtes efter konkurslovens § 95, stk. 2, for den del af fondens krav, som udgøres af krav fra nærtstående ansatte, hvis dette er rimeligt begrundet som følge af den nærtståendes arbejds- og lønvilkår og eventuelle økonomiske interesse i virksomheden.

Det bemærkes, at lønmodtagerens krav mod Fonden for Tilgodehavende Feriemidler alene er afhængig af, at kravet er omfattet af ferieloven og registreret i fonden. Det bemærkes endvidere, at Fonden for Tilgodehavende Feriemidlers krav på dækning hos Lønmodtagernes Garantifond alene er afhængig af, at betingelserne for, at Lønmodtagernes Garantifond skal dække Fonden for Tilgodehavende Feriemidlers krav. Begrænsningen i konkurslovens § 95, stk. 2, er således kun af betydning for konkursboets dækning af Lønmodtagernes Garantifonds regreskrav. Der kan altså tænkes en situation, hvor Lønmodtagernes Garantifond ikke kan gøre regres mod konkursboet, fordi lønmodtagerens krav, som først Fonden for Tilgodehavende Feriemidler og dernæst Lønmodtagernes Garantifond er indtrådt i, er optjent under omstændigheder som angivet i konkurslovens § 95, stk. 2.

Der er i udvalget enighed om, at dette konkursprivilegium ikke skal være underlagt nogen beløbsbegrænsning, heller ikke hvis en sådan måtte blive indført for andre privilegerede lønkrav m.v. omfattet af konkurslovens § 95 som foreslået i Konkursrådets betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling. Der er tale om et krav af ganske særegen karakter, som er optjent af lønmodtagerne, og som arbejdsgiverne via fondsordningen får mulighed for også i den samlede kreditor masses interesse at beholde i op til 60 år.

Der henvises til betænkningens side 416-417.

3.1.2.1. Bidrag til dækning af udgifter i Lønmodtagernes Garantifond

Udvalget foreslår, at den varige forbedring af den offentlige saldo samt det skønnede provenu fra pensionsafkastskatten tilbageføres til arbejdsgiverne som kompensation for arbejdsgivernes merudgifter. Forslaget indebærer, at de private arbejdsgivere kompenseres fuldt ud for deres merudgifter frem til 2040. Udvalget foreslår blandt andet, at kompensationen til de private arbejdsgivere ydes på følgende måde:

- Staten indbetaler et årligt beløb som bidrag til dækning af udgifterne i Lønmodtagernes Garantifond og dækker dermed de merudgifter i Lønmodtagernes Garantifond, der følger af en ny ferieordning.

De økonomiske konsekvenser af udvalgets forslag i forhold til kompensationen fremgår af pkt. 4.8. nedenfor.

Der henvises til betænkningens side 198-199.

3.1.3. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelsesministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag.

Som det fremgår af pkt. 2.2.2. ovenfor, foreslår udvalget, at der vil skulle oprettes en fond med det formål at forvalte og administrere lønmodtagernes tilgodehavende feriemidler.

Som det fremgår af pkt. 2.7.2. ovenfor, foreslår udvalget, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond vil skulle drive fonden.

På den baggrund foreslår Beskæftigelsesministeriet, at udvide Lønmodtagernes Dyrtingsfonds opgaver, således at det i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond fremgår, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond vil få til opgave at skulle stå for driften af Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler.

Der henvises til lovforslagets §§ 30-32 bemærkningerne hertil.

3.2. Ændringer i skattelovgivningen

3.2.1. Gældende ret

Lønmodtagere, der modtager feriegodtgørelse fra FerieKonto, en feriekasse eller en feriekortordning uden feriekasser, er efter gældende ret skattepligtige af feriegodtgørelsen i optjeningsåret. Lønmodtagere, der modtager ferie med løn, er skattepligtige af lønnen, når den udbetales.

Arbejdsgiverne har som udgangspunkt ikke fradrag for udgifter, før de afholdes. Det gælder både feriegodtgørelse og løn under ferie. Efter fast praksis kan arbejdsgiverne vælge at foretage fradrag for stigninger i forpligtelsen til at betale løn under ferie, dvs. at de allerede vil kunne foretage fradraget, når lønmodtagerens ret til ferie med løn optjenes.

Der er ikke skatteregler, der særligt regulerer indbetalinger til og udbetalinger fra Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, eller afkastet af fondens midler, idet der er tale om en ny fond, der skal dække lønmodtageres krav på tilgodehavende feriemidler.

3.2.2. Udvalgets overvejelser og forslag

3.2.2.1. Den skattemæssige behandling af lønmodtagernes tilgodehavende

Beskatning af lønmodtagere

Lønmodtagere, der modtager feriegodtgørelse, er efter gældende ret skattepligtige af feriegodtgørelsen i optjeningsåret, hvilket også vil gælde den feriegodtgørelse, der via FerieKonto overføres til fonden, og feriegodtgørelse i feriekortordninger med feriekasser. Arbejdsgiveren indeholder i disse tilfælde A-skat af feriegodtgørelsen, så feriegodtgørelsen vil – ligesom i dag – kun i begrænset omfang påvirke lønmodtagerens årsopgørelse. For lønmodtagere, der modtager feriegodtgørelse som anført ovenfor, vil det således være nettomidler, der indbetales til fonden. Når lønmodtageren når folkepensionsalderen eller opfylder en af de øvrige betingelser for udbetaling af de tilgodehavende feriemidler, udbetaler fonden det opgjorte beløb reguleret med den samlede årlige tilskrivning til lønmodtageren skattefrit. Udbetalingen vil således ikke påvirke eventuelle indkomstafhængige overførsler til modtageren i udbetalingsåret.

Udvalget foreslår, som led i kompensationsforslaget for arbejdsgiverne, jf. afsnit 4 nedenfor, at arbejdsgivere med feriekortordninger uden feriekasser får mulighed for at behandle disse midler på

samme måde som ferie med løn, dvs. som bruttomidler. Dette skal sikres i skattelovgivningen. Dermed vil det som udgangspunkt alene være indbetalinger fra FerieKonto og indbetalinger fra feriekasser, der er registreret som nettobeløb i fonden.

For lønmodtagere, der har ret til ferie med løn, tages der udgangspunkt i, at denne gruppe bliver skattepligtige på udbetalingstidspunktet af de tilgodehavende feriemidler i forbindelse med, at lønmodtageren forlader arbejdsmarkedet, også selvom de tilgodehavende feriemidler for denne gruppe regnes som 12,5 pct. af den ferieberettede løn ligesom ved fratræden. Det skal i den forbindelse sikres i skattelovgivningen, at lønmodtagerne hverken beskattes af de tilgodehavende feriemidler i overgangsåret eller i forbindelse med, at arbejdsgiveren senere overfører beløbet til fonden, men først på udbetalingstidspunktet, jf. princippet for arbejdsgiverindbetalinger til pensionsordninger, hvorefter arbejdsgivers pensionsindbetalinger ikke medregnes til lønmodtagerens skattepligtige indkomst.

For lønmodtagere, der har ret til ferie med løn, vil det herefter være bruttomidler, der overføres til fonden. Når lønmodtageren når folkepensionsalderen eller opfylder en af de øvrige betingelser for udbetaling af de tilgodehavende feriemidler, udbetaler fonden det opgjorte beløb reguleret med den samlede årlige tilskrivning til lønmodtageren og indeholder A-skat. Der vil således være tale om skattepligtig indkomst, som vil påvirke beregningen af eventuelle indkomstafhængige overførsler i udbetalingsåret.

Modellen sikrer den størst mulige ligestilling mellem lønmodtagere med bruttotilgodehavender og lønmodtagere med nettotilgodehavender. For personer, hvor skattesatsen er den samme på tidspunktet for overgangen til samtidighedsferie, henholdsvis på pensioneringstidspunktet, vil det udbetalte beløb være det samme for brutto- såvel som for nettomodtagere.

Der vil derudover være enkelte lønmodtagere, som på grund af arbejdsgivers konkurs m.v. vil kunne få indbetalt tilgodehavende feriemidler til fonden af Lønmodtagernes Garantifond. I disse tilfælde vil der være tale om en indbetaling af ”nettomidler”, idet det foreslås, at Lønmodtagernes Garantifond ikke dækker den udestående skat. Det er i den forbindelse et ønske, at personer, hvis tilgodehavende feriemidler indbetales til fonden af Lønmodtagernes Garantifond, ikke bliver modregnet i eventuel offentlig ydelse, der er indkomstafhængig. Dette skyldes hensynet til, at lønmodtageren først vil modtage en udbetaling ved pensionering, og dermed ikke reelt har en indtægt i det år, hvor beløbet indbetales til fonden.

Dette ønske medfører, at der ikke er mulighed for, at indeholdelse af skat sker på baggrund af lønmodtagerens aktuelle skatteforhold med anvendelse af den pågældendes trækprocent, da det skatteteknisk vil svare til, at de tilgodehavende feriemidler var blevet udbetalt til lønmodtageren og dermed ikke til fonden, hvilket vil betyde, at lønmodtageren vil skulle beskattes af de tilgodehavende feriemidler på dækningstidspunktet. Det skyldes, at det indeholdte skattebeløb af feriemidlerne ikke kan holdes adskilt fra andre indeholdte skattebeløb i det berørte år. Indkomstbeskatning på dækningstidspunktet vil dermed påvirke beregningen af offentlige ydelser for de berørte personer. Desuden vil der kunne opstå restskat for de berørte personer i det aktuelle år.

Denne problemstilling kan håndteres ved, at der i de situationer, hvor Lønmodtagernes Garantifond dækker fondens krav, sker beskatning efter en model med en fast afgift, som giver en ensartet behandling af alle lønmodtagere i disse situationer, samt sikrer, at det indbetalte beløb ikke påvirker personens grundlag for beregning af offentlige ydelser i det pågældende år. Deraf følger, at udbetaling fra fonden til lønmodtageren til sin tid er skattefri.

Vedrørende fastlæggelse af fast afgift

Skatteministeriet har oplyst, at den gennemsnitlige trækprocent er ca. 38 pct. Denne skattesats svarer til trækprocenten for en skatteyder i en kommune med en landsgennemsnitlig kommune- og kirkeskat, der herudover betaler bundskat og sundhedsbidrag, men ikke topskat af indkomsten, som i øvrigt er fritaget for arbejdsmarkedsbidrag.

På den baggrund foreslås det, at Lønmodtagernes Garantifond i alle dækningssituationer alene dækker et nettobeløb opgjort som 62 pct. af lønmodtagerens bruttotilgodehavende. Dermed sker der en endelig afregning af skatten med en fast afgift på 38 pct. Fradraget (afgiften) på 38 pct. indberettes af Lønmodtagernes Garantifond til SKAT. Beløbet skal overgå til SKAT som et krav mod arbejdsgiveren med de inddrivelsesmuligheder, som SKAT har for skattegæld.

Arbejdsgivers fradrag

For så vidt angår de skattemæssige forhold hos arbejdsgiverne, er det skatteretlige udgangspunkt, at der ikke er fradrag for udgifter, før de afholdes. Der har imidlertid udviklet sig en fast praksis, hvorefter der er fradrag for stigninger i arbejdsgivers forpligtelse til at betale løn under ferie. Der vil herefter være fradrag for det samlede beløb, der ved årets udløb er optjent af de medarbejdere, der på opgørelsestidspunktet er ansat med ret til løn under ferie. De arbejdsgivere, der har valgt at anvende det skatteretlige udgangspunkt, vil først kunne fratække udgiften, når ferielønnen faktisk udbetales, men det står den enkelte arbejdsgiver frit at vælge det andet princip og dermed fremrykke fradraget. Dette valg er bindende for alle efterfølgende år. Har en arbejdsgiver valgt at fratække ferielønnen i optjeningsåret, vil den pågældende ikke på et senere tidspunkt kunne vente med at fratække lønnen, til den udbetales.

Ovenstående vil for de tilgodehavende feriemidler, som beror hos arbejdsgiverne konkret betyde, at arbejdsgivere, der har valgt at foretage fradrag på tidspunktet for overgang til samtidighedsferie (optjeningstidspunktet), vil have fradragsret ikke kun for indbetalt feriegodtgørelse m.v., men også for tilgodehavende løn under ferie, som arbejdsgiver måtte vælge at beholde indtil lønmodtagerens afgang fra arbejdsmarkedet m.v. Det er vurderingen, at der tilsvarende løbende vil være fradragsret for den årlige indeksering.

Arbejdsgivere, der har valgt først at fratække ferielønnen på udbetalingstidspunktet, vil i forhold til det skatteretlige udgangspunkt først kunne fratække det opgjorte tilgodehavende, når beløbet til sin tid overføres til fonden med henblik på udbetaling, eller når arbejdsgiveren i øvrigt måtte vælge at frigøre sig for sin forpligtelse ved at foretage indbetaling til fonden. Det samme vil gælde den årlige indeksering.

Det er vurderingen, at de fleste større arbejdsgivere allerede i dag foretager fradrag på det tidligst mulige tidspunkt, nemlig i takt med at forpligtelsen opstår (lønmodtagerens optjening). Det er forventningen, at arbejdsgivere, der har valgt at følge det skatteretlige udgangspunkt, på denne baggrund senest i overgangsåret til samtidighedsferie vil vælge at overgå til at foretage fradrag på optjeningstidspunktet. Dermed vil de pågældende arbejdsgivere have fradrag for tilgodehavende løn under ferie, som arbejdsgiverne vælger at beholde indtil lønmodtagerens afgang fra arbejdsmarkedet, og herefter løbende fradrag for den årlige indeksering.

Der henvises til betænkningens side 185-188.

3.2.2.2. Beskatningen af afkastet i Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler

Lønmodtagernes Dyrtingsfond vil skulle forvalte de overførte midler i fonden inden for rammerne af den gældende lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Lønmodtagernes Dyrtingsfond er skattepligtig på institutniveau, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, af alle former for formueafkast, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 3. Det er således vurderingen, at afkastet i fonden vil være pensionsafkastsskattepligtigt for Lønmodtagernes Dyrtingsfond, men det foreslås, at præcisere dette ved en ændring af pensionsafkastsbeskatningsloven. For så vidt angår fonden vil den dermed være skattepligtig af alt formueafkast. Således vil det årlige afkast, som kapitalforvaltningen af de tilgodehavende feriemidler måtte medføre, løbende blive beskattet på samme måde som Lønmodtagernes Dyrtingsfonds øvrige afkast. Beskatningen af afkastet vil således ske på linje med den almindelige afkastbeskatning af almindelige pensionsordninger, i forhold til hvilke overgangsordningen har væsentlige lighedspunkter.

Ferielovsudvalget er af den opfattelse, at der ikke bør ske pensionsafkastbeskatning af lønindeksering af fondens tilgodehavender hos arbejdsgiverne. Det vil stille lønmodtagerne dårligere end i dag, hvor der for lønmodtagere med løn under ferie alene betales indkomstskat af den forrentning af midlerne, som lønmodtagerne får ved, at løn under ferie udbetales i lønniveauet på afholdelsestidspunktet, som typisk ligger ca. ét år senere end optjeningstidspunktet. Skal der ikke ske pensionsafkastbeskatning af lønindeksering af fondens tilgodehavender hos arbejdsgiverne, skal pensionsafkastbeskatningsloven justeres.

For så vidt angår de midler, der er indbetalt til kapitalforvaltning i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, har fonden mulighed for at opnå et højere afkast end svarende til lønudviklingen, og det foreslås derfor, at disse midler omfattes af pensionsafkastbeskatning.

Det vil herefter alene være den del af fondens midler, der er indbetalt til kapitalforvaltning i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, der vil være pensionsafkastsskattepligtig.

Provenuet fra pensionsafkastbeskatningen afhænger af, hvilket afkast Lønmodtagernes Dyrtingsfond kan opnå. Afkastet afhænger dels af renteniveauet og dels af størrelsen af den kapital, der indbetales i Lønmodtagernes Dyrtingsfond.

I beregningerne af pensionsafkastsskatteprovenuet er det forudsat, at der placeres 25 mia. kr. i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, hvilket i starten af overgangsordningen vil medføre en årlig indtægt for det offentlige på ca. 75 mio. kr. voksende til ca. 195 mio. kr. i 2050, hvorefter provenuet aftager.

Der henvises til betænkningens side 189.

3.2.3. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.2.3.1. Den skattemæssige behandling af lønmodtagernes tilgodehavende

På tidspunktet for overgang til en ny ferieordning i 2020 vil den enkelte arbejdsgiver skulle opgøre det skyldige beløb for hver enkelt af arbejdsgiverens ansatte for perioden fra den 1. september 2019 til den 31. august 2020, jf. forslaget § 2. Der skal ske opgørelse af de skyldige beløb for både ansatte med løn under ferie og for ansatte med feriegodtgørelse.

For lønmodtagere med ret til ferie med løn og lønmodtagere med feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser foreslås det i forslaget § 6, at arbejdsgiveren indbetaler de tilgodehavende feriemidler til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, medmindre arbejdsgiveren ønsker at beholde feriemidlerne i virksomheden.

For lønmodtagere med ret til ferie med løn, får det umiddelbart ingen skattemæssige konsekvenser, hvis arbejdsgiveren ønsker at beholde feriemidlerne i virksomheden, idet løntilgodehavendet efter gældende ret først beskattes, når det udbetales. I feriekortordninger uden feriekasser skal de tilgodehavende feriemidler behandles på samme måde som ferie med løn, det vil sige som bruttomidler, jf. kompensationsforslaget for arbejdsgiverne, jf. pkt. 4.8. nedenfor. Efter kildeskattebekendtgørelsens § 20, stk. 2, beskattes feriegodtgørelse imidlertid, når den optjenes. Det vil således blive sikret i forbindelse med en tilretning af kildeskattebekendtgørelsens § 20, stk. 2, at feriegodtgørelse som en del af forslaget til en ny ferieordning kun beskattes løbende, hvis der er tale om feriegodtgørelse under FerieKonto-ordningen eller i feriekasseordninger, mens feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser først beskattes i forbindelse med udbetaling. Der vil i forvejen skulle foretages konsekvensændringer af kildeskattelovens § 20 som følge af en ny ferielov.

Det foreslås, at arbejdsgiverens indbetaling til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler af ferietilgodehavende i form af ret til løn under ferie og i form af feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser ikke medregnes til lønmodtagerens skattepligtige indkomst. Indbetalingen behandles således på samme måde som arbejdsgiverindbetalinger til ansattes pensionsordninger. Det foreslås dog, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler ikke skal indeholde og afregne AM-bidrag af indbetalingen, men at den i stedet til sin tid skal indeholde AM-bidrag af udbetalingen af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler.

Lønmodtagere, der modtager feriegodtgørelse, enten via FerieKonto eller via en privat feriekasse, er efter gældende ret skattepligtige af feriegodtgørelsen i optjeningsåret. Arbejdsgiveren indeholder i disse tilfælde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af feriegodtgørelsen. I forbindelse med overførslen fra FerieKonto eller feriekassen til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, sker der således ikke yderligere beskatning. For lønmodtagere, der modtager feriegodtgørelse som anført, vil det således være nettomidler, der indbetales til fonden. Det foreslås, at når nettomidlerne til sin tid udbetales til lønmodtageren fra Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, vil det ske skattefrit.

Samlet set indebærer det, at lønmodtagere med ret til ferie med løn samt lønmodtagere med feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser først beskattes af deres tilgodehavende feriemidler, når de forlader arbejdsmarkedet mv., mens lønmodtagere med feriegodtgørelse hos FerieKonto og i en feriekasse beskattes på optjeningstidspunktet, jf. gældende ret, men til gengæld får tilgodehavende feriemidler udbetalt skattefrit, når de forlader arbejdsmarkedet mv.

Dermed opnås den størst mulige ligestilling mellem lønmodtagere med bruttotilgodehavender og lønmodtagere med nettotilgodehavender. For personer, hvor skattesatsen er den samme på tidspunktet for overgangen til samtidighedsferie, henholdsvis på pensioneringstidspunktet, vil det udbetalte beløb være det samme for brutto- såvel som for nettomodtagere. Det bemærkes, at der med den foreslåede beskatningsmodel ikke er samtidighed mellem beskatningen af lønmodtagerne og arbejdsgivernes fradrag for ferietilgodehavendet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 33.

Der vil være lønmodtagere, som får deres krav på tilgodehavende feriemidler dækket af Lønmodtagernes Garantifond, jf. forslaget til § 8 a i forslaget § 31, nr. 4.

Der er tale om den situation, hvor en arbejdsgiver, som har valgt at beholde feriemidlerne i virksomheden, går konkurs mv. Her indbetaler Lønmodtagernes Garantifond lønmodtagernes krav til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler. Der vil være tale om en indbetaling af nettomidler, idet Lønmodtagernes Garantifond ikke dækker den udestående skat.

Det foreslås at sikre, at personer, hvis tilgodehavende feriemidler indbetales til fonden af Lønmodtagernes Garantifond, ikke bliver modregnet i eventuelle indkomstafhængige offentlige ydelser, idet der dermed varetages et hensyn til, at lønmodtageren først vil modtage en udbetaling af ferietilgodehavendet ved pensionering, og dermed ikke reelt har indtægten i det år, hvor beløbet indbetales til fonden. Det gøres ved, at kravet på tilgodehavende feriemidler, som Lønmodtagernes Garantifond indbetaler til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, ikke medregnes til lønmodtagerens skattepligtige indkomst.

I stedet pålægges arbejdsgiveren eller dennes konkursbo i denne situation en afgift på 38 pct. Afgiftssatsen svarer omtrent til trækprocenten (efter arbejdsmarkedsbidrag) for en skatteyder i en kommune med en landsgennemsnitlig kommune- og kirkeskat, der herudover betaler bundskat og sundhedsbidrag, men ikke topskat af indkomsten. Afgiften sikrer en ensartet behandling af alle lønmodtagere i disse situationer, samt sikrer, at det indbetalte beløb ikke påvirker personens grundlag for beregning af offentlige ydelser i det pågældende år.

Det fremgår af Ferielovsudvalgets betænkning, at de 38 pct. er den endelige afregning af skatten, og at de resterende 62 pct. skal indbetales til fonden. Det har i den forbindelse været den fælles forståelse i udvalget, at det bl.a. indebærer, at der ikke skal betales arbejdsmarkedsbidrag af beløbet. Det har Skatteministeriet taget til efterretning.

3.2.3.2. Beskatningen af afkastet i Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler
Skatteministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag, jf. den følgende beskrivelse af udmøntningen af udvalgets forslag.

Det foreslås således, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, som er en særskilt økonomisk enhed i Lønmodtagernes Dyrtdsfond, gør til et selvstændigt

pensionsafkastskattepligtigt skattesubjekt. Fonden vil dermed være selvstændigt pensionsafkastskattepligtigt af afkastet af fondens midler.

Beskatningen af afkastet vil således ske på linje med afkastbeskatningen af almindelige pensionsordninger, i forhold til hvilke overgangsordningen har væsentlige lighedspunkter. Beskatningen af ferietilgodehavender er således udskudt til udbetalingstidspunktet i det omfang, at der har været bortseelsesret for indbetalingerne til fonden, jf. pkt. 3.2.3.1. ovenfor. Det svarer til den skattemæssige behandling af pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner. Er der betalt skat i forbindelse med indbetalingen til fonden, hvilket er tilfældet for den del af midlerne i fonden, der hidrører fra FerieKonto og private feriekasser, er udbetalingerne fra fonden til sin tid skattefri. Det svarer til den skattemæssige behandling af aldersopsparinger.

Det foreslås, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler er pensionsafkastskattepligtigt af alt formueafkast, bortset fra lønindeksning af fondens tilgodehavender hos arbejdsgiverne. Blev også lønindeksningen pensionsafkastbeskattet, ville det stille lønmodtagerne dårligere end efter gældende ret, hvor der for lønmodtagere med løn under ferie alene betales indkomstskat af den forrentning af midlerne, som lønmodtagerne får ved, at løn under ferie udbetales i lønniveauet på afholdelsestidspunktet, som typisk ligger ca. ét år senere end optjeningstidspunktet.

Der henvises til lovforslagets § 33-36 og bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4.1. Konsekvenser for offentlige finanser

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at arbejdsgiverne vil indberette opsparede feriemidler på i alt ca. 70-75 mia. kr. til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler svarende til 25 dages optjent feriebetaling. Af disse skønnes ca. 44 mia. kr. at vedrører private arbejdsgivere mens ca. 28 mia. kr. skønnes at vedrører offentlige arbejdsgivere. Hertil kommer opsparede feriemidler placeret i FerieKonto, som skønsmæssigt kan opgøres til 9-10 mia. kr. og som overføres til fonden. Overgangen til en ny ferieordning med samtidighed medfører en række direkte virkninger på den primære offentlige saldo, bl.a. som følge af lavere arbejdsudbud, jf. tabel 4.1. Hertil kommer en midlertidig effekt knyttet til overgangsordningen, som følger af fremrykkede skattebetalinger på i alt 27 mia. kr.

Tabel 4.1. Samlede økonomiske konsekvenser for den offentlige saldo af ny ferieordning (mio. kr.)

Mio. kr.	2020	2025	2040	2060	2080	Varig virkning
<i>Direkte effekter af ny ferieordning:</i>						
Lavere selskabsskat som følge af erhvervslivets forøgede renteudgifter	0	-65	-160	-285	-400	-290
Kapitalindkomstbeskatning af lønmodtagernes rentegevinst inkl. tilbageløb	5	45	160	315	455	330
Modregning af indkomstoverførsler	155	145	140	135	130	135
Uhævede feriepenge	-110	-110	-110	-110	-110	-110

Tabt arbejdsudbud (1.400 personer)	-190	-190	-190	-190	-190	-190
Primær saldo i alt	-140	-180	-160	-135	-115	-130
<i>Midlertidig effekt på primær saldo knyttet til overgangsordningen:</i>						
Direkte skatter og tilbageløb	1.250	980	270	25	0	340
I alt	1.110	800	110	-110	-115	210

Anm.: Det bemærkes, at likviditetsvirkningerne er opgjort i 2014-niveau.

Kilde: Finansministeriets beregninger mv.

Det bemærkes, at der i tabellen ses bort fra arbejdsgiveres rentetab der vedrører stigningen i rentebærende gæld som følge af udbetaling af feriemidler (inkl. nettorentetab for offentlige arbejdsgivere). Økonomien er således under forudsætning af, at offentlige arbejdsgivere sidestilles med private arbejdsgivere.

Udover de økonomiske konsekvenser i tabel 4.1 vurderes de foreslåede ændringer at medføre udgifter til systemtilpasninger, it-udvikling mv. i SKAT på 0,4 mio. kr. i 2018, 3,2 mio. kr. i 2019 og 0,9 mio. kr. i 2020 og 1,9 mio. kr. i 2021. Der forventes samtidig yderligere driftsudgifter i SKAT til håndtering af nye sager i et omfang svarende til 1 mio. kr. fra 2020 og frem.

4.1.1. Direkte virkninger af en ny ferieordning

De direkte virkninger på den offentlige saldo som følge af overgangen til en ferieordning med samtidighed omfatter lavere selskabsskat, øget kapitalindkomstbeskatning, modregning i indkomstoverførsler, uhævede feriepenge og tabt arbejdsudbud. I forhold til en beskrivelse af mindre modregning, uhævede feriepenge samt tabt arbejdsudbud henvises til det samtidig fremsatte lovforslag om lov om ferie.

Selskabsskat af erhvervslivets forøgede renteudgifter som følge af likviditetstab

Fremrykningen af udbetaling af feriemidler giver et likviditetstab for virksomhederne, der skal udbetale feriemidlerne et år tidligere end hidtil. Det medfører, at virksomhederne skal optage rentebærende gæld, hvilket medfører højere renteudgifter og dermed et lavere overskud, som giver anledning til et lavere provenu fra selskabsskatter. Det lave renteniveau betyder, at virksomhedernes likviditetstab vil være meget begrænset i 2020. Fra 2078 vil overgangsordningen være udfaset, og der bliver en permanent reduktion i selskabsskatterne på 400 mio. kr.

Beskatning af lønmodtagernes gevinst

Med den nye ferieordning vil lønmodtagerne modtage deres feriebetaling tidligere. Det skønnes, at lønmodtagerne vil forbruge en stor del af den forøgede likviditet, men det forudsættes, at en del af den øgede likviditet vil blive opsparet (eller brugt til gældsnedbringelse). Det forudsættes, at den forøgede opsparing vil give lønmodtagerne en renteindtægt på godt 900 mio. kr. brutto fuldt indfaset i 2080, hvilket giver anledning til en forøgelse af kapitalindkomstbeskatningen på ca. 300 mio. kr. i 2078. Husholdningernes renteindtægter efter skat vil desuden give anledning til et øget forbrug, således at tilbageløbet vurderes at stige med ca. 150 mio. kr. i 2078.

4.1.2. Midlertidige virkninger knyttet til overgangsordningen

Den midlertidige effekt på den primære saldo knyttet til overgangsordningen følger af, at arbejdsgiverne og FerieKonto i forbindelse med overgangen til en ny ferieordning skal udbetale overskydende feriemidler på i alt ca. 82 mia. kr. til lønmodtagerne. For at udjævne udbetalingen over en længere årrække er det lagt til grund, at feriemidlerne først udbetales, når lønmodtageren forlader arbejdsmarkedet eller fraflytter til udlandet. Arbejdsgiverne får dermed mulighed for at beholde de opsparede feriemidler som likviditet frem til udbetalingstidspunktet for den pågældende lønmodtager, dvs. i en overgangsperiode på ca. 60 år mod at forrente dem med lønudviklingen.

De feriemidler, der indefryses i overgangsordningen, vil i vid udstrækning blive indefrosset før skat (brutto), og vil således give anledning til en midlertidig forbedring af den offentlige saldo i hele overgangsperioden frem mod 2078.

Direkte skatter og tilbageløb

Overgangen til den nye ferieordning medfører således en fremrykning af skattebetalinger knyttet til feriemidlerne samt fremrykket forbrug, der giver anledning til et øget tilbageløb.

Det indebærer en midlertidig forbedring af den primære offentlige saldo på ca. 1¼ mia. kr. i 2020 faldende til knap 1 mia. kr. i 2025. Herefter aftager effekten i takt med, at overgangsordningen udfases.

Effekten på den primære saldo kan omregnes til en varig forbedring af de offentlige finanser på 340 mio. kr. (holdbarhedsvirkning).

Samlet saldovirkning

Den midlertidige effekt knyttet til overgangsordningen påvirker de offentlige finanser i overgangsperioden. Det indebærer en midlertidig forbedring af den primære offentlige saldo på 1¼ mia. kr. i 2020, hvorefter effekten gradvist aftager i takt med udfasningen af overgangsordningen. De direkte effekter svækker de offentlige finanser med mellem ca. 100-200 mio. kr. årligt, jf. ovenfor.

Sammenholdes den nye ferieordnings direkte virkning på de offentlige finanser med den midlertidige virkning er der samlet set en forbedring af den primære offentlige saldo på ca. 1,1 mia. kr. i 2020 og 800 mio. kr. i 2025. Fra omkring år 2050 er der tale om en svækkelse af den primære saldo. Efter 2078 svækkes den primære saldo med godt 110 mio. kr.

Den samlede effekt på den primære saldo kan omregnes til en varig virkning på 210 mio. kr.

Hertil kommer indtægter fra pensionsafkastskat af den del af fondens midler, der formueforvaltes af Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. ovenfor. Det skønnes, at der vil blive placeret ca. 25 mia. kr. til formueforvaltning i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, hvilket medfører en offentlig indtægt fra pensionsafkastskat på ca. 75 mio. kr. i starten af overgangsordningen voksende til ca. 195 mio. kr. i 2050, hvorefter provenuet aftager.

Forslag til kompensation af arbejdsgiverne

Det foreslås, at den varige forbedring af den offentlige saldo samt det skønnede provenu fra pensionsafkastskatten tilbageføres til arbejdsgiverne som kompensation for arbejdsgivernes merudgifter. Det indebærer en årlig nettokompensation på ca. 210 mio. kr. i 2020, ca. 350 mio. kr. i

2025 og ca. 400 mio. kr. i 2040, jf. *tabel 4.2*. Forslaget indebærer, at de private arbejdsgivere kompenseres fuldt ud for deres merudgifter frem til 2040. Det foreslås, at kompensationen til de private arbejdsgivere ydes på følgende måde:

- Arbejdsgivere med feriekortordninger uden feriekasser vil opbevare indkomstkatten af de optjente feriemidler i perioden fra optjening af ferie til afholdelse af ferie. I dag betales indkomstkatten på optjeningstidspunktet. Det giver arbejdsgiverne en likviditetsfordel. Forslaget gælder både feriemidler omfattet af overgangsordningen (således at arbejdsgiverne får mulighed for at håndtere midlerne på linje med ferie med løn, dvs. som bruttomidler, der forfalder til betaling ved lønmodtagerens afgang fra arbejdsmarkedet) og i den nye ferieordning.
- Staten indbetaler et årligt beløb som bidrag til dækning af udgifterne i Lønmodtagernes Garantifond og dækker dermed de merudgifter i Lønmodtagernes Garantifond, der følger af en ny ferieordning.
- Staten kompenserer de private arbejdsgivere ved at sikre, at arbejdsgivernes ATP-bidrag til visse overførselsindkomstmottagere nedsættes.

De økonomiske konsekvenser af kompensation af arbejdsgiverne i udvalgte år fremgår af *tabel 4.2*.

Arbejdsgivernes kompensation foreslås indekseret svarende til indekseringen for tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiverne (DA's årlige lønstatistik - Strukturstatistikken).

Tabel 4.2. Oversigt over forslag til kompensation af arbejdsgiverne i perioden fra 2020 til 2078 opgjort henholdsvis netto (mio. kr.)

Mio. kr.	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2040	2078
Varig virkning til disposition	210	210	210	210	210	210	210	210
Pensionsafkastskat (25 mia.kr. i fond)	0	73	88	107	123	140	189	16
Mulighed for kompensation til arbejdsgiverne	210	283	298	317	333	350	399	226
<i>Forslag om udskudt skat</i>	30	30	30	30	30	30	30	30
Til kompensation efter skatteforslag til off. og privat	180	253	268	287	303	320	369	196
- Til private: Indbetaling til LG*	144	140	133	125	117	109	106	0
- Til private: Nedsættelse af finansieringsbidrag vedr. ATP	24	75	90	108	124	140	182	153
- Til offentlige arbejdsgivere	12	37	45	54	62	70	81	43

Der henvises desuden til tabel 2.9. og tabel 16.5 i betænkningen, henholdsvis side 40 og 200.

Der vil efterfølgende blive fremsat særskilt lovforslag for så vidt angår forslaget om statslig kompensation vedrørende arbejdsgivernes finansieringsbidrag til ATP til overførselsindkomstmottagere.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Arbejdsgiverne vil have ca. 60 år til gradvist at nedbringe den likviditet, som er indberettet til fonden.

Som det fremgår af tabel 4.2. vil de private arbejdsgivere blive kompenseret for merudgifterne til renter i overgangsperioden. For arbejdsgivernes rentetab fuldt indfaset henvises til det fremtidig fremsatte lovforslag om en ny ferielov.

Det er forudsat i overgangsordningen, at arbejdsgiverne betaler administrationsudgifterne i Arbejdsmarkedets Tillægspension, mens administrationsudgifterne til Lønmodtagernes Dyrtingsfond finansieres af en andel af forrentningen i fonden.

Udgifterne til administration i Arbejdsmarkedets Tillægspension skønnes at udgøre ca. 30 mio. kr. årligt vedrørende administration af fonden og ca. 15 mio. kr. i Lønmodtagernes Garantifond til opgaver, som Lønmodtagernes Garantifond skal udføre for fonden. I opstartsperioden vil administrationsudgifterne være større. Der skønnes at være éngangsudgifter til udviklingsopgaver i Arbejdsmarkedets Tillægspension på ca. 50 mio. kr. og éngangsudgifter på ca. 10-15 mio. kr. i Lønmodtagernes Garantifond.

Lønmodtagernes Garantifond

I overgangsåret 2020 vil der være merudgifter for arbejdsgiverne til Lønmodtagernes Garantifond på ca. 145 mio. kr. efter skat. På sigt vil udgifterne falde og med overgangsordningen fuldt indfaset vil der være en mindreudgift for arbejdsgiverne på 140 mio. kr. efter skat. Overgangsordningen indebærer merudgifter i de første år, fordi der i dag afholdes en del ferie i opsigelsesperioden, der ellers skulle have været udbetalt af Lønmodtagernes Garantifond. Der kan ikke ske en tilsvarende reduktion af midlerne omfattet af overgangsordningen, hvorfor det vurderes, at der de første år vil være en merudgift for Lønmodtagernes Garantifond.

Ud over de indefrosne feriemidler i overgangsordningen, vil der fortsat være en vis mængde opsparet feriebetaling i virksomhederne i en ny ferieordning med samtidighed. Det følger af, at det forudsættes, at lønmodtagerne fortsat vil spare op til fx afholdelse af sommerferie. Omfanget af opsparet ferie vil dog være betydeligt mindre end under den nuværende ferieordning. Det skønnes således, at omfanget af opsparet feriebetaling under en ny ferieordning vil udgøre ca. 15 pct. af den feriebetaling, der er opsparet i den nuværende ferieordning. For så vidt angår feriemidler opsparet under en ny ferieordning vil Lønmodtagernes Garantifond fortsat have mulighed for at placere ferie i opsigelsesperioden og dermed reducere udbetalingerne. I *tabel 5.1.* er vist for en oversigt over de skønnede økonomiske konsekvenser for Lønmodtagernes Garantifond.

Tabel 5.1. Økonomiske konsekvenser for Lønmodtagernes Garantifond af overgangsordning til en ny ferieordning (mio. kr.).

	2020	2025	2030	2035	2040	Fuldt indfaset
Strukturelt udbetalingsniveau med gældende ferieregler	210	210	210	210	210	210
Skønnet fremtidig udbetaling til indefrosne feriemidler	365	320	265	220	175	0

Skønnet udbetaling til feriemidler under ny ferielov	30	30	30	30	30	30
Skatteværdi af ændring i udgifter	40	30	20	10	-0	-40
Samlet økonomisk konsekvens	-145	-110	-65	-30	5	140

Anm.: Beregningerne er baseret på forudsætninger fra Lønmodtagernes Garantifond om andel virksomheder, der går konkurs, gennemsnitligt antal lønmodtagere i disse virksomheder og gennemsnitligt udbetalte beløb til feriegodtgørelse pr. lønmodtager. Ved beregning af skatteværdien er anvendt en selskabsskattesats på 22 pct.

5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes at medføre væsentlige administrative byrder for erhvervslivet. De administrative byrder følger af at arbejdsgiverne for at sikre overgang til de nye ferieregler for hver enkelt lønmodtager skal indberette tilgodehavende feriemidler til fonden. Indberetningen skal foretages én gang mhp. omstilling til de nye ferieregler. Indberetningen skal indeholde oplysning om navn og CPR-nummer eller anden entydig identifikation, beløbet for de tilgodehavende feriemidler samt antallet af opsparede feriedage. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indberetningen, herunder om dens indhold og form. Derudover skal arbejdsgiver årligt tilkendegive, hvis han ønsker at beholde tilgodehavende feriemidler i virksomheden, dog senest indtil beløbet forfalder til betaling efter §§ 8 og 9.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indeholder nye regler om, at fonden skal underrette arbejdsgiverne og efterfølgende lønmodtagerne om de indberettede oplysninger til fonden, jf. forslaget § 3 og § 28. Såfremt lønmodtageren er uenig i en opgørelse, vil pågældende skulle gøre indsigelse senest den 30. juni 2025. Ved orientering af fonden vil lønmodtageren skulle dokumentere, at lønmodtageren og arbejdsgiveren er enige om en anden opgørelse af de tilgodehavende feriemidler, eller at lønmodtageren har foretaget de nævnte skridt i § 35, stk. 2, i lov om ferie, lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 1. november 2017 til den 15. november 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Akademikerne (AC), Arbejdsretten, Ankenævnet for ATP m.m., AK-Samvirke, ASE, Arbejdsmarkedets Feriefond, ATP, Beskæftigelsesrådet (BER), Business Danmark, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Danske Advokater, Dansk Erhverv, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det

Faglige Hus, FerieKonto, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), Finansforbundet, Frie Funktionærer, Foreningen Danske Revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere (GLS-A), Ingeniørforeningen IDA, KL, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Kooperationen, Kristelig Arbejdsgiverforening (KA), Kristelig Fagbevægelse (KRIFA), Landsorganisationen i Danmark (LO), Lederne, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Lønmodtagernes Garantifond, Parasollen, Sundhedskartellet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser / merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Staten: 2020: 328 mio. kr. 2021: 401 mio. kr. 2022: 416 mio. kr. 2023: 435 mio. kr.</p> <p>Kommuner: Ingen</p> <p>Regioner: Ingen</p>	<p>Staten: 2020: -315 mio. kr. 2021: -398 mio. kr. 2022: -434 mio. kr. 2023: -469 mio. kr.</p> <p>Kommuner: 2020: -13 mio. kr. 2021: -13 mio. kr. 2022: -13 mio. kr. 2023: -13 mio. kr.</p> <p>Regioner: Ingen</p> <p>Statslige arbejdsgivere: 2020: 2 mio. kr. 2021: 3 mio. kr. 2022: 5 mio. kr. 2023: 7 mio. kr.</p> <p>Kommunale arbejdsgivere: 2020: 4 mio. kr. 2021: 8 mio. kr. 2022: 12 mio. kr. 2023: 17 mio. kr.</p> <p>Regionale arbejdsgivere: 2020: 1 mio. kr. 2021: 2 mio. kr. 2022: 2 mio. kr. 2023: 3 mio. kr.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Stat: 2018: 0,4 mio. kr. 2019: 3,2 mio. kr. 2020: 1,9 mio. kr. 2021: 2,9 mio. kr.</p>

		2022: 1 mio. kr. 2023: 1 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	2020: 198 mio. kr. 2021: 281 mio. kr. 2022: 317 mio. kr. 2023: 352 mio. kr.	2020: -465 mio. kr. 2021: -493 mio. kr. 2022: -489 mio. kr. 2023: -533 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	2019/2020: Administration vedrørende indberetning til fonden 2021 og frem: Administration vedrørende indbetalinger
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Bemærkninger til lovudkastets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i *stk. 1*, at loven har til formål i forbindelse med overgangen til et nyt feriesystem, jf. § 49, stk. 2, i det samtidig fremsatte forslag til ferielov at sikre lønmodtagernes krav på tilgodehavende feriemidler samt at give arbejdsgiverne mulighed for at beholde de tilgodehavende feriemidler, indtil de med tiden forfalder til betaling.

Det foreslås i *stk. 2*, at der for at sikre lovens formål oprettes en fond, som en særskilt økonomisk enhed i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, ved navn Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler (fonden).

Det er således et overordnet princip bag fonden at søge at opretholde den økonomiske balance mellem arbejdsmarkedets parter ved overgangen til et nyt feriesystem. I det eksisterende feriesystem vil lønmodtageren på grund af forskydningen mellem optjening og afholdelse få udbetalt ikke-afholdt ferie ved afgang fra arbejdsmarkedet. I mellemtiden indgår midlerne i arbejdsgiverens likviditet. Fonden vil således skulle sikre, at arbejdsgiverne fortsat har adgang til likviditeten, men også at lønmodtagernes feriemidler sikres mod fx arbejdsgivers konkurs frem til udbetalingen, og at der i den mellemliggende periode sker en forrentning af de tilgodehavende feriemidler.

Feriemidlerne skal således holdes adskilt fra Lønmodtagernes Dyrtingsfonds øvrige midler, som omvendt ikke hæfter for resultatet af forvaltningen af feriemidlerne.

Fonden vil skulle forestå de tilgodehavende feriemidlers indbetaling, forvaltning og udbetaling. Det bemærkes i den forbindelse, at fondens drift vil skulle ske med administrativ bistand fra ATP. Der henvises i den forbindelse til forslagets § 19 med tilhørende bemærkninger.

Fonden vil være en del af den offentlige forvaltning og dermed omfattet af offentlighedsloven, forvaltningsloven m.v., på samme måde som Lønmodtagernes Dyrtingsfond er det.

Fonden vil blive oprettet som led i overgangen ved indførelsen af et nyt feriesystem, som blandt andet ændrer på forskydningen mellem optjening og afholdelse af ferie, så der indføres en højere grad af samtidighed. Lovforslaget er således en del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af det nye feriesystem og skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag til lov om ferie.

Det foreslås i *stk. 3*, at der ved tilgodehavende feriemidler vil skulle forstås feriebetaling opgjort efter § 2. Der henvises til § 2 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 4*, at fonden ved indberetningen efter forslagets § 3 indtræder i lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler, jf. forslaget til § 2 med tilhørende bemærkninger, mod arbejdsgiveren, hvorefter arbejdsgiveren alene kan betale med frigørende virkning til fonden, og lønmodtageren alene kan rette sit krav mod fonden.

Forslaget indebærer, at fonden indtræder i det krav på indberettede tilgodehavende feriemidler, som lønmodtager ellers har mod den arbejdsgiver, som skal indberette pågældendes tilgodehavende feriemidler til fonden, jf. forslagets § 4. Når fonden er indtrådt i kravet, vil arbejdsgiveren således kun kunne betale med frigørende virkning til fonden, ligesom lønmodtager kun vil kunne rette sit krav mod fonden. Fonden vil først indtræde i kravet, når dette er indberettet. Er der ikke sket indberetning, vil fonden derfor ikke være indtrådt. Dermed vil et ikke indberettet krav på tilgodehavende feriemidler være et krav mellem lønmodtager og arbejdsgiver. Hvis der træffes afgørelse efter forslagets § 3, stk. 5, overtager fonden lønmodtagers krav mod arbejdsgiver.

Det følger således, at såfremt et krav på tilgodehavende feriemidler ikke er blevet indberettet til fonden, vil kravet være et forhold imellem lønmodtager og arbejdsgiver, som forældes efter § 4 i forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer.

Det krav, som lønmodtageren kan forfølge mod arbejdsgiveren, der ikke har indberettet en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler som foreskrevet, er et krav om betaling af de tilgodehavende feriemidler, som skulle have været overført til og registreret i fonden som foreskrevet i loven. I overensstemmelse med forældelseslovens § 2 regnes forældelsesfristen på 5 år fra det tidspunkt, hvor kravet skulle være indberettet til fonden, det vil sige fra den 31. december 2020. Det er herved forudsat, at manglende indberetning kan udløse krav fra lønmodtager om aktuel betaling, men tidligst ved udløbet af fristen for indberetning. I overensstemmelse med forældelseslovens § 4, stk. 2, jf. § 3, stk. 2, regnes forældelsesfristen dog i de tilfælde, hvor lønmodtageren var ubekendt med fordringen eller skyldneren, først fra den dag, da lønmodtageren fik eller burde have fået kendskab hertil. Det bemærkes i den forbindelse, at lønmodtagers krav mod fonden vil være afgrænset som de tilgodehavende feriemidler med tillæg af de årlige reguleringer, jf. forslaget til § 15 tilhørende bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at feriedage og feriebetaling optjent i perioden fra 1. september 2019 til 31. august 2020 vil skulle opgøres for hver enkelt lønmodtager pr. den 31. august 2020 efter den gældende ferielov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015, og ved det samtidigt fremsatte forslag til lov om ferie.

Dette indebærer, at ferie, der er optjent efter den gældende ferielov fra den 1. september 2019 til den 31. august 2020 vil blive en del af fondens formue, jf. forslaget § 1, og at lønmodtageren derfor ikke vil få mulighed for at holde denne ferie. Det bemærkes hertil, at den ferie, der optjenes fra den 1. september til den 31. december 2019 uden en ændring af ferieloven vil skulle holdes i perioden fra den 1. maj 2020, og at ferie optjent fra den 1. januar til den 31. august 2020 uden en ændring af ferieloven vil skulle holdes i perioden fra den 1. maj 2021. Det bemærkes dog, at der for nye på arbejdsmarkedet, der har optjent mindre end 8,3 feriedage pr. 1. september 2019 vil kunne ske udbetaling af tilgodehavende feriemidler optjent i perioden 1. september 2019 til 31. december 2019 efter nærværende lovforslag. Der henvises til forslaget § 28 og bemærkningerne hertil.

Det bemærkes endvidere, at opgørelsen alene vil skulle omfatte ferie efter den gældende ferielov. I det omfang lønmodtageren måtte have opnået ret til yderligere feriedage eller andre ferierettigheder ved kollektiv overenskomst eller individuel aftale, vil disse dage m.v. således ikke skulle indgå i opgørelsen. Sådanne supplerende krav på feriebetaling i henhold til kollektiv overenskomst eller aftale med arbejdsgiveren indgår dermed ikke i opgørelsen efter stk. 1, men vil i mangel af anden aftale skulle udbetales til lønmodtageren, jf. dog stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at feriebetalingen vil skulle beregnes som feriegodtgørelse med 12,5 pct. af lønnen i optjeningsperioden, jf. § 26 i den gældende ferielov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015, og ved det samtidigt fremsatte forslag til lov om ferie, jf. dog forslaget stk. 3 og 4.

For lønmodtagere, der optjener ret til ferie med feriegodtgørelse, indebærer det, at arbejdsgivere i den angivne periode vil skulle indberette og indbetale til FerieKonto som normalt, hvorefter FerieKonto den 31. august 2020 for hver enkelt lønmodtager vil skulle opgøre de i perioden indberettede feriemidler samt hvor mange feriedage, de indberettede feriemidler svarer til, og indberette efter forslaget § 3, stk. 2, 2. pkt.

For lønmodtagere, der efter den gældende ferielov optjener ret til ferie med løn, indebærer det, at arbejdsgivere den 31. august 2020 vil skulle opgøre et beløb, der svarer til det, som lønmodtageren ville have fået udbetalt, hvis lønmodtageren var fratrukket på opgørelsesdagen, samt hvor mange feriedage de indberettede feriemidler svarer til. Se hertil den gældende ferielovs § 23, stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der skal foretages ændring i skattelovgivningen, således at lønmodtagere, som normalt får løn under ferie, ikke beskattes af det opgjorte beløb på opgørelsestidspunktet. Der henvises til betænkningens kapitel 18 om konsekvensændringer i anden lovgivning.

Det foreslås i *stk. 3*, at beregningen af feriebetalingen for en lønmodtager, der er antaget månedsvist eller for længere tid, og som i den i stk. 1 nævnte periode under ansættelsen har haft orlov efter barselsloven, hvor arbejdsgiveren skal betale delvis løn, for orlovsperioden foretages på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de seneste 4 uger, hvor fuld løn er udbetalt.

Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse på lønmodtagere, som efter den gældende ferielov optjener ret til ferie med løn, og som i løbet af overgangsåret fra den 1. september 2019 til den 31. august 2020 har været på orlov efter barselsloven uden fuld løn. Ved en fortsættelse af den gældende ferielov ville denne gruppe have haft krav på ferie med den løn, de skulle have haft, når de var tilbage fra barsel m.v. Hvis de blev omfattet af forslaget stk. 2, ville de derimod alene få 12,5 pct. af den løn, de havde optjent i den del af året, hvor de ikke var på orlov efter barselsloven.

Det betyder, at denne gruppe ville blive forskelsbehandlet på grund af barslen, hvis de var omfattet af forslagets stk. 2.

I stedet foreslås det, at feriebetalingen opgøres på grundlag af de seneste 4 ugers udbetalte fulde løn, hvis den udbetalte løn kan siges at være sædvanlig for lønmodtageren. Denne opgørelsesmetode svarer til den metode, der anvendes for en række lønmodtagere, hvis beregningsgrundlag ikke er dækkende, fx for sygeferiegodtgørelse, hvor lønmodtageren ikke har en aktuel lønindtægt at beregne feriebetalingen af. Det bemærkes, at de 4 uger kan ligge både før og efter orloven efter barselsloven, afhængig af hvordan orloven placerer sig i overgangsåret.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at i det omfang en lønmodtager, der har ret til ferie med løn, ifølge kollektiv aftale har krav på pensionsbidrag af feriegodtgørelse ved fratræden, skal disse midler indgå i opgørelsen efter stk. 1.

Det betyder, at overenskomstmæssige pensionsbidrag af feriegodtgørelse, som en lønmodtager, der har ret til ferie med løn, ville skulle have beregnet og udbetalt ved fratræden, vil skulle opgøres som en del af de tilgodehavende feriemidler, som skal indberettes til fonden. Beløbet indgår i den årlige indeksering. Arbejdsgiver vil som med de øvrige tilgodehavende feriemidler senest skulle indbetale dette beløb til fonden, når lønmodtageren når pensionsalderen. Stk. 4 angår kun pensionsbidrag. Andre supplerende krav på feriebetaling i henhold til kollektiv overenskomst eller aftale med arbejdsgiveren indgår som nævnt ikke i opgørelsen efter stk. 1, men vil i mangel af anden aftale skulle udbetales til lønmodtageren.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at der for hver enkelt lønmodtager skal ske indberetning til fonden af de tilgodehavende feriemidler, som opgjort efter forslagets § 2, senest den 31. december 2020. Arbejdsgiver vil endvidere ved undskyldelige fejl kunne gøre indsigelse imod indberetningen på samme måde som angivet i forslagets § 4, stk. 3.

Forslaget betyder, at hver arbejdsgiver, som har lønmodtagere ansat, der har optjent ferie efter den gældende ferielov i perioden 1. september 2019 til og med den 31. august 2020, jf. forslagets § 2, vil skulle indberette de pågældende feriemidler, som hver enkelt lønmodtager har optjent i perioden, til fonden.

Forslaget indebærer endvidere, at indberetning skal ske senest den 31. december 2020. Det vil sige, at alle tilgodehavende feriemidler hos såvel arbejdsgiver, FerieKonto og privat feriekasse i henhold til en kollektiv overenskomst vil skulle være indberettet til fonden senest den 31. december 2020. Det vil påhvile arbejdsgiveren at sikre, at alle lønmodtagere, der er ansat eller har feriebetaling stående i virksomheden pr. den 31. august 2020, bliver indberettet.

Arbejdsgiveren vil indenfor fristen kunne foretage enhver rettelse af eventuelle fejl i det indberettede.

Efter fristens udløb vil arbejdsgiveren alene kunne foretage rettelse, hvis fejlen er undskyldelig. I så fald vil arbejdsgiveren skulle gøre indsigelse i overensstemmelse med forslagets § 4, stk. 3. Det betyder, at arbejdsgiveren vil skulle gøre indsigelse senest den 30. juni 2025, og at arbejdsgiveren ved indsigelse skal fremlægge dokumentation for enighed med lønmodtageren eller at arbejdsgiveren har foretaget de i § 35, stk. 2, i lov om ferie, lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9.

oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015 nævnte skridt. Der henvises til forslagets § 4, stk. 3, og bemærkningerne hertil. En fejl vil fx kunne anses for undskyldelig, hvis der er tale om simple regnefejl, eller hvis det efterfølgende fastslås, at der har været fejl i beregningsgrundlaget, fx lønmodtagerens lønsats.

Det foreslås i *stk. 2*, at indberetningen efter forslagets stk. 1, vil skulle foretages af den arbejdsgiver, hos hvem lønmodtageren har optjent de tilgodehavende feriemidler.

Det foreslås yderligere, at indberetningen for så vidt angår tilgodehavende feriemidler, som er indberettet til FerieKonto i henhold til § 28 i lov om ferie, lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015 (den gældende ferielov), eller som er indberettet til en privat feriekasse i henhold til en kollektiv overenskomst, dog vil skulle foretages af henholdsvis FerieKonto og den private feriekasse.

Forslaget indebærer, at for de lønmodtagere, som arbejdsgiver har ansat på indberetningstidspunktet, og som har optjent ferie efter de gældende ferieregler i perioden 1. september 2019 til og med den 31. august 2020, jf. forslagets § 2, vil arbejdsgiver skulle indberette de tilgodehavende feriemidler for hver enkelt af de berørte lønmodtagere til fonden, medmindre indberetningen er sket til FerieKonto eller en privat feriekasse. For de lønmodtagere, som er stoppet hos arbejdsgiver inden indberetningstidspunktet, vil de tilgodehavende feriemidler som hovedregel være indberettet til FerieKonto i henhold til § 28 i lov om ferie, lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015, og arbejdsgiver vil således ikke have en indberetningsforpligtelse for disse lønmodtagere. I de tilfælde, hvor arbejdsgiveren er omfattet af en fravigelse af indbetalingspligten til FerieKonto efter § 31 i den gældende ferielov, vil det være arbejdsgiveren, der indberetter til fonden.

Forslaget betyder desuden, at FerieKonto vil skulle indberette for de lønmodtagere, hvor de tilgodehavende feriemidler, som lønmodtageren har optjent efter de gældende ferieregler i perioden 1. september 2019 til og med den 31. august 2020, jf. forslagets § 2, er indberettet til FerieKonto i henhold til § 28 i lov om ferie, lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015. Indberetningen vil skulle foretages den 31. december 2020.

Forslaget indebærer tilsvarende, at de foreninger, der administrerer private feriekasser, vil skulle indberette for de lønmodtagere, hvor de tilgodehavende feriemidler, som lønmodtageren har optjent ferie efter de gældende ferieregler i perioden 1. september 2019 til og med den 31. august 2020, jf. forslagets § 2, er indberettet til en privat feriekasse i henhold til en kollektiv overenskomst.

I det omfang FerieKonto eller en privat feriekasse indberetter tilgodehavende feriemidler, som arbejdsgiveren ikke har indbetalt, vil FerieKonto eller den private feriekasse skulle orientere fonden herom. Der henvises til forslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 3*, at indberetningen af tilgodehavende feriemidler til fonden skulle indeholde oplysninger om:

- 1) navn og CPR-nummer eller anden entydig identifikation,
- 2) det beløb, de tilgodehavende feriemidler er opgjort til, samt
- 3) antallet af opsparede feriedage.

De nævnte oplysninger vil skulle indberettes af henholdsvis arbejdsgiveren, FerieKonto eller en privat feriekasse, således at det er tydeligt, hvilken lønmodtager de opgjorte tilgodehavende feriemidler vedrører, hvor stort beløbet er for den enkelte, samt hvor mange feriedage de

indberettede feriemidler svarer til. Dermed vil det ved udbetaling af de tilgodehavende feriemidler være muligt at fradrage dagene ved lønmodtagers eventuelle overgang til efterløn eller fleksydelse, jf. forslaget § 15, stk. 2, nr. 2-3.

Det bemærkes, at indberetningerne først vil kunne finde sted, når betingelserne i forslaget § 2 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 4*, at fonden kan afvise en indberetning, hvis arbejdsgiveren ikke ved påkrav kan dokumentere, at de tilgodehavende feriemidler er opgjort i overensstemmelse med forslaget til § 2.

Forslaget indebærer, at hvis fonden bliver opmærksomme på, at en indberetning, har til formål at misbruge eller omgå fonden, vil fonden kunne afvise den pågældende indberetning. Formålet hermed er at mindske risikoen for, at der sker omgåelse med krav på tilgodehavende feriemidler, som vil kunne betyde, at der sker uretmæssige udbetalinger fra fonden. Det bemærkes i den anledning, at handlinger, der har til formål at misbruge eller omgå fonden, efter omstændighederne vil kunne være strafbare efter straffeloven.

Det bemærkes, at afvisning af en indberetning vil kunne ske på et hvilket som helst tidspunkt, hvor fonden måtte blive opmærksom på, at en indberetning har til formål at misbruge eller omgå fonden. Afvisning er således ikke afhængig af, at den ville skulle ske i forbindelse med selve indberetningen fra arbejdsgiver.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at fonden skal kunne pålægge en arbejdsgiver, som undlader at foretage indberetning i overensstemmelse med stk. 1-4, straks at indsende de manglende oplysninger.

Efter forslaget § 3, stk. 1-4 vil arbejdsgiveren skulle indberette oplysninger om tilgodehavende feriemidler, som er opgjort efter forslaget § 2, til fonden, og denne indberetning skal indeholde oplysning om lønmodtagerens identitet, tilgodehavende feriebeløb og hvor mange tilgodehavende feriedage, dette tilgodehavende feriebeløb svarer til.

Pålægget vil alene kunne omfatte et krav om oplysning om lønmodtagerens identitet, tilgodehavende feriebeløb og hvor mange tilgodehavende feriedage, dette tilgodehavende feriebeløb svarer til, for samtlige lønmodtagere i virksomheden.

Pålægget vil skulle være specificeret. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at fonden sender breve ud til samtlige arbejdsgivere, hvori det anføres, at der skal foretages korrekt indberetning for samtlige ansatte. Graden af udspecificering vil afhænge af, hvilke konkrete mangler der måtte være sandsynliggjort hos den enkelte arbejdsgiver, jf. hertil nedenfor om forslaget § 2.

Pålægget vil være en forudsætning for, at arbejdsgiveren kan pålægges retsvirkninger.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at fonden vil kunne pålægge en arbejdsgiver, som undlader at indsende de manglende oplysninger trods pålæg herom efter forslaget § 1, at foretage indbetaling af tilgodehavende feriemidler inden for en frist på fire uger, og hvorved arbejdsgiveren mister retten til at bevare de tilgodehavende feriemidler i fonden.

Dermed vil fonden kunne ophæve arbejdsgiverens ret til at bevare de tilgodehavende feriemidler i virksomheden frem til det år, hvor midlerne skal udbetales til den enkelte lønmodtager. Afhængig af antallet af lønmodtagere i virksomheden vil denne retsfølge således kunne have vidtrækkende likviditetsmæssige konsekvenser for den arbejdsgiver, som ikke overholder sine forpligtelser.

Fonden vil som udgangspunkt skulle træffe afgørelse om delvis indbetaling af tilgodehavende feriemidler, således at arbejdsgiveren skal indbetale tilgodehavende feriemidler for de(n) berørte lønmodtager(e).

Fonden vil imidlertid også kunne træffe afgørelse om fuldstændig indbetaling af tilgodehavende feriemidler, således at arbejdsgiveren skal indbetale tilgodehavende feriemidler for alle lønmodtagere i virksomheden. Ved fondens afgørelse af, om der undtagelsesvist skal ske fuldstændig indbetaling af tilgodehavende feriemidler, vil blandt andet kunne indgå, hvorvidt den mangelfulde indberetning kan tilregnes arbejdsgiveren som forsætlig eller groft uagtsom, samt om der er tale om systematiske mangler i indberetningen. I givet fald vil fonden få mulighed for ved arbejdsgivers manglende betaling at få kravet dækket af Lønmodtagernes Garantifond jf. § 21.

Det bemærkes, at bestemmelsens stk. 1 ikke kan danne grundlag for et krav om, at arbejdsgiveren afgiver oplysninger om forhold, der kan belyse om manglerne ved indberetningen kan tilregnes arbejdsgiveren som forsætlige eller groft uagtsomme. Dette skyldes, at arbejdsgiveren har ret til ikke at inkriminere sig selv, jf. tvangsindgrebslovens § 10. Fonden vil derfor efter tvangsindgrebslovens § 10, stk. 3, skulle vejlede arbejdsgiveren om, at vedkommende ikke har pligt til at meddele oplysninger, som kan have betydning for bedømmelsen af, om den mangelfulde indberetning kan tilregnes arbejdsgiveren som forsætlig eller groft uagtsom.

Det bemærkes, at fonden – for at opnå kendskab til, at arbejdsgiveren ikke har indberettet alle tilgodehavende feriemidler – vil skulle identificere de lønmodtagere, der ikke er indberettet oplysninger for, samt omfanget af disses tilgodehavende feriemidler. Det forudsættes i denne forbindelse, at den lønmodtager, der er indberettet oplysninger for, men hvor det oplyste beløb ikke er korrekt, selv vil gøre indsigelse efter forslaget § 4, stk. 3. Fondens udsøgning af lønmodtagere, der ikke er indberettede, jf. forslaget § 4, stk. 2, vil fx kunne gennemføres ved at sammenholde de lønmodtagere, der er indberettet oplysninger for til fonden, med de personer, virksomheden har indbetalt bidrag for til ATP, og herefter indhente oplysninger om lønmodtagernes lønforhold i optjeningsåret, fra indkomstregisteret eller lønmodtageren selv.

Fonden vil ikke kunne pålægge arbejdsgiveren at foretage indbetaling af tilgodehavende feriemidler, før der foreligger en eksigibel afgørelse om omfanget af de tilgodehavende feriemidler. Med hensyn til, hvornår der vil foreligge en eksigibel afgørelse, og dermed et grundlag for at ændre en indberetning, henvises der til forslaget § 4, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Det fremgår af forslaget § 4, at lønmodtageren ved sin indsigelse over for fonden vil skulle dokumentere, at lønmodtageren og arbejdsgiveren er enige om en anden opgørelse af de tilgodehavende feriemidler, eller dokumentere at lønmodtageren har foretaget de i § 35, stk. 2, i lov om ferie, lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015 nævnte skridt.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at rykkerskrivelsen vil skulle pålægges gebyr. Beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere regler herom efter forslaget til *stk. 6*.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om indberetningen efter *stk. 1-4*, herunder om dens indhold og form, samt nærmere regler om opkrævning af et administrationsbidrag ved indberetning af et krav, der kan afvises efter *stk. 4*. Der vil således kunne fastsættes regler om, at arbejdsgivere skal betale for fondens administration, hvis de indberetter krav, der kan afvises, fordi arbejdsgiveren ikke ved påkrav kan dokumentere, at de

tilgodehavende feriemidler er opgjort i overensstemmelse med forslaget til § 2. Der vil herunder kunne fastsættes regler om indholdet af indberetningerne, formkrav til og frist for indberetning samt muligheden for at afvise en indberetning. Der vil således blive fastsat retningslinjer for, hvordan de i forslagets stk. 3 foreslåede oplysninger vil skulle indberettes af arbejdsgiver samt fristerne herfor.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at beskæftigelsesministeren desuden bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden og vilkårene for sanktioner og håndhævelse i forbindelse med mangelfuld indberetning og indbetaling af tilgodehavende feriemidler, jf. forslaget til stk. 5, herunder om opkrævning af gebyrer og niveauet herfor.

Den foreslåede bemyndigelse har blandt andet til formål at sikre muligheden for at fastsætte en smidig administration af fondens mulighed for at sanktionere og håndhæve manglende indberetninger og indbetaling af tilgodehavende feriemidler.

Den foreslåede bemyndigelse har desuden til formål at fastsætte niveauet for de rykkerskrivelser, som fonden vil skulle sende til arbejdsgivere, der misligholder forfaldne betalinger til fonden, jf. forslaget til stk. 5.

Det bemærkes i den anledning, at gebyrindtægterne ikke må overstige de samlede omkostninger, som fonden har haft i forbindelse med at udstede rykkerskrivelser.

Ved beregningen af de samlede omkostninger kan fonden indregne udgifter af både direkte og indirekte karakter.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at fonden vil skulle underrette arbejdsgiveren og efterfølgende lønmodtageren om de indberettede oplysninger, jf. dog forslagets § 28.

Forslaget indebærer, at når fonden har modtaget en indberetning, jf. forslagets § 3, vil fonden skulle underrette den enkelte arbejdsgiver om de samlede indberetninger, som arbejdsgiveren har foretaget for hver enkelt lønmodtager, som har tilgodehavende feriemidler til gode hos arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren får således mulighed for at danne sig et overblik over de samlede indberetninger og vil kunne berigtige eventuelle fejlindberetninger.

Herefter vil fonden skulle underrette den enkelte lønmodtager om den indberetning af tilgodehavende feriemidler, der er foretaget for den enkelte lønmodtager. Det bemærkes i den anledning, at en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler vil kunne bestå af midler optjent hos forskellige arbejdsgivere, herunder arbejdsgivere hvorfra lønmodtageren er fratrukket. De tilgodehavende feriemidler vil derfor kunne bestå af midler indberettet af såvel en arbejdsgiver som FerieKonto eller en privat feriekasse, jf. forslagets § 3, stk. 2. Fondens skal desuden, jf. forslagets § 28, stk. 3, forud for underretning af lønmodtageren undersøge, hvorvidt der er sket en udbetaling af tilgodehavende feriemidler, jf. § 28. Ved underretningen af lønmodtageren vil fonden for at understøtte fondens mulighed for at kunne foretage den mest retvisende regulering gøre lønmodtageren opmærksom på, at såfremt lønmodtageren ikke gør indsigelse inden udgangen af marts 2021, vil det være den indberetning, som vil danne grundlag for den kommende regulering af tilgodehavende feriemidler. Det bemærkes, at fristen for at gøre endelig indsigelse mod opgørelsen vil være omfattet af forslaget til stk. 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at fonden vil skulle undersøge, om arbejdsgiver har foretaget fuldstændig indberetning for alle lønmodtagere, jf. forslaget § 3. Det foreslås i den forbindelse, at hvis fonden identificerer lønmodtagere, for hvilke der må antages ikke at være indberettet oplysninger om tilgodehavende feriemidler, vil fonden skulle foretage høring af pågældende lønmodtager over den manglende indberetning.

Forslaget indebærer, at fonden i forbindelse med indberetningerne, jf. forslaget § 3, og høringen herom, jf. forslaget *stk. 1*, vil få til opgave at undersøge, om der er foretaget indberetning af tilgodehavende feriemidler for alle de lønmodtagere, som må formodes at have optjent ferie efter de gældende ferieregler i perioden 1. september 2019 til og med 31. august 2020, jf. forslaget § 2. I praksis vil det kunne ske ved at undersøge, om der er indberettet tilgodehavende feriemidler for alle de lønmodtagere, som er registreret i indkomstregistret med lønindkomst i den pågældende periode, samt oplysninger om indbetalte ATP-bidrag hos ATP.

Det foreslås i *stk. 3*, at en lønmodtager, der er uenig i en opgørelse efter *stk. 1* eller *2*, vil skulle gøre indsigelse senest den 30. juni 2025. Det foreslås endvidere, at lønmodtageren ved orientering af fonden ved indsigelsen vil skulle dokumentere, at lønmodtageren og arbejdsgiveren er enige om en anden opgørelse af de tilgodehavende feriemidler, eller at lønmodtageren har foretaget de i § 35, *stk. 2*, i lov om ferie, lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015 nævnte skridt.

Forslaget bygger på, at de tilgodehavende feriemidler opgøres efter den gældende ferielovs regler, og at eventuelle tvister m.v. tilsvarende behandles efter de regler, som pengene er optjent efter.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget § 2, *stk. 1*, vil de tilgodehavende feriemidler være optjent i to forskellige optjeningsår, hvorfor forældelse efter den gældende ferielovs § 35, *stk. 2*, vil indtræde delvist den 1. maj 2024 og delvist den 1. maj 2025. Ved anvendelse af forældelseslovens almindelige bestemmelser for krav, der udspringer af ansættelsesforhold, vil forældelse i stedet indtræde fem år efter, at lønmodtageren har fået kendskab til indberetningen, dvs. fem år efter lønmodtagerens modtagelse af høringen. Dette tidspunkt må forventes at ligge i første halvår af 2026. Det vurderes mest hensigtsmæssigt, at fristen for at gøre indsigelse over for en indberetning af tilgodehavende feriemidler ophører på ét tidspunkt, og at dette tidspunkt bør fastsættes til 4½ år efter indberetningsfristen i forslaget § 3, *stk. 1*, dvs. senest den 30. juni 2025.

Ved orientering af fonden om indsigelse mod en indberetning vil der efter forslaget skulle vedlægges dokumentation for enighed mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren eller for, at lønmodtageren med succes har taget skridt som nævnt i den gældende ferielovs § 35, *stk. 2*, senest den 30. juni 2025. Hvis arbejdsgiveren og lønmodtageren ikke er enige om en ændring, vil lønmodtageren således skulle fremlægge dokumentation for, at lønmodtageren har søgt kravet gennemført ved retssag, fagretlig behandling, politianmeldelse, indgivelse af konkursbegæring eller ved at rette skriftlig henvendelse til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Orientering om indsigelsen vil skulle vedlægges dokumentation for, at tidsfristen er overholdt, og at lønmodtageren har fået medhold, fx i form af en dom eller afgørelse.

Fonden vil således også kunne orienteres om indsigelsen efter den 30. juni 2025.

Det bemærkes, at arbejdsgiveren også vil kunne foretage indsigelse overfor undskyldelige fejl ved opgørelsen under samme betingelser, jf. forslaget § 3, *stk. 1*.

Til § 5

Det foreslås i *1. pkt.*, at FerieKonto og de private feriekasser senest den 31. december 2020 vil skulle overføre de tilgodehavende feriemidler til fonden, som de har indberettet til fonden, jf. forslagens § 3, stk. 2, 2. pkt., jf. dog forslaget til stk. 2.

Det foreslås i *2. pkt.*, at fonden vil kunne forlange tilgodehavende feriemidler, som en arbejdsgiver i strid med reglerne ikke har indbetalt til FerieKonto eller en privat feriekasse, betalt inden 30 dage med tillæg af renter efter § 28, stk. 2, i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 1868 af 29. december 2015 (den gældende ferielov). Efter den gældende ferielov har arbejdsgiverne pligt til at indbetale feriegodtgørelsen til FerieKonto samtidig med indberetningen. Efter den gældende ferielovs § 28, stk. 2, skal alle arbejdsgivere, der indbetaler feriegodtgørelse til FerieKonto, ved forsinket indbetaling af feriegodtgørelse betale renter heraf med 1,5 pct. pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdatoen.

Forslaget har sin baggrund i, at FerieKonto og de private feriekasser ikke vil kunne overføre beløb, der endnu ikke er indbetalt af arbejdsgiveren. Med den foreslåede bestemmelse vil FerieKontos eller den private feriekasses krav mod arbejdsgiveren blive overført til fonden. Fonden vil dermed have mulighed for at kræve beløbet indbetalt inden 30 dage fra påkrav, ligesom det gør sig gældende for fondens andre inddrivelseskridt i forslagens § 3, stk. 5, og § 10. Fonden vil endvidere kunne tillægge kravet renter efter samme bestemmelse, som finder anvendelse for FerieKonto og de private feriekasser.

Fonden vil endvidere få mulighed for ved arbejdsgiverens manglende betaling at få kravet dækket af Lønmodtagernes Garantifond, jf. forslagens § 21.

For arbejdsgiverens ret og pligt til at foretage indbetaling af en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler vil reglerne i forslagens kapitel 3 finde anvendelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at FerieKonto skal overføre de feriemidler, der er indbetalt til FerieKonto for perioden fra 1. september 2019 til 31. december 2019 til fonden. Overførslen skal ske senest med virkning fra den 1. april 2020. Der vil være tale om midler, der er indbetalt af arbejdsgivere til FerieKonto jf. den gældende ferielovs § 28. Overførslen af indbetalte feriemidler til fonden senest den 1. april 2020 medfører, at fonden vil have mulighed for at udbetale tilgodehavende feriemidler fra den 1. maj 2020 til lønmodtagere, der er omfattet af forslagens § 28. Beløbet fratrækkes den overførsel, der skal ske fra FerieKonto af indberettede tilgodehavende feriemidler til fonden senest 31. december 2020, jf. forslagens stk. 1.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at arbejdsgiver i forbindelse med indberetningen efter forslagens § 3 indbetaler tilgodehavende feriemidler for hver lønmodtager til fonden, medmindre arbejdsgiver i forbindelse med indberetningen tilkendegiver, at denne ønsker at beholde tilgodehavende feriemidler i virksomheden, indtil de forfalder til betaling efter §§ 8 og 9, jf. dog § 3, stk. 5, 2. pkt..

Heraf følger, at det vil være udgangspunktet, at arbejdsgiveren skal indbetale de tilgodehavende feriemidler til fonden.

Arbejdsgiveren vil dog have mulighed for at tilkendegive, at denne vil beholde ikke forfaldne, tilgodehavende feriemidler i virksomheden. Herved vil arbejdsgiveren benytte sig af en mulighed for at etablere et gældsforhold til fonden, som er nærmere reguleret i forslaget §§ 7-11.

Det foreslås i *stk.* 2, at arbejdsgivere, der ikke har indbetalt samtlige tilgodehavende feriemidler til fonden, årligt senest den 31. august, vil skulle bekræfte over for fonden, at arbejdsgiver fortsat vil beholde ikke forfaldne, tilgodehavende feriemidler i virksomheden. Herved imødegås risikoen for, at en virksomhed ophører, uden at fonden bliver opmærksom derpå inden for overskuelig tid.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at arbejdsgiveren hvert år vil skulle bekræfte over for fonden, at denne fortsat vil beholde de tilgodehavende feriemidler, som ikke skal indbetales efter forslaget §§ 8 og 9, i virksomheden – og altså, om arbejdsgiveren fortsat ønsker at opretholde gældsforholdet til fonden.

Hvis arbejdsgiveren ønsker at opretholde gældsforholdet til fonden, vil arbejdsgiveren skulle give fonden meddelelse herom senest den 31. august, svarende til forfaldsdatoen for opkrævede beløb efter forslaget § 8.

Hvis arbejdsgiveren ikke ønsker at opretholde gældsforholdet til fonden, vil arbejdsgiveren skulle indbetale alle tilgodehavende feriemidler med tillæg af den årlige indeksering til fonden sammen med det eventuelt opkrævede beløb efter forslaget § 8.

Det bemærkes, at baggrunden for forslaget om, at arbejdsgiver årligt vil skulle bekræfte, at denne fortsat ønsker at beholde de tilgodehavende feriemidler i virksomheden, er hensynet til fondens muligheder for at holde sig ajour med virksomheders status og dermed muligheden for at kunne sikre indbetaling af de tilgodehavende feriemidler.

Det bemærkes, at fonden i perioderne mellem arbejdsgivers årlige bekræftelse vil have mulighed for at holde sig ajour med en virksomheds status ved fx at følge virksomheden i CVR-registeret. Af registeret fremgår blandt andet oplysninger om virksomhedens startdato, virksomhedsform, momsoplysninger samt status som enten aktiv, under opløsning eller lignende. Alle virksomheder, der tjener over 50.000 kr. årligt, skal have et CVR-nummer og være registreret i CVR-registeret. I den forbindelse bemærkes det, at en virksomhed, der flytter hjemsted til udlandet, automatisk vil få lukket sit CVR-nummer og dermed opgive sin tilknytning til Danmark. Det er muligt at abonnere gratis på oplysninger om virksomheder i CVR-registeret.

Det bemærkes, at der vil kunne være situationer, hvor en udenlandsk arbejdsgiver, der ikke er formelt etableret i Danmark, har haft en lønmodtager beskæftiget i Danmark, der har optjent tilgodehavende feriemidler. Det kunne fx være en herboende journalist fra et fransk nyhedsbureau, der ikke er omfattet af udstationeringsreglerne, og som derfor optjener ferie efter den danske ferielov.

Såfremt den udenlandske arbejdsgiver ikke har indbetalt de tilgodehavende feriemidler i forbindelse med selve indberetningen, og fonden dermed har et krav på tilgodehavende feriemidler hos den udenlandske arbejdsgiver, vil det være relevant, at fonden kan holde sig ajour med den udenlandske arbejdsgivers fortsatte tilknytning til Danmark.

En sådan udenlandsk arbejdsgiver vil ikke være registreret i CVR-registeret men skal derimod være registreret i Registeret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT-registeret). Udenlandske arbejdsgivere, der leverer tjenesteydelser i Danmark, skal anmelde sig i RUT-registeret, jf. udstationeringslovens §§7 a-7 e. Fonden vil således fx kunne forespørge på registreringerne i RUT-registeret, om en

udenlandsk virksomhed opgiver sin tilknytning til Danmark, og de tilgodehavende feriemidler dermed skal indbetales til fonden.

Når fonden er blevet opmærksom på, at en virksomhed er under opløsning eller ophør eller opgiver den tilknytning til Danmark, som udløste de registrerede krav på tilgodehavende feriemidler, og dermed er omfattet af indbetalingsforpligtelsen, jf. forslagens § 9, men virksomheden ikke af egen drift indbetaler tilgodehavende feriemidler til fonden, men blot lukker – er det op til fonden at sende eventuel rykkerskrivelse til pågældende virksomhed, jf. forslaget til § 10.

Det foreslås i *stk. 3*, at en arbejdsgiver, der ikke har indbetalt samtlige tilgodehavende feriemidler til fonden, til enhver tid frivilligt vil kunne indbetale en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler tillagt de foretagne årlige indekseringer, jf. § 7.

Dette indebærer, at arbejdsgiveren på et hvilket som helst tidspunkt kan vælge at ophæve gældsforholdet til fonden. Hvis arbejdsgiver indbetaler tilgodehavende feriemidler, vil arbejdsgiver som anført i forslagens *stk. 5* bringe enhver forpligtelse for så vidt angår tilgodehavende feriemidler i forhold til den pågældende lønmodtager til ophør, jf. dog forslagens *stk. 4*.

Det vil derfor være en forudsætning for indbetaling, at indbetalingen omfatter det fulde beløb, der er indberettet efter forslagens § 3 og reguleret i overensstemmelse med forslagens § 7, i forhold til den enkelte lønmodtager. Det vil ikke være muligt at indbetale den enkelte lønmodtagers tilgodehavende feriemidler ratevis. Dette er også begrundet i vanskeligheden ved at administrere delvise indbetalinger.

Det vil derimod være muligt for arbejdsgiver at indbetale tilgodehavende feriemidler for enkelte lønmodtagere, hvorved arbejdsgiver frigør sig fra forpligtelser vedrørende disse lønmodtagere, mens sådanne forpligtelser fortsat kan bestå vedrørende andre lønmodtagere. Det vil eksempelvis være en mulighed, at arbejdsgiver indbetaler tilgodehavende feriemidler til fonden i forbindelse med, at den enkelte lønmodtager fratræder, så arbejdsgiver alene har forpligtelser vedrørende lønmodtagere, som fortsat er ansat hos arbejdsgiveren.

Det foreslås i *stk. 4*, at de frivilligt indbetalte tilgodehavende feriemidler, jf. forslagens *stk. 3*, vil skulle indekseres efter forslagens § 7. Indekseringen vil skulle være forholdsmæssig for perioden fra den seneste indeksering efter § 7 og frem til og med den måned, hvori indbetaling finder sted.

I det omfang, en arbejdsgiver vælger frivilligt at indbetale tilgodehavende feriemidler for en, flere eller alle lønmodtagere i virksomheden, vil der – i forbindelse med den førstkommende årlige indeksering af kravene mod arbejdsgiverne – også skulle foretages en forholdsmæssig indeksering af de krav, der er indfriet siden sidste indeksering.

Indekseringen vil skulle foretages forholdsmæssigt pr. måned. Indfrier en arbejdsgiver således den 20. januar, vil indekseringen svare til 7 måneder (juli til januar) af 12 måneder.

Det bemærkes, at der ikke skal foretages en tilsvarende forholdsmæssig indeksering, hvis kravet bliver indfriet i årets løb efter forslagens § 8.

Det foreslås i *stk. 5*, at arbejdsgivers forpligtelser over for fonden vedrørende den pågældende lønmodtager ophører med arbejdsgivers fulde indbetaling af en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler med tillæg af indeksering, jf. forslagens *stk. 4* og § 7.

Det er med forslaget muligt for arbejdsgivere efter indberetning, jf. forslagens § 3, at bringe sine forpligtelser i relation til tilgodehavende feriemidler både helt og for en del af virksomhedens lønmodtagere til ophør. Det vil dog være en betingelse, at der også foretages indbetaling af

tilskrevet indeksering, jf. forslaget § 7, og efterfølgende forholdsmæssig indeksering, jf. forslaget stk. 4.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren eller den, som beskæftigelsesministeren bemyndiger hertil, hvert år den 31. maj vil skulle fastsætte størrelsen af den indeksering, arbejdsgiverne skal anvende til at regulere de tilgodehavende feriemidler, som arbejdsgiverne skal indbetale til fonden.

Det foreslås, at indekseringen vil skulle fastsættes til den procentvise ændring i årslønnen i lønåret i forhold til året forud for lønåret og opgøres hvert år den 31. maj på baggrund af Dansk Arbejdsgiversforenings årlige lønstatistik (Strukturstatistikken). Denne statistik indgår også i grundlaget for tilpasningsprocenten, jf. § 3 i lov nr. 373 af 28. maj 2003 om en satsreguleringsprocent, der indgår i den årlige regulering af fx en række offentlige ydelser, så de følger lønudviklingen.

Det foreslås desuden i *stk. 2*, at fonden skal give arbejdsgiver meddelelse om størrelsen af indekseringen af de tilgodehavende feriemidler. Fondens vil således skulle give meddelelse til hver enkelt arbejdsgiver årligt i forlængelse af beskæftigelsesministerens fastsættelse af indekseringen.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om meddelelsen til arbejdsgiver.

Bemyndigelsen forventes udmøntet således, at fonden vil skulle informere arbejdsgiverne om størrelsen af den årlige indeksering, samt give de oplysninger, der er nødvendige for, at arbejdsgiveren kan opgøre, hvor stor en del af de tilgodehavende feriemidler, der er henholdsvis kortfristet og langfristet gæld. Det præcise indhold af meddelelsen vil blandt andet afhænge af de tekniske muligheder.

Dermed vil det af arbejdsgiverne regulerede beløb være det beløb, som arbejdsgiveren efter forslaget § 8 vil skulle indbetale for den enkelte lønmodtager, hvis lønmodtageren før næste indeksering når folkepensionsalderen eller en af de andre årsager til udbetaling indtræffer, jf. forslaget til § 15 stk. 2-4.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at fonden hvert år inden udgangen af juli måned vil skulle træffe afgørelse om, at arbejdsgivere senest den 1. september skal indbetale tilgodehavende feriemidler for de lønmodtagere, som fonden har udbetalt eller vil skulle udbetale tilgodehavende feriemidler til i perioden fra den 1. marts i afgørelsesåret og frem til udgangen af februar måned i det følgende år, fordi lønmodtageren har nået folkepensionsalderen. Afgørelsen omfatter også tilgodehavende feriemidler udbetalt efter forslaget § 28, stk. 4. Forslaget medfører således, at det fulde beløb for tilgodehavende feriemidler for den enkelte lønmodtager hos arbejdsgiveren indbetales. Det bemærkes, at der vil kunne være tale om indbetaling af tilgodehavende feriemidler fra arbejdsgiver, hvor det fulde beløb tidligere er udbetalt til lønmodtageren.

Der henvises til forslaget § 15, stk. 1, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at fonden vil skulle udbetale tilgodehavende feriemidler med regulering til lønmodtageren, når pågældende har nået folkepensionsalderen i henhold til kapitel 1 i lov om social pension.

Afgørelser om indbetaling af tilgodehavende feriemidler vil skulle omfatte hver enkelt lønmodtager, som opfylder betingelserne i den foreslåede § 15, stk. 1, 1. pkt., såfremt lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler ikke allerede af egen drift er indbetalt af arbejdsgiveren senest på afgørelsestidspunktet.

Det forudsættes, at fonden snarest muligt efter den 31. maj stiller data til rådighed for arbejdsgiveren om indekseringen af de tilgodehavende feriemidler. Det forudsættes endvidere, at fonden snarest muligt og gerne forud for fristens udløb sender en afgørelse til arbejdsgiveren med oplysning om indekseringens størrelse samt størrelsen af de krav, der henholdsvis kan og skal betales senest den 1. september, med opfordring til at oplyse, om arbejdsgiveren fortsat vil beholde de tilgodehavende feriemidler i virksomheden.

Det foreslås i *stk. 2*, at fonden endvidere hvert år inden udgangen af juli måned vil skulle træffe afgørelse om, at tilgodehavende feriemidler, som i perioden fra den 1. marts i det forudgående år og frem til udgangen af februar måned i afgørelsesåret er blevet udbetalt til lønmodtager efter § 15, stk. 2-4, skal indbetales af arbejdsgiver til fonden senest den 1. september i afgørelsesåret. Afgørelsen omfatter også tilgodehavende feriemidler udbetalt efter forslaget § 28, stk. 4. Forslaget medfører således, at det fulde beløb for tilgodehavende feriemidler for den enkelte lønmodtager hos arbejdsgiveren indbetales. Det bemærkes, at der vil kunne være tale om indbetaling af tilgodehavende feriemidler fra arbejdsgiver, hvor det fulde beløb tidligere er udbetalt til lønmodtageren.

Fonden vil således skulle træffe afgørelse om, at arbejdsgiver skal indbetale tilgodehavende feriemidler til fonden for de lønmodtagere, som i den pågældende periode har fået udbetalt tilgodehavende feriemidler med tillæg af årlige reguleringer, fordi pågældende har forladt arbejdsmarkedet og er overgået til førtidspension, efterløn eller fleksydelse, har fået udbetalt alderspension som led i et ansættelsesforhold eller har taget varig bopæl i udlandet, jf. forslaget til § 15, stk. 2.

Fonden vil endvidere skulle træffe afgørelse om, at arbejdsgiver skal indbetale tilgodehavende feriemidler til fonden for de lønmodtagere, hvor fonden ved lønmodtagers død har udbetalt lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler med tillæg af årlige reguleringer til dødsboet, jf. forslaget til § 15, stk. 3.

Fonden vil herudover skulle træffe afgørelse om, at arbejdsgiver skal indbetale tilgodehavende feriemidler til fonden for de lønmodtagere, hvis deres samlede tilgodehavende feriemidler på indberetningstidspunktet ikke overstiger 1.500 kr., jf. forslaget til § 15, stk. 4.

Afgørelser om indbetaling af tilgodehavende feriemidler vil skulle omfatte hver enkelt lønmodtager, som opfylder betingelserne i forslaget § 15, stk. 2-4, såfremt lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler ikke allerede af egen drift er indbetalt af arbejdsgiveren senest på afgørelsestidspunktet. I forbindelse med fondens oprettelse og igangsætning er der behov for særregler om, hvad der skal indbetales til fonden i 2021, jf. forslaget § 8, stk. 1, 2. pkt., og § 8, stk. 2, 2. pkt., sammenholdt med § 15, stk. 5, hvorefter fonden ikke har pligt til at opfylde krav på udbetaling af tilgodehavende feriemidler efter § 15, stk. 1-4, før den 1. oktober 2021. Efter

forslagets § 15, stk. 1, 1. pkt., kan der i 2021 træffes afgørelse vedrørende alle, der når folkepensionsalderen i perioden 1. marts 2021 til 28. februar 2022. Med forslagets § 15, stk. 1, 2. pkt., sikres, at der i 2021 også kan træffes afgørelse vedrørende alle, der har nået folkepensionsalderen inden den 1. marts 2021. Med forslagets § 15, stk. 2, 2. pkt., sikres, at der i 2021 også kan træffes afgørelse vedrørende de lønmodtagere, som inden udgangen af februar 2021 ville have fået de tilgodehavende feriemidler udbetalt i medfør af § 15, stk. 2-4, men som i medfør af § 15, stk. 5, må vente til den 1. oktober 2021.

Det foreslås desuden i *stk. 3*, at fonden hvert år inden udgangen af juli måned vil skulle træffe afgørelse om, at forholdsmæssig indeksering efter forslagets § 6, stk. 4, som vedrører perioden 1. juni i det forudgående år og frem til 31. maj i afgørelsesåret, skal indbetales af arbejdsgiver til fonden senest den 1. september.

Fonden vil således skulle træffe afgørelse om, at arbejdsgiver for de tilgodehavende feriemidler, som denne har indbetalt frivilligt i årets løb, jf. forslagets § 6, stk. 1, skal indbetale en forholdsmæssig indeksering for perioden fra den seneste indeksering efter § 7 og frem til indbetalingstidspunktet.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at arbejdsgiver i visse situationer under alle omstændigheder vil skulle foretage indbetaling til fonden. Det gælder i tilfælde, hvor arbejdsgivers virksomhed opløses, ophører eller opgiver den tilknytning til Danmark, som udløste de registrerede krav på tilgodehavende feriebetaling, og i øvrigt ved arbejdsgivers konkurs eller arbejdsgivers død, såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling, eller boet slutes ved boudlæg uden skiftebehandling. Det foreslås endvidere, at arbejdsgiveren skal indbetale tilgodehavendet ved afvikling af sine aktiviteter. Heri ligger ikke blot, at der skal ske indbetaling, hvis et selskab tømmes for aktiver, men også, at den virksomhed, som afvikler sin hidtidige produktionsaktivitet for at anvende herved indkomne midler til finansiel aktivitet, skal foretage indbetaling til fonden.

Forslaget betyder, at arbejdsgiver vil skulle indbetale beløbet til fonden senest på det tidspunkt, hvor en af ovennævnte situationer indtræffer.

Det bemærkes, at det af forslaget til § 10, stk. 2, fremgår, at i tilfælde, hvor en arbejdsgiver ikke indbetaler tilgodehavende feriemidler, der er forfaldne efter forslaget til nærværende bestemmelse, vil fonden skulle sende en rykkerskrivelse til pågældende arbejdsgiver, hvorefter pågældende vil skulle indbetale inden for en frist på fire uger. Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 10, stk. 2.

Det bemærkes, at arbejdsgiver, uanset forslaget til § 8, vil skulle indbetale tilgodehavende feriemidler til fonden senest samtidig med, at arbejdsgivers virksomhed opgiver den tilknytning til Danmark, som udløste de registrerede krav på tilgodehavende feriemidler. Dette vil i praksis forekomme, når arbejdsgivers virksomhed foretager grænseoverskridende flytning til udlandet. Destinationen for den grænseoverskridende flytning er bestemmelsens anvendelsesområde uvedkommende, idet den blotte grænseoverskridende flytning bevirker, at virksomheden opløses i dansk CVR-forstand og således ikke længere betragtes som etableret i Danmark med de rettigheder og forpligtelser, der følger heraf.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 6, stk. 2.

Herudover foreslås det i *stk. 2*, at overdrager og erhverver i forbindelse med hel eller delvis overdragelse af en virksomhed i fælleskab vil kunne meddele fonden, at erhverver overtager overdragets forpligtelse vedrørende tilgodehavende feriemidler.

Det betyder, at der ved virksomhedsoverdragelse vil kunne ske debitorskifte mellem overdrager og erhverver, hvis der foreligger en fælles aftale herom, som de to parter meddeler fonden. Hvis der ikke foreligger en aftale herom, så vil overdrager fortsat have forpligtelsen vedrørende de tilgodehavende feriemidler. Fondens vil skulle meddele erhverver, at denne er indtrådt i forpligtelsen. Det er en betingelse, at erhverver har et gyldigt SE- eller CVR-nummer.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at virksomhedsoverdragelse ikke i sig selv bevirker, at tilgodehavende feriemidler skal indbetales til fonden, og derved sikres det, at spørgsmålet om tilgodehavende feriemidler ikke udgør en hindring for, at virksomheder omsættes.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at såfremt en arbejdsgiver, der ikke har indbetalt tilgodehavende feriemidler, ikke rettidigt tilkendegiver, at denne ønsker at beholde tilgodehavende feriemidler i virksomheden, jf. § 6, stk. 1, eller bekræfter, at denne fortsat ønsker at beholde ikke forfaldne, tilgodehavende feriemidler i virksomheden, jf. § 6, stk. 2, vil fonden umiddelbart efter fristen for indberetning, jf. § 3, stk. 1, eller bekræftelse jf. § 6, stk. 2, skulle sende en rykkerskrivelse til den pågældende arbejdsgiver. Foreligger der ikke svar inden 30 dage fra modtagelse af rykkerskrivelsen vil samtlige tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiveren forfalde, medmindre manglende rettidig tilkendegivelse eller bekræftelse er undskyldelig og uden betydning for udsigten til, at der vil ske betaling. Fondens kan fastsætte en frist for dokumentation heraf. Rykkerskrivelsen vil blive pålagt gebyr.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at en arbejdsgiver, der ikke indbetaler de tilgodehavende feriemidler i forbindelse med indretningen, jf. forslaget til § 3, og ikke har tilkendegivet ønske om at ville beholde de tilgodehavende feriemidler i virksomheden, vil skulle indbetale tilgodehavende feriemidler til fonden. Retten til at beholde de tilgodehavende feriemidler mistes dog ikke, hvis manglende tilkendegivelse er undskyldelig og uden betydning for udsigten til, at der vil ske betaling. Denne undtagelse er fundet rimelig, da der er tale om at miste en ret efter loven til at beholde feriemidlerne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer desuden, at en arbejdsgiver ved manglende bekræftelse vil kunne miste retten efter loven til ikke at skulle indbetale tilgodehavende feriemidler i forbindelse med indberetningen af disse, jf. forslaget til § 6, stk. 1.

Det samme gælder som udgangspunkt, hvis virksomheden undlader at reagere på en rykker om bekræftelse, jf. ovenfor. Retten til at beholde de tilgodehavende feriemidler mistes dog ikke, hvis manglende rettidig bekræftelse er undskyldelig og uden betydning for udsigten til, at der vil ske betaling. Det er fundet rimeligt at kunne gøre undtagelse, da der er tale om at arbejdsgiver i givet fald vil miste en ret efter loven til at beholde feriemidlerne.

Det bemærkes i den anledning, at der ved undskyldelig menes helt særlige omstændigheder, som ikke kan tilregnes arbejdsgiver, og som er uden betydning for udsigten til, at der vil ske betaling.

Der vil således fx ikke foreligge undskyldelighed, hvis arbejdsgiveren ikke har gjort sig bekendt med indholdet af sin e-Boks, medmindre dette skyldes servernedbrud hos e-Boks.

Såfremt disse særlige omstændigheder måtte indtræffe, kan fonden tillade, at arbejdsgiver stilles som om, at rettidig bekræftelse har fundet sted. I sådanne tilfælde foretager fonden det fornødne for at sikre, at arbejdsgiver og i givet fald Lønmodtagernes Garantifond stilles som om, at rettidig bekræftelse har fundet sted.

Forslaget indebærer, at midler, der er indbetalt til fonden af Lønmodtagernes Garantifond, vil skulle betales tilbage til Lønmodtagernes Garantifond, og at der skal ske tilbageførsel for så vidt angår den del af kravet, der er overgået til SKAT.

Fonden kan fastsætte en frist for arbejdsgivers dokumentation af, at manglende rettidig bekræftelse er undskyldelig og uden betydning for udsigten til, at der vil ske betaling.

Beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere regler herom efter forslaget til § 11, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis arbejdsgiver undlader at indbetale tilgodehavende feriemidler, der er forfaldne, jf. § 3, stk. 5, 2. pkt., § 5, 2. pkt., §§ 8-9 og § 10, stk. 1, skal fonden, undtagen ved forfald som følge af arbejdsgivers konkurs eller arbejdsgivers død, såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling, eller hvor boet slutes ved boudlæg uden skiftebehandling, sende en rykkerskrivelse til arbejdsgiveren med krav om indbetaling af samtlige tilgodehavende feriemidler inden fire uger.

Denne sanktion er fundet rimelig, da der foreligger misligholdelse af en aktuel pligt til betaling af tilgodehavende feriemidler. Det bemærkes, at fondens pligt til at sende rykker ikke vil finde anvendelse på arbejdsgivere, der er insolvente og derfor opfylder de sædvanlige betingelser for anmeldelse af krav til Lønmodtagernes Garantifond. I disse tilfælde vil fonden kunne anmelde kravet i Lønmodtagernes Garantifond uden forudgående rykker. Der henvises til forslagets § 21 om anmeldelse af krav til Lønmodtagernes Garantifond.

Det foreslås yderligere, at rykkerskrivelsen vil blive pålagt gebyr.

Til § 11

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om arbejdsgivers indbetaling af tilgodehavende feriemidler efter forslagets §§ 3, 5, 6 og 8-10, herunder om de oplysninger der skal ledsage indbetalingen. Den foreslåede bemyndigelse har blandt andet til formål at sikre muligheden for at fastlægge en smidig administration af indbetalingerne.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om arbejdsgivers meddelelse til fonden om, at arbejdsgiver vil beholde ikke forfaldne, tilgodehavende feriemidler i virksomheden, efter § 6, stk. 1 og 2. Den foreslåede bemyndigelse har blandt andet til formål at sikre muligheden for at fastlægge en smidig administration af arbejdsgivernes årlige meddelelser herom. Det vil således fx skulle fastsættes regler om, at arbejdsgivere, der i et givent år har tilgodehavende feriemidler, der forfalder, ved rettidig indbetaling af de forfaldne midler, anses for at have foretaget bekræftelse overfor fonden af, at arbejdsgiver fortsat ønsker at beholde ikke forfaldne, tilgodehavende feriemidler i virksomheden.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren desuden bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden og vilkårene for sanktioner og håndhævelse i forbindelse med

mangelfuld indberetning og indbetaling af tilgodehavende feriemidler, jf. forslaget til § 10, herunder om opkrævning af gebyrer og niveauet herfor.

Den foreslåede bemyndigelse har blandt andet til formål at sikre muligheden for at fastsætte en smidig administration af fondens mulighed for at sanktionere og håndhæve manglende indberetninger og indbetaling af tilgodehavende feriemidler.

Den foreslåede bemyndigelse har desuden til formål at fastsætte niveauet for de rykkerskrivelser, som fonden vil skulle sende til arbejdsgivere, der misligholder forfaldne betalinger til fonden, jf. forslaget til § 10.

Det bemærkes i den anledning, at gebyrindtægterne ikke må overstige de samlede omkostninger, som fonden har haft i forbindelse med at udstede rykkerskrivelser.

Ved beregningen af de samlede omkostninger kan fonden indregne udgifter af både direkte og indirekte karakter.

Til § 12

Det foreslås, at lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler vil skulle omfatte de midler, som er indberettet til fonden af henholdsvis arbejdsgiver, FerieKonto eller en forening, der administrerer private feriekasser, jf. forslagens § 3, med tillæg af en årligt tilskrevet regulering, jf. forslagens § 13 med tilhørende bemærkninger, dog sådan at lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler fratrækkes udbetaling efter § 28, stk. 3. Der sker ingen ændring som følge af et sådant fradrag i fondens opgørelse af og krav på tilgodehavende feriemidler i forhold til arbejdsgiveren.

Som det fremgår af forslagens § 1, stk. 3, skal der ved tilgodehavende feriemidler forstås feriebetaling opgjort efter forslagens § 2.

Til § 13

Det foreslås, at fondens resultat én gang årligt den 30. juni vil skulle tilskrives de enkelte lønmodtageres tilgodehavende feriemidler i forhold til deres andel i den samlede formue. Lønmodtagere, der har fået udbetalt tilgodehavende feriemidler efter forslagens § 28, stk. 3, vil have en forholdsmæssig mindre andel af den samlede formue, da de udbetalte tilgodehavende feriemidler vil være fratrukket opgørelsen af lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler jf. forslagens § 12.

Forslaget indebærer, at den første regulering af de tilgodehavende feriemidler, jf. forslagens § 1, stk. 3, vil skulle ske pr. 30. juni 2021. Dermed vil første regulering af de tilgodehavende feriemidler skulle finde sted allerede 10 måneder efter opgørelsen af kravet, idet opgørelsen vil skulle ske pr. 31. august 2020. Reguleringen vil herefter skulle foretages pr. 30. juni hvert år. Den årlige regulering vil således ikke skulle ske løbende, men kun én gang årligt. Reguleringen vil skulle foretages af fonden.

Forslaget indebærer herudover, at reguleringen kun vil skulle foretages frem til fondens udbetaling af midlerne til lønmodtageren. Det betyder, at en lønmodtager, der opnår krav på udbetaling før den 30. juni i året, ikke vil få reguleret beløbet det pågældende år.

Forslaget indebærer endvidere, at lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler vil blive reguleret forholdsmæssigt med det samlede resultat af fondens virksomhed i det foregående regnskabsår. Årets resultat er forskellen mellem årets indtægter og årets omkostninger. Blandt de regnskabsprincipper, som fondens regnskab skal opgøres efter, jf. forslaget § 18, stk. 2, jf. § 8 e og § 8 f i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, er, at transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling (periodisering). Det betyder, at arbejdsgivernes indeksering af de tilgodehavende feriemidler skal indtægtsføres i det år, hvori indekseringen finder sted, ikke det år, hvori arbejdsgiveren indbetaler de tilgodehavende feriemidler. Dermed vil lønmodtagerens krav blandt andet blive reguleret på baggrund af fondens indtægter fra arbejdsgiverne samt resultatet af fondens investeringer og administrationsomkostninger m.v. Investeringer i form af systemudvikling vil omkostningsmæssigt kunne fordeles over en årrække.

Det bemærkes, at fondens regnskabsår vil være kalenderåret, jf. forslaget § 18, stk. 2, jf. § 8 h i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, og at fonden derfor vil skulle bruge tallene fra det seneste årsregnskab, der skal ligge klar 4 måneder efter regnskabsperiodens udløb, dvs. den 30. april.

Det bemærkes, at den forrentning, som fonden har opnået ved kapitalforvaltning af de tilgodehavende feriemidler, også vil kunne være negativ, og at dette – eller andre store udgifter i fonden – vil kunne føre til, at der i et givent år fremkommer en negativ reguleringsats. I så fald vil lønmodtagernes krav blive nedskrevet tilsvarende.

Det beløb, der reguleres, vil være den saldo, som fremgik af det foregående års saldoopgørelse, jf. forslaget § 14. Det bemærkes, at fonden årligt skal orientere hver enkelt lønmodtager om, hvad pågældendes tilgodehavende feriemidler er tilskrevet med, jf. forslaget § 14 og tilhørende bemærkninger.

Det betyder, at reguleringen vil skulle tilskrives den enkelte lønmodtagers samlede krav på tilgodehavende feriemidler, uanset om de tilgodehavende feriemidler er indbetalt til fonden af arbejdsgiver eller fortsat er i arbejdsgivers besiddelse. Det vil således være uden betydning for reguleringen af de tilgodehavende feriemidler, hvornår arbejdsgiver vælger at indbetale midlerne til fonden, og dermed uden betydning for den enkelte lønmodtager. Det vil dog have betydning for fondens samlede kapitalforvaltning, hvor mange midler fonden har at investere.

Til § 14

Det foreslås i *stk. 1*, at fonden hvert år vil skulle gøre den enkelte lønmodtager bekendt med en samlet saldoopgørelse af de tilgodehavende feriemidler, som pågældende har stående i fonden. Fonden vil skulle oplyse saldoopgørelsen uanset om lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler er indbetalt til fonden eller fortsat er hos den arbejdsgiver, som opgjorde og indberettede lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler, jf. forslaget § 3.

Saldoopgørelsen vil skulle indeholde oplysninger om, den enkelte lønmodtagers samlede tilgodehavende feriemidler samt den regulering af midlerne, jf. forslaget § 13, som har fundet sted siden modtagelsen af den foregående saldoopgørelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indholdet af den årlige saldoopgørelse, herunder nærmere regler om formkravene til saldoopgørelserne.

Til § 15

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at fonden vil skulle udbetale tilgodehavende feriemidler til lønmodtager, når den pågældende har nået folkepensionsalderen i henhold til kapitel 1 i lov om social pension. Der stilles således ikke krav om, at lønmodtageren skal have forladt arbejdsmarkedet og være gået på folkepension, blot at lønmodtageren har nået den til enhver tid gældende folkepensionsalder. For reglerne om folkepension henvises til kapitel 1 i lov om social pension.

Forslaget betyder, at fonden vil skulle udbetale de tilgodehavende feriemidler automatisk til lønmodtageren i umiddelbar forlængelse af, at lønmodtageren når folkepensionsalderen. Fondens vil have tilgængelige oplysninger om, hvornår hver enkelt lønmodtager opnår folkepensionsalderen. Det vil derfor være muligt at foretage denne udbetaling i tidsmæssig sammenhæng med, at lønmodtageren når folkepensionsalderen. Forslaget vil medføre, at lønmodtagerne, vil få udbetalt deres tilgodehavende feriemidler, selvom de ikke forlader arbejdsmarkedet på dette tidspunkt, hvilket vil være tidligere end det almindelige princip i ferieloven om, at lønmodtageren først kan få feriebetaling udbetalt ved fratreden fra arbejdsmarkedet. Det skyldes hensynet til, at fonden vil kunne udbetale de tilgodehavende feriemidler til lønmodtageren automatisk, når denne når folkepensionsalderen, og at udbetalingen dermed vil være så administrativ enkel som mulig.

Det bemærkes i den anledning, at det beløb, som lønmodtageren vil have krav på at få udbetalt, når pågældende når folkepensionsalderen, vil være resultatet af den årlige regulering, som er opnået, jf. forslagens § 13.

Det bemærkes endvidere, at lønmodtagere, der har nået folkepensionsalderen før lovens ikrafttræden, også vil have krav på udbetaling efter bestemmelsen. Se hertil forslagens *stk. 5*.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at lønmodtageren og fonden skal kunne aftale, at foden i stedet for automatisk udbetaling kan beholde pengene på nærmere aftalte vilkår. En tilsvarende ordning kendes fra lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Det foreslås i *stk. 2*, at fonden efter ansøgning vil kunne udbetale tilgodehavende feriemidler i tilfælde, hvor lønmodtageren har forladt arbejdsmarkedet og har fået tildelt førtidspension i henhold til kapitel 3 i lov om social pension, efterløn i medfør af reglerne i kapitel 11a i lov om arbejdsløshedsforsikring, fleksydelse efter kapitel 2 i lov om fleksydelse får udbetalt alderspension oprettet som led i et ansættelsesforhold, eller har taget varig bopæl i udlandet. Det indebærer fx, at lønmodtagere, der får udbetalt delpension og dermed fortsat er på arbejdsmarkedet, ikke vil være omfattet af bestemmelsen i forslagens § 15, *stk. 2*.

Det bemærkes i den anledning, at for at fonden vil kunne udbetale tilgodehavende feriemidler i de nævnte tilfælde, vil en lønmodtager skulle ansøge om at få de tilgodehavende feriemidler udbetalt og skulle dokumentere, at arbejdsmarkedet er forladt, før lønmodtageren har ret til at få de tilgodehavende feriemidler udbetalt. For lønmodtagere, der har fået tildelt førtidspension, vil dokumentation kunne være en afgørelse om tilkendelse af førtidspension.

Lønmodtagere, der går på efterløn eller fleksydelse, vil som udgangspunkt ikke anses for at have forladt arbejdsmarkedet. Får en efterlønsmodtager eller en fleksydelsesmodtager samtidig udbetalt en alderspension og er vedkommende ikke i arbejde, anses arbejdsmarkedet dog for forladt.

Når en lønmodtager har taget varigt ophold i udlandet, vil den pågældende lønmodtager skulle dokumentere, at denne har bopæl el.lign. dér. Det vil i denne forbindelse kunne anses som tilstrækkelig dokumentation, at den pågældende lønmodtager har været bosiddende i udlandet i 6 på hinanden følgende måneder.

Det bemærkes, at kravet om varigt ophold i udlandet sammen med kravet om, at lønmodtageren har forladt arbejdsmarkedet, vil indebære, at der kan ske udbetaling til en udstationeret lønmodtager til Danmark, som har afsluttet sin udstationering. Derimod vil en lønmodtager, som er bosiddende i udlandet, men arbejder i Danmark, ikke kunne få sine tilgodehavende feriemidler udbetalt, medmindre lønmodtageren forlader det danske arbejdsmarked. Gør lønmodtageren det, vil beløbet kunne udbetales, også selvom lønmodtageren ikke flytter bopæl.

Det foreslås yderligere i *stk. 3*, at fonden vil skulle udbetale tilgodehavende feriemidler til dødsboet ved lønmodtagers død. Er boet udlagt til arvingerne, kan de tilgodehavende feriemidler dog udbetales til den, der har fået udlagt boet. Det bemærkes i den anledning, at der vil skulle fastsættes nærmere regler om udbetaling til lønmodtager i de angivne situationer, jf. forslagets § 17, herunder om, hvorvidt udbetalingen til dødsboet skal ske automatisk eller efter anmodning fra bobestyrer, herunder om indhold af og formkrav til en anmodning.

Det foreslås endeligt i *stk. 4*, at fonden skal udbetale tilgodehavende feriemidler, for lønmodtagere, hvis samlede tilgodehavende feriemidler på indberetningstidspunktet ikke overstiger 1.500 kr. til fonden. Det er uden betydning, om de tilgodehavende 1.500 kr. er beskattede eller ikke-beskattede.

Det foreslås i *stk. 5*, at fonden ikke har pligt til at opfylde krav på udbetaling af tilgodehavende feriemidler efter *stk. 1-4*, før den 1. oktober 2021.

Forslaget indebærer, at lønmodtagere, der når folkepensionsalderen før den 1. oktober 2021, eller som opfylder en af betingelserne i bestemmelsens *stk. 2-4* forud for den 1. oktober 2021 først vil kunne få deres krav på tilgodehavende feriemidler ubetalt fra og med den 1. oktober 2021.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at alle, der vil have ret til udbetaling inden den 1. oktober 2021 vil få udbetalt de indberettede tilgodehavende feriemidler på dette tidspunkt. Det gælder således også den lønmodtager, som nåede folkepensionsalderen tre år tidligere, men fortsat er aktiv på arbejdsmarkedet og dermed har optjent feriemidler, som er indberettet til fonden, jf. forslagets § 3.

Udbetaling efter *stk. 1-5* sker, når tidspunktet for betaling er inde. Der foretages ikke ved udbetaling i perioden mellem reguleringer efter forslagets § 13 nogen forholdsmæssig regulering, hverken aktuelt eller efterfølgende.

For så vidt angår overskydende midler omfattet af *stk. 4* vil der være sket indeksering og regulering i 2021 inden udbetaling den 1. oktober 2021 i medfør af *stk. 5*. For så vidt angår tilgodehavende feriemidler vedrørende de folkepensionister, som automatisk modtager udbetaling den 1. oktober 2021, vil der tilsvarende være sket indeksering og regulering i 2021.

Det bemærkes generelt, at såfremt lønmodtageren på tidspunktet for udbetaling af tilgodehavende feriemidler modtager offentlige ydelser, vil der i forbindelse med udbetaling kunne ske fradrag i ydelserne. Fradraget vil i givet fald skulle ske efter de på udbetalingstidspunktet gældende regler

om fradrag i offentlige ydelser. Det bemærkes, at der i forbindelse med udmøntning af lovforslaget skal laves en teknisk løsning i samarbejde med ATP og SKAT, der sikrer, at udbetalingen ikke indgår i indtægtsgrundlaget for folkepension eller førtidspension.

Det foreslås i *stk. 6*, at fonden vil kunne kræve udbetalte tilgodehavende feriemidler, som lønmodtageren ikke har krav på, tilbagebetalt. Det forudsættes, at tilbagebetaling alene kræves, hvor lønmodtageren må antages at have været i ond tro om sin ret til udbetalingen, fx fordi udbetalingen ikke svarer til det beløb, som fonden har oplyst over for lønmodtageren i den årlige saldoopgørelse efter forslagets § 14, eller fordi lønmodtageren har begået svig over for fonden.

Til § 16

Lovudkastet er baseret på det udgangspunkt, at fonden indtræder i lønmodtagerens krav mod arbejdsgiveren, således at lønmodtageren alene kan rette sit krav mod fonden, jf. forslagets § 1, stk. 3. Det betyder, at krav på tilgodehavende feriemidler, der bliver forældede, tilfalder fonden.

Efter forældelsesloven afhænger forældelsesfristen blandt andet af kravets karakter. Efter forældelseslovens § 4, stk. 1, er fristen for at foretage fristafbrydelsesskridt således på 5 år ved fordringer, som støttes på aftale om udførelse af arbejde som led i et ansættelsesforhold, og den absolutte forældelsesfrist er 10 år fra fordringens stiftelse, jf. forældelseslovens § 4, stk. 2, jf. § 3, stk. 3, nr. 3.

For krav hos Lønmodtagernes Dyrtingsfond – som fonden vil blive en del af – gælder der særlige forældelsesregler. Det følger således fx af § 3, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, at lønmodtageren, når denne har opnået ret til udbetaling, kan vælge at udsætte udbetalingen for perioder på 5 år ad gangen. Fonden vil søge beløbet udbetalt ved udløbet af 5-års-perioden, medmindre lønmodtageren forinden vælger at udsætte udbetalingen på ny. Beløb, der ikke har kunnet udbetales, tilfalder fonden 10 år efter, at lønmodtageren senest valgte at udsætte udbetalingen. Det følger endvidere af § 2, stk. 3, i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, at beløb, der ikke har kunnet udbetales ved lønmodtagerens død, tilfalder fonden 5 år efter, at lønmodtageren er død.

Det foreslås, at lønmodtagers krav på udbetaling efter forslagets § 15, stk. 1 og 3, vil skulle forældes som fordringer omfattet af forældelseslovens § 4, dog tidligst 5 år efter, at opgørelsen af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler er blevet endelig, jf. forslagets § 4.

Dermed vil kravene blive forældet som krav, der støttes på aftale om udførelse af arbejde som led i et ansættelsesforhold, således at lønmodtagerens krav bliver omfattet af en 5-årig suspensionsfrist og en 10-årig absolut forældelsesfrist.

Forslaget indebærer, at kravet vil blive forældet efter forældelseslovens regler, ligesom det er foreslået for krav om feriebetaling, jf. det samtidig udarbejdede forslag til ferielov, bemærkningerne til § 30. Samtidig ligner suspensionsfristen og den absolutte forældelsesfrist de frister, som Lønmodtagernes Dyrtingsfond i øvrigt administrerer.

Bestemmelsen vil have betydning i de situationer, hvor lønmodtageren opnår et retskrav på at få sine tilgodehavende feriemidler udbetalt, dvs. ved folkepensionsalderen, jf. forslagets § 15, stk. 1, samt ved lønmodtagerens død, jf. forslagets § 15, stk. 3. Derimod vil lønmodtagerens manglende udnyttelse af muligheden for at søge om tidligere udbetaling efter forslagets § 15, stk. 2, ikke have

indflydelse på forældelsesspørgsmålet. En lønmodtager, som får tildelt førtidspension som 40-årig, vil således ikke fortabe retten til de tilgodehavende feriemidler, hvis lønmodtageren lader være med at søge om at få beløbet udbetalt, men venter til den automatiske udbetaling ved folkepensionsalderen. Det er herved forudsat, at så længe, der ikke er sket udbetaling efter ansøgning, skal fonden foretage udbetaling efter § 15, stk. 1 eller 3, når betingelserne for udbetaling i disse bestemmelser er opfyldt.

Det følger heraf, at forældelsesbestemmelsen i praksis kun vil være relevant i nogle få situationer. Dette vil fx være tilfældet, hvor fonden ikke kan foretage udbetaling ved folkepensionsalderen eller i de følgende 5 år, fordi lønmodtageren er udrejst af landet, ikke lader høre fra sig og ikke har efterladt oplysning om opholdssted i Det Centrale Personregister, jf. § 24, stk. 3, i lov om Det Centrale Personregister. Det vil endvidere fx kunne være tilfældet, hvor lønmodtageren afgår ved døden i udlandet, og der ikke gives meddelelse til fonden eller Det Centrale Personregister herom inden for 5 år efter dødsfaldet.

Det foreslås endvidere, at forældelse tidligst vil kunne indtræde 5 år efter, at opgørelsen af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler er blevet endelig, jf. forslagets § 4. Dermed sikres, at en eventuel lang sagsbehandlingstid ved tvist om opgørelsen ikke fører til, at lønmodtageren eller dennes dødsbo fortaber sit krav.

Fastslås en lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler således først endeligt 7 år efter indberetningsfristen i forslagets § 3, vil lønmodtageren eller dennes dødsbo kunne gøre krav på udbetaling efter forslagets § 15, stk. 1 og 3, i yderligere 5 år, uanset om det er mere end 5 år siden, at lønmodtageren nåede folkepensionsalderen eller afgik ved døden.

Til § 17

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om udbetaling af tilgodehavende feriemidler efter forslagets § 15.

Bemyndigelsen forventes blandt andet at blive anvendt til at fastsætte de nærmere rammer for administrationen i tilfælde, hvor det ikke har været muligt for fonden at udbetale en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler, samt nærmere regler om indholdet af ansøgningen fra lønmodtager eller bobestyrer eller den, der har fået boet udlagt, i de i forslagets § 15 nævnte situationer, herunder om der skal gælde særlige formkrav til ansøgningen. Hjemlen forventes desuden anvendt til at fastsætte nærmere regler om mulighederne for ved aftale at udskyde udbetalingen af tilgodehavende feriemidler til et senere tidspunkt end folkepensionsalderen. Herudover forventes hjemlen anvendt til at fastsætte regler om fondens adgang til at søge uretmæssigt udbetalte tilgodehavende feriemidler tilbagebetalt fra lønmodtageren.

Til § 18

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at fonden vil skulle drives af Lønmodtagernes Dyrtingsfond, jf. kapitel 3 i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014 (LD-loven).

Det betyder, at Lønmodtagernes Dyrtidsfonds bestyrelse og direktion, som disse er udpeget efter reglerne i LD-lovens kapitel 3, vil være de overordnet ansvarlige for at drive fonden i overensstemmelse med dennes formål, jf. forslaget § 1. Det vil således også være Lønmodtagernes Dyrtidsfonds ledelse, som skal indgå administrationsaftale med ATP efter forslaget § 19, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond vil skulle forvalte de tilgodehavende feriemidler, der indbetales til fonden. Dette betyder, at selve kapitalforvaltningen i fonden skal foretages af Lønmodtagernes Dyrtidsfond i overensstemmelse med de regler, der gælder for Lønmodtagernes Dyrtidsfonds kapitalforvaltning. Det foreslås således, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond vil skulle forvalte de tilgodehavende feriemidler efter reglerne i LD-lovens kapitel 3, 4 og 5, således at de berettigede lønmodtageres interesser varetages bedst muligt.

Det fremgår blandt andet af LD-lovens § 6, stk. 1, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal forvalte de midler, der omfattes af loven, således at de bliver til størst mulig gavn for de berettigede lønmodtagere. Ved midlernes placering skal der tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højest muligt afkast. Det vil således også gøre sig gældende for de tilgodehavende feriemidler, som er indbetalt til fonden efter forslaget § 5 og kapitel 3.

Herudover indeholder LD-loven krav til Lønmodtagernes Dyrtidsfonds risiko- og virksomhedsstyring, brug af outsourcing og aftaler om administration, it-leverancer og formueforvaltningsopgaver med eksterne leverandører, ledelsens og medarbejdernes habilitet, placering af midlerne, samt regler om regnskab og revision.

Det foreslås i *stk. 2*, at fondens forvaltning af midler efter denne lov vil skulle indgå i Lønmodtagernes Dyrtidsfonds regnskabs- og revisionsmæssige forpligtelser efter kapitel 5 i LD-loven.

Det fremgår af LD-lovens kapitel 5, at Lønmodtagernes Dyrtidsfonds årsrapport i det mindste skal bestå af en ledelsesberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse og noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis. Herudover indeholder kapitlet bestemmelser om regnskabsprincipper og krav om, at Lønmodtagernes Dyrtidsfonds årsrapport skal revideres af mindst én statsautoriseret revisor.

Det foreslås yderligere, at Lønmodtagernes Dyrtidsfonds kapitalforvaltning vedrørende de opsparede feriemidler skal være specificeret i årsrapporten for Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Dette betyder, at kapitalforvaltningen af fondens midler skal opgøres særskilt i både balance og resultatopgørelse, samt omtales separat i såvel ledelsesberetning som revisionspåtegning. Forslaget indebærer således, at forvaltningen af de tilgodehavende feriemidler tydeligt og særskilt skal fremgå af og redegøres for i Lønmodtagernes Dyrtidsfonds årsrapport.

Til § 19

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at driften af fonden vil skulle varetages med teknisk og administrativ bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med forslaget vil fondens opgaver skulle varetages med teknisk og administrativ bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension, således som Arbejdsmarkedets Tillægspension tegnes af sin bestyrelse og direktion efter kapitel 7 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP-loven).

Arbejdsmarkedets Tillægspension vil være ansvarlig for at levere den tekniske og administrative bistand og derfor skulle indgå administrationsaftalen efter forslaget's stk. 3 med den ansvarlige for fonden, dvs. Lønmodtagernes Dyrtingsfonds ledelse, jf. forslaget's § 18, stk. 1.

Arbejdsmarkedets Tillægspension vil få til opgave at stå for den daglige drift af fonden. Forslaget indebærer, at Arbejdsmarkedets Tillægspension vil skulle yde bistand til de tekniske og administrative opgaver, der følger af forslaget's kapitel 2-5 og 7 om indberetning, indeksering, indbetaling, regulering, udbetaling og inddrivelse af tilgodehavende feriemidler. Herudover forudsættes Arbejdsmarkedets Tillægspension at yde teknisk og administrativ bistand til fondens opgaver efter forslaget's kapitel 10 om sanktioner og håndhævelse.

Arbejdsmarkedets Tillægspension vil derimod ikke skulle yde bistand i forbindelse med fondens regnskabsaflæggelse, men Arbejdsmarkedets Tillægspension forudsættes løbende at rapportere om forestående og gennemførte ind- og udbetalinger til brug for fondens regnskabsaflæggelse og finansielle styring..

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Arbejdsmarkedets Tillægspension leverer bistanden på omkostningsdækket basis. Derved sikres, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions medlemmer ikke påføres tab ved Arbejdsmarkedets Tillægspensions samarbejde med andre lovbundne ordninger.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at der udarbejdes en administrationsaftale mellem fonden og Arbejdsmarkedets Tillægspension. Vilklårene i aftalen, herunder ansvars- og opgavefordelingen mellem fonden og Arbejdsmarkedets Tillægspension, følger den tilsvarende model for andre lovbundne ordninger, hvor Arbejdsmarkedets Tillægspension leverer teknisk og administrativ bistand, herunder FerieKonto. Det er fondens bestyrelse, der i sidste ende fastlægger serviceniveauet for ordningen.

Det forudsættes, at administrationsaftalen vil omfatte de forhold, der er beskrevet til forslaget's stk. 1, 1. pkt., jf. bemærkningerne ovenfor. Det forudsættes herudover, at det vil indgå i administrationsaftalen, at Arbejdsmarkedets Tillægspension vil skulle foretage rapportering om opgavevaretagelsen på samme niveau som for øvrige ordninger, der administreres af Arbejdsmarkedets Tillægspension, herunder med årligt budget og revisionsgodkendt regnskab m.v., over for Lønmodtagernes Dyrtingsfonds ledelse.

Det forventes endvidere, at administrationsaftalen udarbejdes under hensyntagen til de principper og metoder samt vilkår, som er fastlagt for Arbejdsmarkedets Tillægspensions levering af ydelser til andre lovbundne ordninger.

Arbejdsmarkedets Tillægspension vil endvidere inden for lovgivningens og administrationsaftalens rammer skulle have frihed til at tilrettelægge arbejdets udførelse og vælge, hvilke medarbejdere der skal løse opgaverne i forbindelse med Arbejdsmarkedets Tillægspensions bistand.

Det bemærkes, at det vil være Arbejdsmarkedets Tillægspension, der ejer rettigheder til det it-programmel og -udstyr, som anvendes ved levering af ydelser efter administrationsaftalen. Det svarer til Arbejdsmarkedets Tillægspensions sædvanlige forretningsmodel ved levering af administrativ bistand. Heri ligger blandt andet, at omkostninger i forbindelse med etablering og vedligeholdelse af ordningsspecifikke it-systemer vil skulle betales af den pågældende ordning. Øvrige it-omkostninger fordeles på ordningerne i forhold til ordningernes direkte personressourceforbrug eller anden relevant fordelingsnøgle. Ved ophør af administrationen hos Arbejdsmarkedets Tillægspension vil ordningen være berettiget til fra Arbejdsmarkedets

Tillægspension at få udleveret registrerede data samt en kopi af det af Arbejdsmarkedets Tillægspension specialudviklede programmel med tilhørende dokumentation. Retten til kopi vil således ikke gælde programmel, der er købt, lejet eller leaset, og programmel, der er internt udviklet til anden anvendelse end for ordningen, medmindre der er aftalt andet.

Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension ved varetagelsen af opgaver efter administrationsaftalen, vil handle på vegne af fonden, herunder med fuldmagt til at trække på bankkonti tilhørende fonden, varetage kontakt med leverandører, øvrige samarbejdspartnere m.v.

Fonden vil i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 4 være dataansvarlig for behandlingen af oplysninger i forbindelse med varetagelsen af fondens opgaver. Arbejdsmarkedets Tillægspension, som behandler oplysninger på vegne af fonden, vil være databehandler.

Det forventes endvidere, at der vil blive stillet krav til administrationens omkostningseffektivitet samt hensyntagen til effektiv inddrivelse.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at udgifterne til dækning af teknisk og administrativ bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension vil skulle finansieres af bidrag fra de arbejdsgivere, der indbetaler ATP-bidrag for deres ansatte til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det omfatter blandt andet de administrationsudgifter, som Arbejdsmarkedets Tillægspension måtte have i forbindelse med, at der træffes afgørelse om arbejdsgivers indbetaling af tilgodehavende feriemidler til fonden, jf. forslaget til § 8, stk. 2, samt den årlige saldoopgørelse, som fonden vil skulle oplyse til lønmodtageren, jf. forslaget til § 14, stk. 1. Udgifterne til teknisk og administrativ bistand er således en solidarisk finansieret ordning baseret på ensartet og obligatorisk bidragspligt for alle ATP-pligtige arbejdsgivere.

Det foreslås yderligere i *stk. 2, 2. pkt.*, at opkrævning af bidrag fra arbejdsgivere vil skulle ske ved fælles opkrævning sammen med de øvrige bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension i henhold til lov opkræver fra arbejdsgiverne. Restancer for betaling vil kunne indgå i den fælles opkrævning.

Det foreslås endeligt i *stk. 2, 3. pkt.*, at fonden dækker fondens øvrige administrationsudgifter. Dette vil blandt andet gælde administrationsudgifter, der relaterer sig til fondens kapitalforvaltning, samt opgaver forbundet med fondens regnskabs- og revisionsmæssige forpligtelser, jf. forslaget til § 18.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis indbetaling af bidrag efter *stk. 2* ikke sker rettidigt, vil arbejdsgiveren skulle betale renter af bidraget fra forfaldsdatoen med den rentesats, der til enhver tid er fastsat i medfør af § 5 i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling. Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for andre ordninger, hvor bidrag er omfattet af den fælles opkrævning.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at arbejdsgiverne, jf. *stk. 2*, vil bære det økonomiske ansvar for fejl begået af Arbejdsmarkedets Tillægspension under udførelse af bistanden.

Forslaget er begrundet i, at Arbejdsmarkedets Tillægspension som følge af, at varetagelsen af bistanden vil ske på omkostningsdækket basis, ikke vil kunne påtage sig et økonomisk erstatningsansvar for eventuelle tab ved ansvarspådragende fejl under udførelsen af bistanden, da der ikke etableres en risikomargin (avance), som kan dække et sådant tab. Modellen for betaling og ansvar i forslaget understøtter dermed en afgørende forudsætning om, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions medlemmer ikke må påføres tab ved Arbejdsmarkedets Tillægspensions samarbejde med andre lovbundne ordninger.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Arbejdsmarkedets Tillægspension vil have pligt til at begrænse et økonomisk tab mest muligt samt berigtige fejl, jf. forslaget i 1. pkt.

Det foreslås endvidere i *stk. 4, 3. pkt.*, at Arbejdsmarkedets Tillægspension hurtigst muligt vil skulle underrette fonden bestyrelse om væsentlige fejl. Det gælder alle væsentlige fejl, og ikke kun økonomiske fejl, og ikke kun ansvarspådragende fejl begået overfor tredjemand i forbindelse med bistanden.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, drejer sig således alene om ansvar for fejl i forbindelse med selve bistanden, fx hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension på ansvarspådragende måde påfører tredjemand økonomisk tab i forbindelse med kontraktretlige forpligtelser. Arbejdsmarkedets Tillægspension vil således ikke have det økonomiske ansvar for eventuelle ansvarspådragende fejl i forbindelse med bistanden til fonden.

Det foreslås i *stk. 5*, at beskæftigelsesministeren vil skulle fastsætte regler om bidragets størrelse, jf. *stk. 2*, efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse. Bidraget vil således kunne reguleres i overensstemmelse med fondens udgifter. Det bemærkes i den anledning, at der ikke vil kunne kræves et højere bidrag end, hvad der kræves for at dække de forventede udgifter til teknisk og administrativ bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Ministerens gives endvidere bemyndigelse til at fastsætte regler om beregning af bidraget og bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om opkrævning af bidraget og modregning.

Det forventes, at der i bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag vil blive fastsat regler om, at opkrævningen skal følge proceduren for de ordninger, der er omfattet af Arbejdsmarkedets Tillægspensions fællesopkrævning, som for eksempel ensartede beregningsperioder, regler om forfaldstid og frist for arbejdsgivernes indbetaling. Det kan ligeledes ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med betalingen og eftergive betalinger og renter, når særlige omstændigheder taler herfor. Her følges Arbejdsmarkedets Tillægspensions praksis.

Til § 20

Efter forvaltningslovens § 28, *stk. 1*, gælder reglerne i § 5, *stk. 1-3*, §§ 6-8, § 10, § 11, *stk. 1*, § 38 og § 40 i lov om behandling af personoplysninger for videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner (personoplysninger) til en anden forvaltningsmyndighed, jf. denne lovs § 1, *stk. 3*. Efter forvaltningslovens § 28, *stk. 2*, må oplysninger af fortrolig karakter, som ikke er omfattet af *stk. 1*, herunder oplysninger om juridiske personer, kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når der foreligger udtrykkeligt samtykke, når videregivelsen følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) er der fastsat nye EU-retlige databeskyttelsesregler. Forordningen trådte i kraft den 25. maj 2016 og finder anvendelse fra den 25. maj 2018. Disse behandlingsregler vil således være gældende på tidspunktet for en ny ferielovs ikrafttræden.

Det følger af forordningen, at personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, jf.

forordningens artikel 5, stk. 1, litra b), og at behandling kun er lovlige, hvis fx den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra a), hvis behandlingen er nødvendigt for at opfylde en kontrakt, som den registrerede er part i, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra b), behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c), eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e). Efter forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af stk. 1, litra c) og e), ved at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlige og rimelige behandling. Efter forordningens artikel 6, stk. 3, skal grundlaget for behandlingen i henhold til stk. 1, litra c) og e), fremgå af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, og formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e), være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning, blandt andet de generelle betingelser for lovlige af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlige og rimelige behandling såsom i andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i kapitel IX. EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.

Det følger endvidere af forordningen, at behandling af personoplysninger om blandt andet fagforeningsmæssigt tilhørsforhold og helbredsoplysninger er forbudt, jf. forordningens artikel 9, stk. 1, medmindre fx behandlingen er nødvendig for at overholde den dataansvarliges eller den registreredes arbejds-, sundheds- og socialretlige forpligtelser og specifikke rettigheder, for så vidt den har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret eller en kollektiv overenskomst i medfør af medlemsstaternes nationale ret, som giver fornødne garantier for den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, jf. forordningens artikel 9, stk. 2, litra b), eller behandlingen er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, jf. forordningens artikel 9, stk. 2, litra g). Efter forordningens artikel 9, stk. 4, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre yderligere betingelser, herunder begrænsninger, for behandling af genetiske data, biometriske data eller helbredsoplysninger.

Det foreslås på baggrund af udvalgets overvejelser om den forventede rækkevidde af databeskyttelsesforordningen, at der fastsættes mere specifikke krav til behandling af personoplysninger og oplysninger om juridiske personer i forbindelse med ferieadministrationen,

herunder bestemmelser om, i hvilket omfang FerieKonto fortsat skal kunne behandle de oplysninger, der er nødvendige for at administrere ferielovens regler.

Det foreslås i *stk. 1*, at fonden vil kunne indhente og behandle oplysninger om lønmodtagere og arbejdsgivere til brug for administration af og kontrol med overholdelsen af denne lov, herunder foretage registersamkøring. Det foreslås endvidere, at arbejdsgivere, lønmodtagere, faglige organisationer og a-kasser efter anmodning vil skulle give fonden alle oplysninger, der er nødvendige for fondens administration og kontrol efter denne lov.

Med bestemmelsen foreslås en afgrænsning af, hvilke fysiske og juridiske personer, der har pligt til at afgive oplysninger til fonden. Der foreslås endvidere en formålsbegrænsning, således at fonden alene vil kunne indhente oplysninger til brug for de administrative opgaver, der følger af den foreslåede lov eller regler udstedt med hjemmel heri, eller til brug for kontrolopgaver, som defineret heri. Der henvises særligt til forslaget § 4, stk. 2, og § 3, stk. 5, og § 10.

Der henvises til databeskyttelsesforordningens bestemmelser for en afgrænsning af, hvornår en oplysning kan antages at være ”nødvendig”.

Det foreslås i *stk. 2*, at fonden til brug for administration af og kontrol med denne lov vil kunne få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister § 7. Denne adgang omfatter alle oplysninger om indkomst, herunder modtagelse af offentlige ydelser, løn- og ansættelsesperiode og ferie m.v. Dermed er angivet, hvilke oplysninger fonden typisk vil hente fra registeret.

Der er ikke tale om en udtømmende opregning, hvorfor bestemmelsen ikke sætter nærmere grænser for fondens indhentning af oplysninger, end det, der følger af databeskyttelsesforordningen og reglerne om indholdet af indkomstregisteret.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at fonden har adgang til de nødvendige oplysninger til brug for administration og kontrol af loven, herunder registersamkøring, jf. forslaget § 4.

Det foreslås i *stk. 3*, at fonden vil kunne indhente nødvendige person- og virksomhedsoplysninger fra andre offentlige myndigheder i elektronisk form til brug for administration og kontrol, herunder fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Den foreslåede bestemmelse angiver dermed, at fonden som supplement til de oplysninger, der vil blive indhentet fra arbejdsgivere, lønmodtagere, faglige organisationer og a-kasser, jf. forslaget § 1, også vil indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder, herunder Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det bemærkes, at fonden særligt forventes at indhente oplysninger om indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, idet dette system indgår i de kontroller, som fonden forudsættes at gennemføre efter forslaget § 4, stk. 2, og § 26, samt fra Det Centrale Personregister, som indeholder autoritative data om lønmodtagernes alder m.v. og dermed, hvornår lønmodtagerne når folkepensionsalderen eller afgår ved døden, jf. forslaget § 15.

Det foreslås i *stk. 4*, at oplysninger fra egne registre, herunder oplysninger omfattet af stk. 1-3, vil kunne behandles med henblik på registersamkøring i kontroløjemed. Efter Datatilsynets praksis, som bygger på en flertalstilkendegivelse fra Folketingets Retsudvalg i betænkningen over lovforslag nr. L 50 af 16. januar 1991 om ændring af lov om offentlige myndigheders registre, er det således en forudsætning, at myndigheder i forbindelse med sammenstilling og samkøring i kontroløjemed blandt andet har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på.

Til § 21

Det foreslås i *stk. 1*, at Lønmodtagernes Garantifond sikrer fondens krav på tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiver i tilfælde omfattet af forslagets § 3, stk. 5, § 5 og § 10, efter reglerne i lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Det foreslås yderligere i *stk. 2*, Lønmodtagernes Garantifond foretager indbetaling af tilgodehavende feriemidler til fonden. Indbetaling kan finde sted, selvom betingelserne for udbetaling af de tilgodehavende feriemidler til lønmodtager endnu ikke er opfyldt.

Forslaget medfører, at Lønmodtagernes Garantifond vil skulle inddrive krav på tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiver og foreninger, hvis indbetaling af tilgodehavende feriemidler ikke sker i overensstemmelse med forslagets § 3, stk. 5, § 5 og § 10. Der henvises til det samtidig affattede udkast til ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Det bemærkes i den henseende, at der i udkast til ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond er foreslået, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden og vilkårene for tilbagebetaling af tilgodehavende feriemidler. Herunder fastsættelse gebyr for mangelfuld betaling samt fastsættelse af en årlig rente. Derudover fremgår det, at Lønmodtagernes Garantifond kan foretage udlæg hos arbejdsgiveren på grundlag af fondens opkrævning, og at fonden således ikke først skal opnå dom for sit krav.

En tilsvarende regel om udpantningsret gælder også i de øvrige ordninger, der administreres af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Til § 22

Det foreslås i *stk. 1*, at fonden vil skulle anmelde krav på tilgodehavende feriemidler til Lønmodtagernes Garantifond snarest efter, at fonden er blevet bekendt med forhold omfattet af forslagets § 3, stk. 5, § 5, 2. pkt., og § 10. Fondens vil skulle vedlægge dokumentation for kravet.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om fondens anmeldelse af krav til Lønmodtagernes Garantifond, herunder om hvilket materiale, der kan udgøre dokumentation for kravet.

Til § 23

Det foreslås, at lønmodtager ikke kan overdrage sit krav på tilgodehavende feriemidler mod fonden. Dermed kan der ikke støttes ret på aftaler eller ensidige tilkendegivelser, hvorved lønmodtageren fraskriver sig eller overdrager retten til ferie og feriebetaling.

Det foreslås endvidere, at lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler ikke kan gøres til genstand for retsforfølgning.

Det vil ikke i denne forbindelse være afgørende, om kravet på tilgodehavende feriemidler er forfaldent. Det bemærkes, at lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler tillagt regulering forfalder på det tidspunkt, hvor lønmodtageren opfylder betingelserne for at få denne udbetalt, jf. forslagets § 15.

Lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler mod fonden vil således være beskyttet frem til det faktiske udbetalingstidspunkt, hvor midlerne indgår i lønmodtagerens formue og vil kunne gøres til genstand for retsforfølgning i samme omfang som lønmodtagerens formue i øvrigt.

Den foreslåede bestemmelse vil være en undtagelse til retsplejelovens bestemmelser om udlæggets genstand, herunder retsplejelovens § 508, 1. pkt., hvorefter udlæg kan foretages i rede penge samt i fast ejendom, løsøre, fordringer og andre aktiver, hvis identitet kan fastslås, men ikke i fremtidige erhvervelser, og retsplejelovens § 511, stk. 1, hvorefter udlæg ikke kan foretages i endnu ikke udbetalt løn eller andet vederlag for personligt arbejde, medmindre der er forløbet mere end 7 dage efter slutningen af den periode, i hvilken lønnen er indtjent, eller efter at vederlaget er fortjent.

Til § 24

Muligheden for effektivisering ved digitalisering til gavn for borgere og andre interessenter skal udnyttes bedst muligt. Det foreslås derfor i forbindelse med etableringen af fonden, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om anvendelse af digital kommunikation m.v. mellem fonden og borgerne og andre interessenter. Bestemmelserne vil i øvrigt skulle udmøntes i overensstemmelse med den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi.

Ved fastsættelse af regler om digital kommunikation mellem fonden og borgeren, jf. stk. 1, skal der tages hensyn til, at nogle grupper af borgere ikke har de fornødne it-mæssige kompetencer.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om, at fondens kommunikation med myndigheder, juridiske personer og borgere skal ske i elektronisk form (digital kommunikation), herunder i hvilket digitalt format.

Forslaget skal give mulighed for at effektivisere sagsgangene i fonden bedst muligt. Bemyndigelsen angår fastsættelse af regler om digital kommunikation og udveksling af oplysninger med blandt andet arbejdsgivere og disse organisationer, lønmodtagere, Lønmodtagernes Garantifond, domstole, fagforbund, kommuner og andre myndigheder m.v. som er nødvendig for behandlingen af fondens sager.

Forslaget skal således medvirke til, at fonden, i takt med den teknologiske udvikling, stiller lettilgængelige digitale værktøjer til rådighed for arbejdsgivere og lønmodtagere og på længere sigt kan indfase øget brug af digital kommunikation mellem fonden og dens interessenter. Forslaget vil desuden give fonden mulighed for at udnytte informationsteknologierne til at digitalisere administrative rutiner og indføre digital administration.

Beskæftigelsesministeren vil efter forslaget have mulighed for at fastsætte regler om pligt til elektronisk kommunikation mellem fonden og andre myndigheder og juridiske personer og mellem fonden og borgere (digital kommunikation). Regler fastsat i medfør af bestemmelsen vil således fx omfatte kommunikation mellem fonden og lønmodtagerne i forbindelse med den indledende opgørelse og orientering af lønmodtageren med oplysning om en indsigelsesfrist, samt den årlige opgørelse af den enkelte lønmodtager tilgodehavende feriemidler.

Ved udmøntningen af bemyndigelsen vil beskæftigelsesministeren skulle sikre, at fondens sagsbehandlingssystemer fortsat kan leve op til de forvaltningsretlige og øvrige lovgivningsmæssige krav, der stilles til offentlig forvaltning. Det samme gælder ved den praktiske udmøntning af digitaliseringstiltag i medfør af de udstedte regler. Det gælder fx krav om

opbevaring af autentiske kopier, autenticitetskrav (således at indholdet af afsendte meddelelser ikke kan ændres), kundgørelse af afgørelser, mulighed for partsrepræsentation, krav til registrering og søgemuligheder i it-systemerne af hensyn til mulighed for fx ligebehandling, håndtering af personoplysninger m.v. Bemyndigelsesbestemmelsen tænkes herunder anvendt til at stille krav om, at it-løsninger skal give mulighed for, at adressater kan modtage avis om nye meddelelser i it-løsningen via mail og sms eller lignende, og om hvornår digitale meddelelser anses for at være kommet frem.

Forslaget indebærer, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at henvendelser fra borgeren skal sendes digitalt, samt at borgeren har pligt til at modtage meddelelser og afgørelser fra fonden via digitale løsninger. Der kan herunder fastsættes regler om, at henvendelser, der ikke indgives ved digital selvbetjening, kan afvises af fonden.

Beskæftigelsesministeren kan ligeledes fastsætte regler om, hvilke digitale formater, der må anvendes ved henvendelse til fonden. Hensigten er at sikre, at kommunikationen kan ske i elektronisk form.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, 2. pkt.*, at beskæftigelsesministeren på de områder, hvor der indføres pligt til elektronisk kommunikation, kan fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation, for eksempel indirekte eller direkte krav om skriftlighed eller brug af blanketter, særlige erklæringer, personlig underskrift m.v. Det forudsættes således, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om, at fonden kan udstede visse typer af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at sådanne dokumenter i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

Det følger af forvaltningslovens § 32 b, at myndigheders afgørelser til borgeren skal være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Kravet om underskrift giver for eksempel myndighederne mulighed for at kunne placere ansvaret for eventuelle fejl i sagsbehandlingen. En original underskrift medvirker til at betrygge fx afgørelsens ægthed og afsenderens habilitet. Forvaltningslovens § 32 b, stk. 3, undtager dog dokumenter om ikke væsentlige sagsbehandlingsskridt fra kravet om personlig underskrift eller anden entydig dokumentation for, hvem afsender er.

Efter forslagets § 14 skal fonden blandt andet udsende årlige opgørelser over hver enkelt lønmodtagers tilgodehavende feriemidler tillagt den årlige regulering efter forslagets § 13. Tilskrivningen af den årlige regulering vil have karakter af afgørelse for den enkelte lønmodtager og arbejdsgiver. Der stilles således som udgangspunkt krav om personlig underskrift. Samtlige afgørelser vil imidlertid være truffet på baggrund af den samme fastlæggelse af reguleringsprocenten, og dannelsen og udsendelsen af opgørelserne vil i vidt omfang skulle digitaliseres under hensyn til deres meget store antal. Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt, at der stilles krav om personlig underskrift på hvert af disse dokumenter.

På dette grundlag vurderes det, at der er behov for en selvstændig hjemmel for beskæftigelsesministeren til at fastsætte nærmere regler om underskrifter i dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med opgavevaretagelsen.

Ved udmøntning af bemyndigelsen skal de hensyn, der ligger bag kravet om original underskrift, fortsat sikres varetaget.

Bemyndigelsen kan ikke bruges til at fravige kravet om personlig underskrift, for så vidt angår afgørelser, medmindre der er tale om afgørelser, som træffes under anvendelse af automatisk sagsbehandling forstået som maskinel behandling på baggrund af nogle faste og entydige kriterier, uden at en fysisk person er sagsbehandler.

Det foreslås endelig i *stk. 1, 3. pkt.*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten.

Med forslaget tilsigtes ikke nogen ændring af erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse, jf. §§ 10 h-10 j i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, til efter forhandling med beskæftigelsesministeren at fastsætte regler om digital kommunikation til og fra Finanstilsynet og om krav om personlig underskrift eller anden entydig identifikation.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at visse grupper af borgere helt eller delvist skal være undtaget fra kravet om digital kommunikation.

Bemyndigelsesbestemmelsen tænkes udnyttet på samme måde som bestemmelsen i § 5, stk. 1, i lov om digital post, jf. lov nr. 528 af 11. juni 2012, om fritagelse for offentlig digital post. Beskæftigelsesministeren bemyndiges efter forslaget til at fastsætte regler om, at en fysisk person kan fritages, hvis der foreligger særlige omstændigheder, som kan bevirke, at personen er hindret i at kommunikere digitalt. Sådanne særlige omstændigheder foreligger, hvis en person ikke har adgang til computer i eget hjem, eller har kognitiv eller fysisk funktionsnedsættelse, hvor funktionsnedsættelsen hindrer digital postmodtagelse. Sprogbarrierer kan ligeledes være en særlig omstændighed, der hindrer en person i digital postmodtagelse. Endvidere kan praktiske vanskeligheder ved at skaffe sig den offentlige digitale signatur NemID (på grund af udlandsophold med lang afstand til en dansk repræsentation, hvor NemID kan udleveres) eller udrejse være fritagelsesgrund. Fritagelse kan også komme på tale for personer, der bor i de forholdsvis få områder, hvor der er begrænset adgang til internettet. Hvis en person ikke længere har fast bopæl eller fast ophold i Danmark, anses dette som en særlig omstændighed, der medfører fritagelse af den pågældende.

Fritagelse for digital kommunikation kan ikke i sig selv medføre, at den fritagne person mister rettigheder på de områder, som fonden administrerer, herunder ret til udbetaling.

Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension inddrages i relevant omfang forud for udnyttelsen af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser.

Til § 25

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren vil skulle føre tilsyn med, at bestyrelsen for fonden udfører sit hverv i overensstemmelse med lovgivningen, jf. dog stk. 2.

Fonden foreslås oprettet med en bestyrelse, der er ansvarlig for administrationen, hvorfor det foreslås, at beskæftigelsesministeren alene fører tilsyn med, at bestyrelsen lever op til sit ansvar for at sikre, at fonden administreres i overensstemmelse med lovgivningen. Det vil sige, at ministeren vil skulle føre tilsyn med, at bestyrelsens beslutninger ligger inden for lovgivningens rammer, ligesom tilsynet skal sikre, at fonden i forhold til de administrative opgaver, der er overladt til Arbejdsmarkedets Tillægspension, har sikret, at Arbejdsmarkedets Tillægspension har udarbejdet tilstrækkelige og betryggende aftaler med leverandører m.v. og instrukser til sine ansatte med

henblik på at sikre, at fonden drives i overensstemmelse med lovgivningen. Det er ikke en betingelse, at bestyrelsen indkalder sådanne instrukser og aftaler til godkendelse. Ministeren vil ligeledes have tilsyn med, at der aflægges regnskab og foretages revision i henhold til lovgivningen. Ligeledes vil det være en tilsynsopgave at påse, at bestyrelsen sikrer, at der vedtages fyldestgørende og betryggende regler for bestyrelsens eget arbejde i forretningsordenen.

Beskæftigelsesministeren, der efter § 4, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond (LD-loven) udpeger bestyrelsesmedlemmerne, vil om nødvendigt kunne trække en udpegning tilbage, hvis ministeren konstaterer, at en eller flere bestyrelsesmedlemmer ikke lever op til de forpligtelser og det ansvar, der følger af at være en del af bestyrelsen for fonden.

Det foreslås i *stk.* 2, at Finanstilsynet skal påse, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond overholder forslaget § 18, stk. 1, ved forvaltningen af midlerne. Reglerne i LD-lovens kapitel 5 a finder tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af forslaget § 18, stk. 1, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond skal forvalte de tilgodehavende feriemidler, der er indbetalt til fonden, efter reglerne i LD-lovens kapitel 3, 4 og 5.

LD-lovens §§ 10-10 m (kapitel 5 a), jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014 som ændret ved § 7 i lov nr. 1490 af 23. december 2014 og § 2 i lov nr. 1569 af 15. december 2015, indeholder nærmere bestemmelser om Finanstilsynets tilsyn med Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Efter LD-lovens § 10, stk. 1, påser Finanstilsynet overholdelsen af lovens §§ 4 b-4 d og 5, § 5 a, stk. 3-10, §§ 5 b og 5 c, regler udstedt i medfør af §§ 5 e og 5 f samt kapitlerne 4 og 5. Dermed fører Finanstilsynet blandt andet tilsyn med overholdelsen af kravene til Lønmodtagernes Dyrtdsfonds risiko- og virksomhedsstyring, brug af outsourcing og aftaler om administration, it-leverancer og formueforvaltningsopgaver med eksterne leverandører, ledelsens og medarbejdernes habilitet, placering af midlerne, samt overholdelse af reglerne om regnskab og revision.

Tilsynsbestemmelserne i LD-lovens kapitel 5 a indeholder herudover blandt andet regulering af Finanstilsynets adgang til at give påbud, adgang til oplysninger, herunder adgang til Lønmodtagernes Dyrtdsfond og dennes underleverandører m.v. mod behørig legitimation uden retskendelse, Lønmodtagernes Dyrtdsfonds offentliggørelse af Finanstilsynets reaktioner m.v., tavshedspligt, digital kommunikation, undtagelse af den finansielle virksomhed fra offentlighedsloven, og indbringelse af sager for retten ved Finanstilsynets foranstaltning.

Det bemærkes, at Finanstilsynet efter LD-lovens § 10 c, 1. pkt., afgiver en årlig beretning om tilsynet med Lønmodtagernes Dyrtdsfond til beskæftigelsesministeren. Beskæftigelsesministeren vil dermed få indsigt i Finanstilsynets tilsyn med formueforvaltningen af fondsmidlerne og vil kunne sikre, at den del af beretningen, der vedrører fondens midler, sendes til fondens bestyrelse.

Til § 26

Det foreslås, at afgørelser efter loven inden 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, skal kunne indbringes for det af beskæftigelsesministeren nedsatte ankenævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP-loven), herefter Ankenævnet for ATP m.m.

Ankenævnet for ATP m.m. består efter ATP-lovens § 28, stk. 3, af fem medlemmer, der tillige med en suppleant for hvert medlem udnævnes af beskæftigelsesministeren for en periode af tre år. For tre medlemmers vedkommende sker udnævnelsen efter indstilling af henholdsvis Højesterets

præsident, Sø- og Handelsrettens præsident og Arbejdsretten og for to medlemmers vedkommende efter indstilling af henholdsvis arbejdsgiverrepræsentanterne og lønmodtagerrepræsentanterne i repræsentantskabet for Arbejdsmarkedets Tillægspension. Ankenævnet fastsætter selv sin forretningsorden, jf. ATP-lovens § 28, stk. 4.

Ankenævnet for ATP m.m. behandler klager over Arbejdsmarkedets Tillægspensions afgørelser på en række områder. Fælles for disse er, at de angår ordninger, som Arbejdsmarkedets Tillægspension administrerer, herunder Arbejdsgivernes Fond for Udstationerede, FerieKonto og Arbejdsmarkedet Erhvervssygdomssikring.

Det fremgår af samtlige love, der giver klageadgang til Ankenævnet for ATP m.m., at klagen skal være indgivet inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt.

Til § 27

Det foreslås i *stk. 1*, at den arbejdsgiver, der uden rimelig grund undlader at betale tilgodehavende feriemidler efter forslaget § 6, stk. 1 og 2, og §§ 8-9, vil kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov.

Forslagets § 6, stk. 1, vedrører de tilfælde hvor arbejdsgiver ikke har indbetalt de tilgodehavende feriemidler i forbindelse med indberetningen og ikke har tilkendegivet, at denne ønsker at beholde midlerne i virksomheden til de forfalder.

Forslagets § 6, stk. 2, vedrører de tilfælde, hvor fonden har krævet indbetaling af hele arbejdsgiverens udestående, fordi arbejdsgiveren ikke har indberettet oplysninger om tilgodehavende feriemidler i virksomheden.

Det vil være en betingelse for at ifalde ansvar efter bestemmelsen, at betalingskravet er forfaldent, at der er givet påkrav om betaling, og at der ikke foreligger en gyldig grund til at undlade betalingen. En sådan gyldig grund kunne fx være, at arbejdsgiveren har klaget over fondens afgørelse om indbetaling og denne klage af Ankenævnet for ATP m.m. eller domstolene er tillagt opsættende virkning.

Forslagets § 8 indeholder bestemmelser om arbejdsgivernes årlige indbetaling af tilgodehavende feriemidler med henblik på udbetaling til lønmodtagerne.

Forslagets § 9 indeholder bestemmelser om arbejdsgivers indbetaling af tilgodehavende feriemidler til fonden i en række situationer såsom opløsning eller ophør af arbejdsgivers virksomhed eller konkurs.

Det foreslås, at bødeniveauet svarer til den bøde, arbejdsgiveren ville blive idømt, hvis denne uretmæssigt havde tilbageholdt et tilsvarende beløb fra FerieKonto. Straffeniveauet ved overtrædelse af indbetalingspligten til FerieKonto er behandlet i Rigsadvokatens Meddelelse nr. 4/2005 om sanktionen ved manglende indbetaling til Feriekonto. Det fremgår af dennes kapitel 5 om strafpåstande, at en arbejdsgiver ved overtrædelse af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 548 af 24. april 2015 om FerieKonto (FerieKonto-bekendtgørelsen), i 1. gangs tilfælde straffes med en bøde på 1.000 kr. pr. 3-måneders periode, for hvilken der ikke er sket indbetaling, i 2. gangs tilfælde med en bøde på 1.400 kr. pr. 3-måneders periode, for hvilken der ikke er sket indbetaling, og i 3. gangs tilfælde med en bøde på 1.800 kr. pr. 3-måneders periode, for hvilken der ikke er sket indbetaling. Det fremgår endvidere, at bøden i det omfang arbejdsgiveren har opnået en gevinst eller besparelse,

som er væsentligt større end den bøde, som følger af de almindelige bødeniveauer, fastsættes med udgangspunkt i denne gevinst eller besparelse. Heri kan efter retspraksis blandt andet indgå summen af de morarenter, som arbejdsgiveren undgår at ifalde ved helt at undlade indberetning, jf. UfR 2005.470/2Ø.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås i *stk. 2*, at der vil kunne fastsættes bødestraf for overtrædelse af forskrifter udstedt i henhold til loven. Dermed sikres, at det vil være muligt at fastsætte bestemmelser om, at det vil være forbundet med strafansvar for arbejdsgivere og andre, der varetager opgaver i forbindelse med administrationen af tilgodehavende feriemidler, at undlade at opfylde de betalings-, oplysnings-, indberetnings- og dokumentationsforpligtelser, som de måtte blive pålagt med henblik på at sikre en korrekt administration.

Det foreslås endvidere i *stk. 3*, at der vil kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Bestemmelsen indebærer, at der også i regler, som udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes regler om, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 28

Det foreslås i forslaget *stk. 1*, at en lønmodtager, som ønsker at benytte sig af retten efter § 48 a, stk. 3, i lov om ferie, jf. det samtidig fremsatte lovforslag herom, til at afholde op til 8,3 feriedage optjent i 2019 som særlige fondsferiedage med feriebetaling fra fonden, skal indgive ansøgning til fonden herom. Det medfører, at en lønmodtager, der i perioden fra 1. januar 2019 til 31. august 2019 har optjent mindre end 8,3 feriedage, og har optjent ferie i perioden fra 1. september 2019 til 31. december 2019, kan få udbetalt tilgodehavende feriemidler til brug for afholdelse af særlige fondsferiedage. Lønmodtagere, der ansættes 1. september 2019, vil hermed fortsat have mulighed for at afholde betalt ferie fra 1. maj 2020. De vil desuden som følge af det samtidig fremsatte lovforslag til en ny ferielov blive omfattet af regler om samtidighedsferie fra 1. september 2020 og dermed kunne afholde betalt ferie i henhold hertil. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for opgørelse og afholdelse af særlige fondsferiedage. Beskæftigelsesministeren vil ligeledes fastsætte nærmere regler om lønmodtagerens ansøgning, herunder ansøgningsfrist ud fra hensyn til ferieplanlægning for de berørte lønmodtagere, samt fondens administration.

Det bemærkes i den anledning, at der i § 48 a, stk.2, i lov om ferie, jf. det samtidig fremsatte lovforslag herom, foreslås, at feriegodtgørelse, løn under ferie og ferietillæg, som vedrører en lønperiode hen over månedsskiftet august-september 2019 anses for optjent i september 2019. Feriegodtgørelse, løn under ferie og ferietillæg, som vedrører en lønperiode hen over månedsskiftet august- september 2020 anses for optjent i september 2020. Det betyder, at alle indberetninger, som vedrører lønperioder, der slutter i perioden fra og med 1. september 2019 til og med 31. august 2020 således skal indberettes til fonden. Den forslåede bestemmelse er særligt relevant for arbejdsgivere

der har uge- eller 14-dageslønnede ansatte, idet disse arbejdsgivere, såfremt feriegodtgørelsen hen over nævnte periode ikke samlet bliver fremført til lønperiodens slutdato, administrativt vil skulle opsplittes i feriedage med et kr. beløb optjent før 1. september 2019 og feriedage med et kr. beløb optjent efter 1. september 2019.

Det foreslås i forslagets *stk. 2*, at den feriebetaling, som fonden kan udbetale i forbindelse med afholdelse af særlige fondsferiedage, udgør 12,5 pct. af lønindkomsten i optjeningsperioden fra den 1. september 2019 til den 31. december 2019.

Beregning af feriebetaling til særlige fondsferiedage vil ske på baggrund af oplysninger i indkomst, FerieKonto, ATP m.v. Der vil i forhold til fastlæggelse af beregning af beløbet blive taget udgangspunkt i forslagets § 2 om opgørelse af tilgodehavende feriemidler. Hvis fondsferiedagene træder i stedet for feriegodtgørelse under FerieKontosystemet, eller feriegodtgørelse fra en feriekasse, vil udbetalingen være skattefri, jf. *stk. 5*, hvilket betyder, at der vil skulle foretages en korrektion af den beregnede feriebetaling, som umiddelbart er et bruttobeløb. Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om beregningen af feriebetalingen knyttet til fondsferiedage, herunder om denne korrektion.

I forslagets *stk. 3* foreslås det, at udbetaling efter forslaget *stk. 2* skal fratrækkes lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler mod fonden efter forslagets § 12. Fonden skal forud for underretningen af lønmodtageren efter forslagets § 4, *stk. 1*, undersøge, om lønmodtageren har fået udbetalt feriebetaling efter forslagets *stk. 2*, som skal fratrækkes ved opgørelsen af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler. Lønmodtagere, der har fået udbetalt tilgodehavende feriemidler efter denne bestemmelse, vil hermed have en forholdsmæssig mindre andel af den samlede formue i fonden, da de udbetalte tilgodehavende feriemidler vil være fratrukket opgørelsen af lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler.

Det foreslås i forslagets *stk. 4*, at udbetaling efter forslagets *stk. 2* og fradrag efter forslagets *stk. 3* er uden betydning for arbejdsgiverens pligt til indberetning, opgørelse og betaling af tilgodehavende feriemidler vedrørende den pågældende lønmodtager. Hermed ses der ved opgørelsen af, hvad arbejdsgiveren skal indbetale til fonden, bort fra det efter forslagets *stk. 2* foretagne fradrag i, hvad lønmodtageren har krav på at få udbetalt.

Det foreslås i *stk. 5*, at udbetalingen af fondsferiedage vil skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang feriebetalingen træder i stedet for ferie med løn eller feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser. Hvis fondsferiedagene træder i stedet for feriegodtgørelse under FerieKontosystemet eller feriegodtgørelse fra en feriekasse, vil udbetalingen derimod være skattefri. Udbetalingen af fondsferiedage undergives således den samme skattemæssige behandling som udbetalinger fra fonden i forbindelse med lønmodtagerens afgang fra arbejdsmarkedet.

Endelig foreslås det, at skattepligtige udbetalinger af fondsferiedage vil skulle henregnes til A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43. Fonden vil således med udgangspunkt i lønmodtagerens skattekort skulle beregne og indeholde A-skat i forbindelse med skattepligtige udbetalinger af fondsferiedage. Der skal desuden betales arbejdsmarkedsbidrag af de skattepligtige udbetalinger, svarende til at skattepligtige udbetalinger fra fonden i øvrigt er arbejdsmarkedsbidragspligtige, jf. forslagets § 34.

Arbejdsmarkedsbidraget opgøres og indeholdes af fonden efter de samme regler for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag, der foreslås for så vidt angår ordinære arbejdsmarkedsbidragspligtige udbetalinger fra fonden i forbindelse med lønmodtagerens afgang fra arbejdsmarkedet, jf. kildeskattelovens § 49 B, jf. lovforslagets § 36, nr. 3.

Til § 29

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Dermed vil loven træde i kraft samtidig med, at perioden for ferieåret for en del af de feriemidler, som arbejdsgiverne forpligtes til at foretage opgørelse og indberetning af som tilgodehavende feriemidler, jf. § 48, stk. 2, i det samtidig fremsatte forslag til ferielov, påbegyndes. Det bemærkes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension og fonden vil kunne foretage fornødne forberedelseshandlinger forud for det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt.

Til § 30

Til nr. 1

Det foreslås, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond vil skulle drive Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler. Forslaget er en konsekvens af, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond, som følge af forslaget til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler, får til opgave at drive den foreslåede fond, jf. forslaget § 1, stk. 2.

Forslaget indebærer, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler oprettes som en særskilt økonomisk enhed i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, der forestår midlernes indbetaling, forvaltning og udbetaling, jf. nærværende forslag om Lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Feriemidlerne vil skulle holdes adskilt fra Lønmodtagernes Dyrtingsfonds øvrige midler, som omvendt ikke hæfter for resultatet af forvaltningen af feriemidlerne.

Der vil således være tale om to grupper af berettigede lønmodtagere i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, nemlig dels de berettigede lønmodtagere efter § 1 stk. 1 i Lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond og dels de berettigede lønmodtagere efter Lov om Tilgodehavende Feriemidler, som foreslås tilføjet i et nyt stk. 2. Ved midlernes placering skal der tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højest muligt afkast for de to grupper hver for sig.

Dette betyder, at Lønmodtagernes Dyrtingsfonds bestyrelse og direktion, som disse er udpeget efter reglerne i Lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfonds kapitel 3, vil være de overordnet ansvarlige for at drive fonden i overensstemmelse med dennes formål. Lønmodtagernes Dyrtingsfond vil skulle forvalte de tilgodehavende feriemidler efter reglerne i Lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond kapitel 3, 4 og 5, således at de berettigede lønmodtageres interesser varetages bedst muligt.

Som det fremgår af forslaget § 19, vil ATP skulle yde teknisk og administrativ bistand til driften af fonden. Lønmodtagernes Dyrtingsfonds ledelse, vil skulle indgå administrationsaftale med Arbejdsmarkedets Tillægspension om teknisk og administrativ bistand.

Forvaltningen af Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler vil være en del af den offentlige forvaltning og dermed omfattet af offentlighedsloven, forvaltningsloven m.v., på samme måde som Lønmodtagernes Dyrtingsfond er det.

Finanstilsynets tilsyn med Lønmodtagernes Dyrtingsfond vil også gælde forvaltningen af de tilgodehavende feriemidler.

For en nærmere beskrivelse af Lønmodtagernes Dyrtingsfonds drift og administration af Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler henvises i øvrigt til lovforslagets §§ 1, 18 og 19.

Til § 31

Til nr. 1 (ny overskrift)

Som en konsekvens af, at der foreslås indsat nye bestemmelser om krav på tilgodehavende feriemidler, jf. forslaget § 31, nr. 4, indsættes en ny overskrift før LG-lovens § 1 af hensyn til et struktureret overblik. Den foreslåede ændring sker endvidere for at afgrænse de bestemmelser, der alene finder anvendelse for lønmodtageres krav hos Lønmodtagernes Garantifond over for Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav hos Lønmodtagernes Garantifond.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 4)

Muligheden for, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler kan få dækning for tilgodehavende feriemidler er ny og foreslås indført i sammenhæng med forslag til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Der findes således ikke lovgivning herom.

Efter de gældende regler i § 1, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Garantifond (LG-loven) sikrer fonden lønmodtageres krav på løn m.v. i tilfælde af konkurs, arbejdsgivers død, såfremt der træffes afgørende om insolvensbehandling eller boet slutes ved boudlæg uden skiftebehandling, ved virksomhedens ophør, såfremt det godtgøres, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet, eller under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 1, stk. 4. Det foreslås heri, at Lønmodtagernes Garantifond skal sikre Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav på tilgodehavende feriemidler efter §§ 8 a-8 d. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 31, nr. 4.

Til nr. 3 (ny overskrift)

Som en konsekvens af, at der foreslås indsat nye bestemmelser om krav på tilgodehavende feriemidler, jf. forslaget § 31, nr. 4, indsættes en ny overskrift før § 2 af hensyn til et struktureret overblik. Den foreslåede ændring sker endvidere for at afgrænse de bestemmelser, der alene finder anvendelse for lønmodtageres krav hos Lønmodtagernes Garantifond over for Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav hos Lønmodtagernes Garantifond.

Til nr. 4 (ny overskrift og nye §§ 8 a-8 d)

Som en konsekvens af, at der foreslås indsat nye bestemmelser om krav på tilgodehavende feriemidler, indsættes en ny overskrift før § 9 af hensyn til et struktureret overblik. Den foreslåede ændring sker endvidere for at afgrænse de bestemmelser, der alene finder anvendelse for lønmodtageres krav hos Lønmodtagernes Garantifond over for Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav hos Lønmodtagernes Garantifond.

Muligheden for, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler kan opnå dækning for tilgodehavende feriemidler hos Lønmodtagernes Garantifond er ny og en følge af det samtidig fremsatte lovforslag om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Efter de gældende regler i LG-lovens § 1, stk. 1, sikrer Lønmodtagernes Garantifond lønmodtageres krav på løn m.v. i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs, død (såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling eller boet slutes ved boudlæg uden skiftebehandling), ved virksomhedens ophør (såfremt det godtgøres, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet) eller under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås som noget nyt i § 8 a, stk. 1, at Lønmodtagernes Garantifond skal sikre Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav på tilgodehavende feriemidler i tilfælde, hvor et krav ikke er indbetalt til fonden efter forfald i henhold til § 3, stk. 5, § 5, 2. pkt., og § 10, i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Forslaget indebærer, at Lønmodtagernes Garantifond skal dække Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav på tilgodehavende feriemidler i tilfælde, hvor et krav ikke er indbetalt til fonden efter forfald i henhold til den foreslåede § 3, stk. 5, § 5, 2. pkt., og § 10, i det samtidig affattede forslag til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Det vil blandt andet være tilfældet, hvor arbejdsgivers virksomhed opløses, arbejdsgivers virksomhed ophører eller arbejdsgiver opgiver den tilknytning til Danmark, som udløste de registrerede krav på tilgodehavende feriebetaling, og i øvrigt ved arbejdsgivers konkurs eller arbejdsgivers død, såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling, eller boet slutes ved boudlæg uden skiftebehandling.

Forslaget indebærer desuden, at Lønmodtagernes Garantifond skal dække Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav på tilgodehavende feriemidler i tilfælde, hvor en arbejdsgiver ikke har indbetalt forfaldne tilgodehavende feriemidler i forbindelse med afvikling af sine aktiviteter.

Der henvises til det samtidig affattede forslag til § 9, stk. 1, i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Herudover vil Lønmodtagernes Garantifond skulle dække i tilfælde, hvor Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler træffer afgørelse om, at arbejdsgiveren skal foretage indbetaling af tilgodehavende feriemidler inden for en frist på fire uger, under henvisning til undladelse af at manglende indberetning, jf. den foreslåede § 3, stk. 1, i det samtidig affattede forslag til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler, eller bekræftelse, jf. den foreslåede § 6, stk. 2, i det samtidig affattede forslag til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende

feriemidler. Tilsvarende gælder afgørelse om indbetaling inden fire uger i henhold til § 5, 2. pkt., i det samtidig fremsatte forslag til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Det bemærkes, at med den foreslåede ændring vil beskæftigelsesministerens hjemmel til at fastsætte nærmere regler om anmeldelse af krav over for fonden, dokumentation, fondens behandling af krav samt udbetaling fra fonden, jf. den gældende LG-lovs § 10, ligeledes finde anvendelse for krav på tilgodehavende feriemidler.

Efter de gældende regler i LG-lovens § 1, stk. 2, sikrer Lønmodtagernes Garantifond lønmodtageres krav på løn m.v. i forhold til virksomheder, der virker i flere medlemsstater inden for EU og EØS i de situationer, der er oplyst i LG-lovens § 1, stk. 2, nr. 1 og 2. Det vil sige, at Lønmodtagernes Garantifond sikrer krav på løn m.v., såfremt lønmodtageren sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde i Danmark, og virksomheden kan anses for insolvent. Bestemmelsen udmønter artikel 9 i EU-direktiv 2008/94/EF.

Efter de gældende regler i LG-lovens § 2, stk. 1, omfatter garantien hos Lønmodtagernes Garantifond krav på løn og andet vederlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet samt feriegodtgørelse. Garantien omfatter dog ikke den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat eller i forbindelse med lønindeholdelse efter kildeskattelovens § 73.

Som konsekvens af forslaget § 31, nr. 2, hvorefter Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler kan opnå dækning for tilgodehavende feriemidler hos Lønmodtagernes Garantifond, foreslås det, at den gældende garanti for dækning udvides til også at omfatte tilgodehavende feriemidler.

Det foreslås derfor i § 8 a, stk. 2, at garantien omfatter krav på tilgodehavende feriemidler med indeksering efter den foreslåede § 7 i det samtidig affattede forslag til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Det foreslås endvidere, at garantien omfatter forfaldne gebyrer efter de foreslåede § 3, stk. 5, og § 10, i det samtidig affattede forslag til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Dermed vil garantien omfatte tilgodehavende feriemidler, hvorved forstås Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav på feriebetaling opgjort efter den foreslåede § 2 i det samtidig affattede forslag til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Herudover vil garantien omfatte den årlige indeksering af de tilgodehavende feriemidler, som arbejdsgiveren vælger at beholde i virksomheden, jf. den foreslåede § 7 i det samtidig affattede forslag til lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Dækningen ydes, uanset hvor disse krav er optjent.

Det foreslås yderligere, at garantien ikke skal omfatte, hvad der svarer til en fast afgift på 38 pct. Baggrunden herfor er, at Lønmodtagernes Garantifond alene skal dække kravet på de tilgodehavende feriemidler efter skat, mens SKAT vil skulle opkræve skattedelen af kravet på de tilgodehavende feriemidler. Det giver imidlertid ikke skatteteknisk mening at beskatte med

lønmodtagerens individuelle trækprocent på dækningstidspunktet. Når Lønmodtagernes Garantifond skal dække fondens krav, foreslås det, at der sker beskatning efter en model, hvorefter der i tilfælde, hvor Lønmodtagernes Garantifond dækker fondens krav, beregnes en fast afgift på 38 pct. Det giver alle lønmodtagere en ensartet behandling og sikrer, at der ikke sker nogen påvirkning af den pågældende lønmodtagers skattegrundlag i det pågældende år. Der sker således indbetaling til fonden fra Lønmodtagernes Garantifond af lønmodtagerens nettotilgodehavende efter afgift, dvs. 62 pct. af lønkravet, og der skal ikke ske indkomstbeskatning ved udbetaling fra fonden til sin tid af et sådant nettotilgodehavende med forrentning til lønmodtageren. Ved indbetaling af nettokravet til fonden foretager Lønmodtagernes Garantifond afgiftsberigtigelse, således at afgiftskravet mod arbejdsgiveren overgår til SKAT.

Afgiftsprocenten foreslås at skulle være 38, Afgiftssatsen svarer omtrent til trækprocenten (uden arbejdsmarkedsbidrag) for en skatteyder i en kommune med en landsgennemsnitlig kommune- og kirkeskat, der herudover betaler bundskat og sundhedsbidrag, men ikke topskat af indkomsten.

Det fremgår af Ferielovsudvalgets betænkning, at de 38 pct. er den endelige afregning af skatten, og at de resterende 62 pct. skal indbetales til fonden. Det har i den forbindelse været den fælles forståelse i udvalget, at det bl.a. indebærer, at der ikke skal betales arbejdsmarkedsbidrag af beløbet. Når lønmodtagerens tilgodehavende til sin tid bliver udbetalt til lønmodtageren, inkl. tilvæksten i tilgodehavendet hidrørende fra lønindeksring og afkastet i fonden, bliver der således ikke beregnet AM-bidrag af udbetalingen, og udbetalingen er i øvrigt skattefri, jf. forslaget § 33, nr. 1.

I de gældende regler i LG-lovens § 2, stk. 1, omfatter garantien hos Lønmodtagernes Garantifond ikke den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat eller i forbindelse med lønindeholdelse efter kildeskattelovens § 73. Det indebærer, at Lønmodtagernes Garantifond ikke dækker SKAT's krav på kildeskat af tilgodehavende feriemidler. Samme princip videreføres her.

Forslaget indebærer, at Lønmodtagernes Garantifond foretager et fradrag for afgiften og indbetaler nettobeløbet til fonden. Lønmodtageren har herefter et nettokrav, dvs. et krav, som ikke er undergivet indkomstbeskatning ved udbetaling. SKAT har et krav mod arbejdsgiveren, som skal kunne inddrives som andre skattekrav.

Som konsekvens af forslaget § 32, nr. 1, hvorefter krav på tilgodehavende feriemidler indsættes som et nyt punkt i konkurslovens § 95, stk. 1, og for at sikre Lønmodtagernes Garantifonds dækning af Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav i konkursboet, foreslås det, at garantien i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs, død (såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling eller boet sluttes ved boudlæg uden skiftebehandling) eller ved virksomhedens ophør (såfremt det godtgøres, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet,

når det er forfaldet til betaling) forudsætter, at kravet er eller i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 6, om tilgodehavende feriemidler.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 32, nr. 1.

Muligheden for, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler kan opnå dækning for tilgodehavende feriemidler hos Lønmodtagernes Garantifond er ny og en følge af det samtidig fremsatte lovforslag om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Efter gældende regler foretager fonden udbetaling af lønmodtagers krav, når kravet er anmeldt og dokumenteret over for fonden. Det er en betingelse, at kravet er forfaldet.

Som en konsekvens af forslaget § 31, nr. 2, hvorefter Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler kan opnå dækning for tilgodehavende feriemidler hos Lønmodtagernes Garantifond, foreslås det i § 8 b, stk. 1, at Lønmodtagernes Garantifond på tilsvarende måde som for lønmodtagerkrav foretager udbetaling til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, når kravet er anmeldt og dokumenteret over for Lønmodtagernes Garantifond. Såfremt kun en del af kravet er dokumenteret, vil fonden alene kunne foretage udbetaling af den dokumenterede del af kravet, og vil skulle anmode om yderligere dokumentation for restkravet.

Muligheden for, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler kan opnå dækning for tilgodehavende feriemidler hos Lønmodtagernes Garantifond er ny og en følge af det samtidig fremsatte lovforslag om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Efter gældende regler indtræder Lønmodtagernes Garantifond i lønmodtagerens krav mod arbejdsgiveren.

Som konsekvens af forslaget § 31, nr. 2, hvorefter Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler kan opnå dækning for tilgodehavende feriemidler hos Lønmodtagernes Garantifond, foreslås det i § 8 c, stk. 1, at Lønmodtagernes Garantifond tillige indtræder i Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav mod arbejdsgiver.

Forslaget indebærer, at Lønmodtagernes Garantifond indtræder i Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers privilegium og kan indgive konkursbegæring. Arbejdsgiveren eller hans bo kan over for Lønmodtagernes Garantifond fremsætte de indsigelser og modkrav, som arbejdsgiveren havde over for Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler.

Det foreslås i § 8 c, stk. 2, at krav jf. forslaget til 8 c, stk. 1, skal være påtegnet af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis dette er en forudsætning for, at kravet er eksigibelt i et andre EU- og EØS-lande. Det betyder, at disse krav skal være påtegnet af Styrelsen af Arbejdsmarked og Rekruttering som officielt bekræftet dokument.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering bliver derved kompetent myndighed i denne henseende og bekræfter således dokumentets ægthed. Det følger videre af kompetencen til påtegning, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering efter anmodning fra fonden kan udstede en attest til brug for tvangsinddrivelse i et andet EU-land, jf. forordningens artikel 57 og § 1, stk. 3,

i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 424 af 8. maj 2007 om visse spørgsmål vedrørende gennemførelse af parallelaftale om Bruxelles I-forordningen. Den attest, der anvendes, er optrykt som bilag II til Bruxelles I-forordningen.

Det foreslås i § 8 c, stk. 3, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden og vilkårene for indbetaling af garantimidler, gebyr for mangelfuld betaling, omkostninger forbundet med inddrivelse og mulighederne for henstand og eftergivelse af sådanne krav mod arbejdsgiveren og dennes bo samt fremgangsmåden ved opkrævning af garantimidler.

Forslaget betyder, at Lønmodtagernes Garantifond vil skulle inddrive kravet, hvis arbejdsgiveren ikke indbetaler en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler i henhold til en afgørelse truffet af Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler.

Det bemærkes, at Lønmodtagernes Garantifond først vil skulle forsøge inddrivelse i Danmark, herunder fx ved inkasso eller udlægsforretning. Kan der ikke ske inddrivelse i Danmark, vil inddrivelsesprocessen fortsætte i udlandet på den mest hensigtsmæssige måde. Dette forventes som oftest at ske ved brug af advokat i virksomhedens etableringsland.

Inddrivelse i udlandet vil skulle ske i overensstemmelse med bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen, som gælder for Danmark i medfør af lov nr. 1563 af 20. december 2006 om Bruxelles I-forordningen, som ændret ved lov nr. 518 af 28. maj 2013. Se hertil forslaget til affattelse af § 8 c, stk. 2, i forslagets § 31, nr. 4.

Det foreslås i § 8 c, stk. 4, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats med tillæg på 5,75 pct. Som referencesats anvendes Nationalbankens officielle udlånsrente fastsat 1. januar og 1. juli det pågældende år. Renten vil skulle beregnes fra tidspunktet for Lønmodtagernes Garantifonds indbetaling til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, til arbejdsgiveren foretager indbetaling til Lønmodtagernes Garantifond. Den maksimale løbetid for en afdragsordning, der fastsættes med hjemmel i stk. 3, vil være 3 år.

Det foreslås i § 8 c, stk. 5, at der er udpantningsret for krav på tilgodehavende feriemidler hos arbejdsgiver.

Muligheden for, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler kan opnå dækning for tilgodehavende feriemidler hos Lønmodtagernes Garantifond er ny og en følge af det samtidig affattede forslag om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Lønmodtagernes Garantifond vil kunne foretage udlæg hos arbejdsgiveren på grundlag af Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers opkrævning, og at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler således ikke først skal opnå dom for sit krav.

Til nr. 5 (ny overskrift)

Som en konsekvens af, at der foreslås indsat nye bestemmelser om krav på tilgodehavende feriemidler, jf. forslaget § 31, nr. 4, indsættes en ny overskrift før den gældende LG-lovs § 9 af hensyn til et struktureret overblik. Den foreslåede ændring sker endvidere for at afgrænse de bestemmelser, der alene finder anvendelse for lønmodtageres krav hos Lønmodtagernes Garantifond over for Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav hos Lønmodtagernes Garantifond.

Til nr. 6 (ny overskrift og ny § 9 a)

Som en konsekvens af, at der foreslås indsat nye bestemmelser om krav på tilgodehavende feriemidler, jf. forslaget § 31, nr. 4, indsættes en ny overskrift før den gældende LG-lovs § 10 af hensyn til et struktureret overblik. Den foreslåede ændring sker endvidere for at afgrænse de bestemmelser, der alene finder anvendelse for lønmodtageres krav hos Lønmodtagernes Garantifond over for Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav hos Lønmodtagernes Garantifond.

Efter de gældende regler i LG-lovens § 9 finansieres Lønmodtagernes Garantifond af private arbejdsgivere ved et finansieringsbidrag.

Med henvisning til betænkningens kapitel 16 om overgangsordning foreslås det, at staten hvert år i perioden 2020-2078 betaler et beløb til delvis dækning af udgifter i Lønmodtagernes Garantifond. Formålet er at bidrage til at dække de merudgifter, som Lønmodtagernes Garantifond vil få som følge af dækning af tilgodehavende feriemidler efter nærværende lovforslag, som led i en kompensering af arbejdsgivernes tab som følge af overgangen til en ny ferieordning i det samtidig fremsatte forslag til lov om ferie med den heraf følgende forbedring af de offentlige finanser.

Til nr. 7 (ny overskrift)

Som en konsekvens af, at der foreslås indsat nye bestemmelser om krav på tilgodehavende feriemidler, jf. forslaget § 31, nr. 4, indsættes en ny overskrift før den gældende LG-lovs § 14 af hensyn til et struktureret overblik. Den foreslåede ændring sker endvidere for at afgrænse de bestemmelser, der alene finder anvendelse for lønmodtageres krav hos Lønmodtagernes Garantifond over for Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav hos Lønmodtagernes Garantifond.

Til § 32

Til nr. 1 (§ 95, stk. 1)

Efter gældende ret i konkursloven dækkes krav mod et konkursbo efter en særlig rækkefølge (privilegium). Efter gældende ret omfatter privilegiet i konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-4, krav på løn m.v., krav på erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, krav på godtgørelse og krav på feriegodtgørelse.

I og med det foreslås i § 31, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler kan opnå dækning for tilgodehavende feriemidler hos Lønmodtagernes Garantifond, foreslås det at gøre

dette krav privilegeret i konkursloven. Det vil derfor være Lønmodtagernes Garantifond, der i praksis gør privilegiet gældende over for boet.

Ferielovsudvalget har ved brev af 31. maj 2017 anmodet Konkursrådet om en udtalelse om Ferielovsudvalgets overvejelser om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond og konkursloven i anledning af overgangen til samtidighedsferie. Konkursrådet har i brev af 20. juni 2017 blandt andet udtalt, at:

”Selv om tilgodehavende feriemidler formentlig må anses som omfattet af lønprivilegiet, jf. konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 4, finder Konkursrådet det alligevel hensigtsmæssigt for at undgå usikkerhed, at der indføres eksplicit hjemmel hertil i konkursloven.

Konkursrådet er således enig med Ferielovsudvalget i, at der for at sikre, at fondens krav mod arbejdsgiveren tillægges lønprivilegium i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs, bør indsættes et nyt nr. 6 i konkurslovens § 95, stk. 1.

[...] Konkursrådet har med tilfredshed noteret sig, at Ferielovsudvalget foreslår, at personkredsen, hvis tilgodehavende feriemidler skal have lønprivilegium, afgrænses på samme måde som personkredsen, der efter gældende ret er tillagt lønprivilegium.

[...] Konkursrådet skal i forlængelse heraf gøre opmærksom på, at den foreslåede ordning efter rådets opfattelse vil medføre, at der i en årrække især i starten efter indførelsen af samtidighedsferie vil være mindre dækning til simple fordringshavere i et konkursbo. Det skyldes, at der vil være et større antal krav omfattet af konkurslovens § 95.

[...] Konkursrådet skal gøre opmærksom på, at den foreslåede ordning kan give anledning til misbrug, da der er risiko for, at der foretages indberetning af krav, hvor reelle ansættelsesforhold ikke har eksisteret, eller hvor de indberettede krav overstiger de reelle krav. [...]

Konkursrådet skal derfor henstille til, at det sikres, at der dels gennemføres en effektiv kontrol af, at de indberettede tilgodehavender til fonden hidrører fra reelle ansættelsesforhold, dels at den modtagne dokumentation for de indberettede krav stilles til rådighed for konkursboerne.”

Det foreslås derfor, at der i konkurslovens § 95, stk. 1, indføres en mulighed for dækning af Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers dækning af krav på tilgodehavende feriemidler.

Det bemærkes, at der i § 3, stk. 4, i den samtidig affattede lov om administration og forvaltning af tilgodehavende feriemidler er en bestemmelse om, at fonden kan afvise en indberetning af tilgodehavende feriemidler fra arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren ikke ved påkrav kan dokumentere, at de tilgodehavende feriemidler er opgjort i overensstemmelse med betingelserne for indberetning.

Bestemmelsen indebærer, at hvis fonden bliver opmærksom på, at en indberetning har til formål at misbruge eller omgå fonden, vil fonden kunne afvise den pågældende indberetning. Formålet

hermed er at mindske risikoen for, at der sker omgåelse ved fremsættelse af krav på tilgodehavende feriemidler, som vil kunne betyde, at der sker uretmæssige udbetalinger fra fonden. Det bemærkes i den anledning, at handlinger, der har til formål at misbruge eller omgå fonden, efter omstændighederne vil kunne være strafbare efter straffeloven.

Det bemærkes endvidere, at afvisning af en indberetning vil kunne ske på et hvilket som helst tidspunkt, hvor fonden måtte blive opmærksom på, at en indberetning har til formål at misbruge eller omgå fonden. Afvisning er således ikke afhængig af, at den ville skulle ske i forbindelse med selve indberetningen fra arbejdsgiver.

Der foreslås endvidere en bemyndigelsesbestemmelse i § 3, stk. 5, som giver beskæftigelsesministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om blandt andet indberetningen, herunder om dens indhold og form samt muligheden for at afvise en indberetning. Der vil således blive fastsat nærmere retningslinjer for kontrol af indberetningerne.

Desuden fremgår der en række muligheder efter forslaget til § 20 i den samtidig affattede lov om administration og forvaltning af tilgodehavende feriemidler til, at fonden kan indhente og behandle oplysninger om lønmodtagere og arbejdsgivere til brug for administration af og kontrol med overholdelsen af denne lov, herunder foretage registersamkøring.

Det vil indebære, at arbejdsgivere, lønmodtagere, faglige organisationer og a-kasser efter anmodning skal give fonden alle oplysninger, der er nødvendige for fondens administration og kontrol efter den samtidig affattede lov om administration og forvaltning af tilgodehavende feriemidler.

Fonden vil til brug for administration af og kontrol med den samtidig affattede lov om administration og forvaltning af tilgodehavende feriemidler endvidere få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret. Denne adgang omfatter alle oplysninger om indkomst, herunder modtagelse af offentlige ydelser, løn- og ansættelsesperiode og ferie m.v.

Fonden vil tillige kunne indhente nødvendige person- og virksomhedsoplysninger fra andre offentlige myndigheder i elektronisk form til brug for administration og kontrol, herunder fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Desuden kan fonden til brug for administration af denne lov foretage registersamkøring i kontroløjemed af data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af den foreslåede § 20 i den samtidig affattede lov om administration og forvaltning af tilgodehavende feriemidler.

Der er således taget højde for vigtigheden af kontrollen med, at de indberettede tilgodehavender til fonden hidrører fra reelle ansættelsesforhold.

Det bemærkes desuden, at der ikke er noget til hinder for, at fonden stiller den modtagne dokumentation for de indberettede krav til rådighed for konkursboerne. Det vil ske i forbindelse med Lønmodtagernes Garantifonds inddrivelse af forfaldne krav.

Til § 33

Til nr. 1 og 2

Lønmodtagere med ret til ferie med løn beskattes efter gældende ret af ferielønnen, når ferien afholdes. På dette tidspunkt indeholder arbejdsgiveren A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af ferielønnen.

Lønmodtagere, der modtager feriegodtgørelse, er efter gældende ret skattepligtige af feriegodtgørelsen allerede i optjeningsåret. Det gælder både feriegodtgørelse, der indbetales til FerieKonto, feriegodtgørelse, der indbetales til feriekasser, og feriegodtgørelse i ferieordninger uden feriekasser. Arbejdsgiveren indeholder A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af feriegodtgørelsen i optjeningsåret.

På tidspunktet for overgang til en ny ferieordning den 1. september 2020 vil den enkelte arbejdsgiver skulle opgøre det skyldige beløb for hver enkelt af arbejdsgiverens ansatte for perioden fra den 1. september 2019 til den 31. august 2020, jf. forslagens § 2. Der skal ske opgørelse af de skyldige beløb for både ansatte med løn under ferie og for ansatte med feriegodtgørelse.

For lønmodtagere med ret til ferie med løn og lønmodtagere med feriegodtgørelse i ferieordninger uden feriekasser foreslås det i forslagens § 6, at arbejdsgiveren indbetaler de tilgodehavende feriemidler til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, medmindre arbejdsgiveren ønsker at beholde feriemidlerne i virksomheden.

Det foreslås, at arbejdsgiverens indbetaling til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler ikke medregnes til lønmodtagerens skattepligtige indkomst, jf. forslaget til ny § 19, stk. 5, i pensionsbeskatningsloven. Indbetalingen behandles i denne henseende på samme måde som arbejdsgiverindbetalinger til ansattes pensionsordninger.

Det foreslås, jf. forslaget til ny § 14 B, stk. 1, 1. pkt., i pensionsbeskatningsloven, at beskatningen af lønmodtagerens tilgodehavende med tillæg af årlige reguleringer sker, når det til sin tid udbetales til lønmodtageren fra Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, jf. forslagens § 15. Der vil desuden skulle betales arbejdsmarkedsbidrag af udbetalingen, jf. forslagens § 35.

For lønmodtagere med feriegodtgørelse hos FerieKonto og i en feriekasse foreslås det i forslagens § 5, at FerieKonto og feriekasserne indbetaler de tilgodehavende feriemidler til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler. Feriemidlerne vil allerede på dette tidspunkt være beskattet, jf. ovenfor. Der er således tale om nettomidler. Det foreslås, jf. forslaget til ny § 14 B, stk. 1, 2. pkt., i pensionsbeskatningsloven, at udbetaling af disse midler ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Der vil heller ikke skulle betales arbejdsmarkedsbidrag af udbetalingen, idet der allerede er betalt arbejdsmarkedsbidrag i forbindelse med arbejdsgiverens indbetaling til FerieKonto eller feriekasse.

Samlet set opnås således, at lønmodtagere med ret til ferie med løn samt lønmodtagere med feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser først beskattes af deres tilgodehavende feriemidler, når de forlader arbejdsmarkedet mv., mens lønmodtagere med feriegodtgørelse hos FerieKonto og i en feriekasse beskattes på optjeningstidspunktet, jf. gældende ret, men til gengæld får tilgodehavende feriemidler udbetalt skattefrit, når de forlader arbejdsmarkedet mv.

Dermed opnås den størst mulige ligestilling mellem lønmodtagere med bruttotilgodehavender og lønmodtagere med nettotilgodehavender. For personer, hvor skattesatsen er den samme på tidspunktet for overgangen til samtidighedsferie, henholdsvis på pensioneringstidspunktet, vil det udbetalte beløb være det samme for brutto- såvel som for nettomodtagere.

Det bemærkes, at der med den foreslåede beskatningsmodel ikke er samtidighed mellem beskatningen af lønmodtagerne og arbejdsgivernes fradrag for ferietilgodehavendet.

Efter gældende ret er udgangspunktet, at lønomkostninger fradrages, når de afholdes. Der har imidlertid udviklet sig en fast praksis, hvorefter der er fradrag for stigninger i arbejdsgivers forpligtelse til at betale løn under ferie. Et fald i forpligtelsen skal indtægtsføres. Der vil herefter være fradrag for det samlede beløb, der ved årets udløb er optjent af de medarbejdere, der på statustidspunktet er ansat med ret til løn under ferie. De arbejdsgivere, der har valgt at anvende det skatteretlige udgangspunkt vil først kunne fratække udgiften, når ferielønnen faktisk betales, men det står den enkelte arbejdsgiver frit at vælge det andet princip og dermed fremrykke fradraget. Dette valg er bindende for alle efterfølgende år. Har en arbejdsgiver valgt at fratække ferielønnen i optjeningsåret, vil den pågældende ikke på et senere tidspunkt kunne vente med at fratække ferielønnen, til den udbetales.

Ved overgangen til samtidighedsferie vil arbejdsgiverne - der har valgt at foretage fradrag på optjeningstidspunktet - på tidspunktet for overgang til samtidighedsferie have fradragsret ikke kun for indbetalt feriegodtgørelse til FerieKonto og til en privat feriekasse, og for indbetalt ferietilgodehavende til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, jf. forslaget § 6, men også for tilgodehavende feriemidler, som arbejdsgiveren ønsker at beholde indtil lønmodtagerens afgang fra arbejdsmarkedet m.v. De pågældende arbejdsgivere, der har ønsket at beholde ferietilgodehavendet, vil desuden løbende have fradragsret for den indeksering af tilgodehavendet, der sker efter forslaget § 7.

Arbejdsgivere, der har valgt først at fratække ferielønnen på udbetalingstidspunktet, vil i overensstemmelse med det skatteretlige udgangspunkt først kunne fratække det opgjorte tilgodehavende, inkl. indeksering, når beløbet til sin tid overføres til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler.

Det er vurderingen, at de fleste større arbejdsgivere allerede i dag foretager fradrag på det tidligst mulige tidspunkt, nemlig i takt med at forpligtelsen opstår (lønmodtagerens optjening). Det er forventningen, at arbejdsgivere, der i dag først foretager fradrag, når ferielønnen udbetales, senest i

overgangsåret til samtidighedsferie vil vælge at overgå til at foretage fradrag på optjeningstidspunktet.

Der vil være lønmodtagere, som får deres krav på tilgodehavende feriemidler dækket af Lønmodtagernes Garantifond, jf. forslag til § 8 a i forslaget § 31, nr. 4.

Når Lønmodtagernes Garantifond efter gældende regler dækker lønmodtageres løn i konkurssituationer, betaler Lønmodtagernes Garantifond alene lønmodtagers nettokrav efter skat til lønmodtageren. Beregnet A-skat og AM-bidrag indberettes af Lønmodtagernes Garantifond til SKAT, som godskriver lønmodtageren de indberettede beløb, jf. kildeskattelovens § 83. Lønmodtagernes Garantifond anmelder herefter SKATs krav på A-skat og AM-bidrag i arbejdsgivers konkursbo. Lønkravet vil blive modregnet i eventuelle indkomstafhængige offentlige ydelser, som lønmodtageren måtte modtage.

Det er foreslået, at Lønmodtagernes Garantifond sikrer Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav på tilgodehavende feriemidler, i det omfang at arbejdsgiveren går konkurs mv., jf. forslag til § 8 a i forslaget § 31, nr. 4. Der er tale om den situation, hvor en arbejdsgiver har valgt at beholde feriemidlerne i virksomheden, jf. forslaget § 6, går konkurs mv. Her indbetaler Lønmodtagernes Garantifond lønmodtagernes krav til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, jf. forslaget til § 8 b, i forslaget § 31, nr. 4.

Der vil være tale om en indbetaling af nettomidler, idet Lønmodtagernes Garantifond ikke dækker den udestående indkomstskat. Det følger af forslaget til § 8 b, i forslaget § 31, nr. 4.

Det foreslås at sikre, at personer, hvis tilgodehavende feriemidler indbetales til fonden af Lønmodtagernes Garantifond, ikke bliver modregnet i eventuelle indkomstafhængige offentlige ydelser. Dermed varetages hensynet til, at lønmodtageren først vil modtage en udbetaling af ferietilgodehavendet ved pensionering m.v., og dermed ikke reelt har indtægten i det år, hvor beløbet indbetales til fonden.

Det foreslås således i forslaget til ny § 14 B, stk. 2, i pensionsbeskatningsloven, at krav på tilgodehavende feriemidler, som Lønmodtagernes Garantifond indbetaler til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler efter forslaget til § 8 b, i forslaget § 31, nr. 4, ikke medregnes til lønmodtagerens skattepligtige indkomst. Derimod pålægges arbejdsgiveren i denne situation en afgift på 38 pct. Denne skattesats svarer omtrent til trækprocenten (efter arbejdsmarkedsbidrag) for en skatteyder i en kommune med en landsgennemsnitlig kommune- og kirkeskat, der herudover betaler bundskat og sundhedsbidrag, men ikke topskat af indkomsten.

Afgiften sikrer en ensartet behandling af alle lønmodtagere i disse situationer, samt at det indbetalte beløb ikke påvirker personens grundlag for beregning af offentlige ydelser i det pågældende år.

Lønmodtagernes Garantifond dækker et nettobeløb opgjort som 62 pct. af lønmodtagerens bruttotilgodehavende, jf. forslag til § 8 a, stk. 2, i forslaget § 31, nr. 4. Afgiften på 38 pct. indberettes til SKAT af Lønmodtagernes Garantifond, som samtidig anmelder SKATs afgiftskrav i arbejdsgivers konkursbo i de situationer, hvor Lønmodtagernes Garantifonds dækning af ferietilgodehavendet sker i anledning af arbejdsgivers konkurs.

Afgiftsbeløbet overgår således til at være et afgiftskrav mod arbejdsgiveren eller dennes bo, som opkræves af efter opkrævningslovens almindelige regler, idet det foreslås, at pensionsbeskatningslovens § 38, der regulerer opkrævingen af afgifter efter pensionsbeskatningsloven ikke finder anvendelse på den nye afgift.

Til § 34

Til nr. 1 og 2

Det foreslås, at der oprettes en særlig fond, Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler, der får til opgave at forvalte og administrere de tilgodehavende feriemidler, jf. forslaget § 1, stk. 2. Fonden er en særskilt økonomisk enhed i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, der vil skulle stå for kapitalforvaltning af de tilgodehavende feriemidler, der er indbetalt til fonden.

Lønmodtagernes Dyrtingsfond er pensionsafkastskattepligtig på institutniveau, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2. Det foreslås, at lønmodtagerne med feriemidler i Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler ikke er individuelt pensionsafkastskattepligtige af afkastet af deres feriemidler i fonden, jf. nr. 1, men at fonden gøres til et selvstændigt pensionsafkastskattepligtigt skattesubjekt, jf. nr. 2. Fonden vil dermed være selvstændigt pensionsafkastskattepligtig af afkastet af fondens midler. Således vil det årlige afkast løbende blive beskattet på samme måde som Lønmodtagernes Dyrtingsfonds øvrige afkast, dvs. med 15,3 pct., jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 2.

Beskatningen af afkastet vil således ske på linje med afkastbeskatningen af almindelige pensionsordninger, som overgangsordningen har væsentlige lighedspunkter med. Beskatningen af ferietilgodehavender er således udskudt til udbetalingstidspunktet i det omfang, at der har været bortseelsesret for indbetalingerne til fonden, jf. lovforslagets § 33. Det svarer til den skattemæssige behandling af pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner.

Er der betalt skat i forbindelse med indbetalingen til fonden, hvilket er tilfældet for den del af midlerne i fonden, der hidrører fra FerieKonto og private feriekasser, er udbetalingerne fra fonden til sin skattefri. Det svarer til den skattemæssige behandling af aldersopsparinger, jf. lovforslagets § 33.

Pensionsafkastskatten opkræves på samme måde som pensionsafkastskatten af de midler, der henstår i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 21.

Til nr. 3

Det foreslås, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler er pensionsafkastskattepligtig af alt formueafkast, jf. dog forslaget § 34, nr. 3, på linje med afkastbeskatningen af Lønmodtagernes Dyrtingsfond, og i øvrigt svarende til den skattemæssige behandling af afkast af almindelig pensionsopsparing.

Til nr. 4

Som nævnt foreslås det, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler er pensionsafkastskattepligtig af alt formueafkast. Det vil umiddelbart også gælde lønindeksering af fondens tilgodehavender hos arbejdsgiverne, idet den umiddelbart vil blive kvalificeret som gevinst på en fordring. Det vil imidlertid stille lønmodtagerne dårligere end efter gældende ret, hvor der for lønmodtagere med løn under ferie alene betales indkomstskat af den forrentning af midlerne, som lønmodtagerne får ved, at løn under ferie udbetales i lønniveauet på afholdelsestidspunktet, som typisk ligger ca. ét år senere end optjeningstidspunktet.

Det foreslås derfor, at Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler ikke er skattepligtig af lønindekseringen. Det vil herefter alene være den del af fondens midler, der er indbetalt til kapitalforvaltning i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, der vil være pensionsafkastskattepligtig.

Til § 35

Til nr. 1

Det foreslås, at indkomstskattepligtige udbetalinger fra Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler omfattes af grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag for lønmodtagere. Der beregnes således arbejdsmarkedsbidrag af udbetalinger fra fonden, der hidrører fra ferietilgodehavender for lønmodtagere med ret til ferie med løn og lønmodtagere med feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser.

For så vidt angår lønmodtagere med feriegodtgørelse hos FerieKonto og i en feriekasse vil der allerede være blevet betalt arbejdsmarkedsbidrag i forbindelse med arbejdsgiverens indbetaling til feriegodtgørelsen til FerieKonto eller en feriekasse. Der beregnes således ikke arbejdsmarkedsbidrag i forbindelse med udbetaling fra fonden af midler, der hidrører fra ferietilgodehavender indbetalt fra FerieKonto eller en feriekasse i forbindelse med overgangen til samtidighedsferie i 2019.

I de situationer, hvor lønmodtagere får deres krav på tilgodehavende feriemidler dækket af Lønmodtagernes Garantifond, jf. forslag til § 8 a i lov om Lønmodtagernes Garantifond, dækker Lønmodtagernes Garantifond alene et nettobeløb på 62 pct., idet der opkræves en afgift hos arbejdsgiveren på 38 pct., jf. også bemærkningerne til § 33. Afgiftssatsen svarer omtrent til trækprocenten (efter arbejdsmarkedsbidrag) for en skatteyder i en kommune med en landsgennemsnitlig kommune- og kirkeskat, der herudover betaler bundskat og sundhedsbidrag, men ikke topskat af indkomsten.

Det fremgår af Ferielovsudvalgets betænkning, at de 38 pct. er den endelige afregning af skatten, og at de resterende 62 pct. skal indbetales til fonden. Det har i den forbindelse været den fælles forståelse i udvalget, at det bl.a. indebærer, at der ikke skal betales arbejdsmarkedsbidrag af beløbet. Der beregnes således ikke arbejdsmarkedsbidrag ved udbetaling af nettomidler (inkl. afkast), der hidrører fra en sådan indbetaling fra Lønmodtagernes Garantifond

Til § 36

Til nr. 1

Efter gældende ret skal pensionsinstitutter beregne og indeholde foreløbig skat, såkaldt A-skat, af skattepligtige pensionsudbetalinger. Det følger af kildeskattebekendtgørelsens § 18, nr. 26, som er udstedt med hjemmel i kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra f, hvorefter indkomstskattepligtige pensionsudbetalinger efter skatteministerens nærmere bestemmelse kan henregnes til A-indkomst, som der herefter skal beregnes og indeholdes A-skat af.

Det foreslås at udvide bestemmelsen i kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra f, således at den også omfatter indkomstskattepligtige udbetalinger af ferietilgodehavende fra Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler. Hjemlen vil blive udnyttet til at udvide indeholdelsespligten, der fremgår af kildeskattebekendtgørelsens § 18, nr. 26. Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler vil herefter med udgangspunkt i lønmodtagerens skattekort skulle beregne og indeholde A-skat i forbindelse med skattepligtige udbetalinger af ferietilgodehavende.

Til nr. 2

Kildeskattelovens § 49 A, stk. 2, angiver en række vederlag m.v., for hvilke der foretages indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag, i det omfang vederlagene er gjort til A-indkomst efter kildeskattelovens § 43, stk. 2.

Efter lovforslagets § 35, nr. 1, skal der betales arbejdsmarkedsbidrag af indkomstskattepligtige udbetalinger fra Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler. Det foreslås at indsætte et nyt nr. 13 i kildeskattelovens § 49 A, stk. 2, således at der af disse udbetalinger skal indeholdes arbejdsmarkedsbidrag, i det omfang, at de i øvrigt efter skatteministerens nærmere bestemmelse, henregnes til A-indkomst, jf. lovforslagets § 36, nr. 1. Som nævnt foreslås det at udvide bestemmelsen i kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra f, således at den også omfatter indkomstskattepligtige udbetalinger af ferietilgodehavende fra Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler. Som anført vil hjemlen blive udnyttet til at udvide indeholdelsespligten, der fremgår af kildeskattebekendtgørelsens § 18, nr. 26. Dermed vil der også skulle indeholdes arbejdsmarkedsbidrag af udbetalingen.

Til nr. 3

Efter kildeskattelovens § 49 B, stk. 1, påhviler det arbejdsgivere og hvervgivere m.fl., der udbetaler en række arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomster som nævnt i kildeskattelovens § 49 A, stk. 1, 2 og 3, ved enhver udbetaling at opgøre bidragsgrundlaget og beregne bidragets størrelse.

Det foreslås at udvide kildeskattelovens § 49 B, stk. 1, således at det ved enhver indkomstskattepligtig udbetaling af ferietilgodehavendepåhviler Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler at opgøre bidragsgrundlaget og beregne bidragets størrelse.

Til § 37

Forslaget vil på samme måde som ferieloven ikke skulle finde anvendelse på Færøerne og Grønland. Både Færøerne og Grønland har vedtaget egne ferielove og er ikke omfattet af det samtidigt fremsatte lovforslag om ferieloven. Den færøske og grønlandske ferielovgivning er opbygget efter de samme principper som den gældende danske ferielov, men adskiller sig dog på flere punkter herfra.